

บรรณานุกรม

1. เกษมศักดิ์ ภูมิศรีแก้ว รายงานการวิจัยการทะเลาะวิวาทบาดหมางของนักศึกษาวิทยาลัยช่างกลปทุมวัน. สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2533.
2. จิรพัฒน์ พรหมสิทธิการ,รตอ. ปัจจัยที่มีผลต่อการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา : ศึกษากรณีเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต(รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2543.
3. จิราภรณ์ อำนาจเถลิงศักดิ์ การศึกษาปัจจัยบางประการที่เกี่ยวกับพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร 2540.
4. ใจ อึ้งภากรณ์ และ ดร.สุรชัย ยิ้มประเสริฐ อาชญากรรมรัฐในวิกฤตการเปลี่ยนแปลง คณะกรรมการรับข้อมูลและสืบพยานกรณี 6 ตุลาคม 2519 2544.
5. ชาญวิทย์ เกษตรศิริ และคณะบรรณาธิการ จาก 14 ถึง 6 ตุลาคม มุลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ 2541.
6. เตือนใจ ชาลี การศึกษามาตรการในการป้องกันและการแก้ไขปัญหาการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2539.
7. ทศนา แสงศักดิ์,ดร. กลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการบริหารอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร 2542.
8. ทิวา วงศ์ธนาภา เงื่อนไขทางสังคมที่มีผลต่อปรากฏการณ์ก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษากรณีโรงเรียนอาชีวศึกษาแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2538.
9. ธรรมทานมูลนิธิ พุทธทาสลิจิต 2 สำนักพิมพ์สุภาพใจ 2542.
10. ผ่องพรรณ ดิปัญญา อัครมนต์ของนักเรียนโรงเรียนช่างกลในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517.
11. รังสรรค์ ชนะพรพันธ์ “แนวคิดว่าด้วยหน่วยผลิต” เอกสารประกอบคำบรรยายวิชาเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม
12. รังสรรค์ ชนะพรพันธ์ “เป้าหมายของหน่วยผลิต” เอกสารประกอบคำบรรยายวิชาเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม
13. รังสรรค์ ชนะพรพันธ์ “ทฤษฎีการเจริญเติบโตของหน่วยผลิต” เอกสารประกอบคำบรรยายวิชาเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม

14. ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ การวัดด้านจิตพิสัย สุวีริยาสาส์น 2542.
15. วีรพันธ์ สิทธิพงศ์,ดร. ปรัชญาอาชีวะและเทคโนโลยีศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล 2540 .
16. วิมล สุวรรณมณี , การเปรียบเทียบมโนภาพแห่งตนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอาชีวศึกษาที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวเป็นกลุ่มและนักศึกษาอาชีวะศึกษาทั่วไป .
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร 2527.
17. วิสิทธิ์ คลังสิน การศึกษาสาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียน/นักศึกษาอาชีวะประเภทช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง 2539.
18. วีรนุช ปิณฑวนิช “อาชีวะศึกษาถึงเวลาต้องยกเครื่อง” สารปฏิรูป ปีที่ 2 ฉบับที่ 23 เดือน กุมภาพันธ์ 2543.
19. ศรีธธา ปลื้มสูงเนิน และ สุภาภรณ์ มาลัยลอย สาเหตุและการป้องกันแก้ไขปัญหาการก่อเหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร สภากองศ์การพัฒนาคเด็กและเยาวชน 2541.
20. สมนึก ชัชวาล, ความผูกพันที่มีต่อสังคมกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเยาวชน. ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2529.
21. สมบัติ วงศ์ศรีรัตน์ และ ไสว โอกะตม “การสำรวจองค์กรพัฒนาอาชีพเยาวชนชนบทและศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จและล้มเหลวเฉพาะกิจกรรมฝึกอาชีพระยะสั้น” สภากองศ์การพัฒนาคเด็กและเยาวชน 2537.
22. สุจินทร์ ปริดาสุริยชัย,รตท. การปลูกฝังค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติที่มีผลต่อการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา วิทยานิพนธ์คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2543.
23. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ รายงานติดตามนโยบายและการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพ 2536.
24. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน สถิติการศึกษาเอกชน ปี 2518-2545.
25. สุดใจ บุญอารีย์ การฝึกเหตุผลเชิงจริยธรรม : ทฤษฎีและการปฏิบัติ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 2541 แปลจาก Teaching Moral Reasoning: Theory and Practice Harper & Row Publishers, Inc, New York 1981 .
26. สุภา มาลากุล และคณะ , การศึกษาพฤติกรรมก้าวร้าวเป็นกลุ่มของนักเรียนอาชีวศึกษา.
รายงานการวิจัยสภาวิจัยแห่งชาติ 2520.
27. สุภาพันธุ์ รื่นสำราญ การศึกษาปัญหานักเรียนก่อเหตุทะเลาะวิวาทในเขตกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2525.

28. เสกสรรค์ ประเสริฐกุล มหาวิทยาลัยชีวิต สำนักพิมพ์กำแพง 2536.
29. เสกสรรค์ ประเสริฐกุล ก่อนสิ้นศตวรรษ สำนักพิมพ์สามัญชน 2544.
30. เสน่ห์ เสถียรพงษ์,รตอ. การก่อเหตุทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายของนักเรียนอาชีวะในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล วิทยานิพนธ์คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2540.
31. แสง ทวีคูณ การฝึกเพื่อเสริมสร้างจิตลักษณะในการป้องกันพฤติกรรมทะเลาะวิวาทในนักเรียนอาชีวะศึกษา วิทยานิพนธ์สาขาวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2538.
32. อัญชลี กิจจานุวัฒน์ สาเหตุปัญหาและแนวทางป้องกันการก่อการทะเลาะวิวาทของนักเรียนในการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนของกรมพลศึกษา. วิทยานิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2527.
33. P.M.Jackson The Political Economy of Bureaucracy Oxford : Philipallon 1982.

ภาคผนวก 1

นักเรียนช่างกลพระนครเหนือได้จับกลุ่มเตรียมจะยกกำลังไปปะทะกับนักเรียนวิทยาลัยช่างก่อสร้างอุเทนถวายเนื่องจากนักเรียนช่างกลพระนครเหนือถูกฝ่ายช่างก่อสร้างแทงตายจึงจะยกพวกไปแก้แค้นปรากฏว่าอาจารย์ใหญ่ทราบเรื่องเสียก่อนจึงเรียกประชุมนักเรียนและขอร้องยับยั้งนักเรียนไว้ได้ ซึ่งสน.เตาปูน กับ สน.ปทุมวันได้จัดส่งกำลังไปคอยระงับเหตุอยู่ทั้งสองแห่งตลอดเวลาจนกระทั่งเหตุการณ์คลี่คลายจึงยกกำลังกลับ

ไทยรัฐ 3 ตุลาคม 2517

รถเมล์หยุดวิ่ง 5 สายยกกำลังบุกแก้แค้นกนกอาชีวะเกิดปะทะกัน โดยใช้อาวุธมีดไม้ปิ่นและระเบิดสู้กันบาดเจ็บหลายคน สาเหตุเนื่องจากนักเรียนกนกอาชีวะอาละวาดขึ้นรถเมล์ ร.ส.พ.สาย 1 ไม่จ่ายค่าโดยสารนอกจากนั้นยังตะคอกพนักงานเก็บเงิน ร.ส.พ.ทั้งหญิงและชายไม่เลือกหน้ามาเป็นเวลานาน

ไทยรัฐ 26 ตุลาคม 2517

พนักงานรถเมล์บขส.3สายประท้วงนักศึกษาวิทยาลัยอุเทนถวายว่าขึ้นรถเมล์ไม่จ่ายค่าโดยสารแล้วยังทำร้ายกระเป่ารถเมล์อีกจึงยกขบวนไปจอดประท้วงหน้าวิทยาลัย ตำรวจไประงับเหตุเกิดปะทะกันบาดเจ็บหลายคน รถเมล์พังไป 10 กว่าคันและได้จับนายตรวจรถเมล์โมโหร้ายใช้ปืนยิงนักศึกษาแต่ไม่ถูกเป้าหมาย ซึ่งกองปราบส่งหน่วยคอมมานโดไปร่วมสกัดเหตุด้วย ผลที่สุดทั้งสองฝ่ายส่งผู้แทนไปเจรจากันที่กรมตำรวจมีผู้ช่วยอธิบดี ไกล่เกลี่ยคืนดีกัน

ไทยรัฐ 20 ธันวาคม 2517

นักเรียนช่างกล 3 แห่งยกพวกตะลุมบอนกันตาย 1 สาหัส 1 และไม่สาหัส 2 นักเรียนช่างกลพระนครเหนือขึ้นรถเมล์เหลืองจะไปโรงเรียนขณะลงรถเมล์จะเข้าโรงเรียนเกิดวิวาทกับนักเรียนช่างกลบางซื่อบนรถเมล์แล้วเลิกลากัน ครูต่อมานักเรียนช่างกลบางซื่อนยกพวกระลอกแรก 30 คนบุก ร.ช.ช่างกลพระนครเหนือและปาระเบิดเข้าไปในโรงเรียนซึ่งอีกฝ่ายกำลังสร้างเวทีฉลองปีใหม่อีกว่าไม่และสิ่งของที่พอจะใช้เป็นอาวุธเข้าสู้กันก็เลยเป็นมวยหมู่จาก 8.00 น. – 16.00 น.และผลัดกันยกพวกไปทำร้ายกันขยายวงออกไปจนถึงนักเรียนช่างกลนนทบุรีก็ถูกช่างกลบางซื่อนคิดบัญชีด้วย ระหว่างที่ตีกันครูอาจารย์โรงเรียนช่างกลทั้งสามต่างก็ปิดโรงเรียนไม่ให้ให้นักเรียนยกพวกไปตีกันอีก หลังจากนั้นก็ปล่อยให้กลับบ้าน นักเรียนช่างกลบางซื่อ 2 คน ถูกกรมตำรวจ 1 คน ถูกแทงเสียชีวิต 1 คน และบาดเจ็บสาหัส 1 คน

ไทยรัฐ 27 ธันวาคม 2517

นักเรียนช่างกลพระนครเหนือกับนักเรียนช่างกลบางซื่อปะทะกันอย่างรุนแรงตั้งแต่บ่ายวันที่ 22 จนถึงกลางดึกสาเหตุมาจากเขม่นกันขณะที่ทั้งสองโรงเรียนยกพวกปะทะกันอยู่ตลอดเวลา นั้น พล.ต.ท.ณรงค์ มหานนท์ ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลระดมนายตำรวจจำนวนมากไปรักษาสถานการณ์ ตลอดเวลา ซึ่งมีนักเรียนนักเรียนช่างกลพระนครเหนือมาพบและบอกว่าอาจารย์ถูกยิงตำรวจจึงจัดส่ง ขึ้นรถไปรพ. ขณะที่นักเรียนมาขอความช่วยเหลือบรรดาช่างภาพหนังสือพิมพ์พากันถ่ายภาพทำให้นัก เรียนช่างกลไม่พอใจร้องห้ามแต่ไม่มีใครฟังจึงยิงปืนถูกช่างภาพนสพ.บางกอกโพสต์เสียชีวิตระหว่างการ นำส่งโรงพยาบาลและยิงถูกตำรวจอีก 6 นาย รวมทั้งผู้บัญชาการตำรวจนครบาลได้รับบาดเจ็บ

ไทยรัฐ 24 มกราคม 2518

วันที่ 23 มกราคม เวลา 16.00 น. นายสำเร็จ นาคใหญ่ คนขับรถเมล์สาย 7 ขับรถมาถึงหน้า ธาราคารกรุงศรีอยุธยาสาขาบางแค ได้มีนักเรียนโรงเรียนช่างกลอุตสาหกรรมจำนวน 60 กว่าคนขึ้นไป บนรถเมล์ ห้อยโหนและก่อความรำคาญ นายสำเร็จจึงไม่ยอมออกรถ นักเรียนจึงไล่ผู้โดยสารลง ขณะ เกิดเหตุนายสำเร็จโดนกระโดดหนีจากรถ มีนักเรียนคนหนึ่งปาระเบิดไล่หลังได้รับบาดเจ็บ ต่อมารถเมล์สาย ทำพระ – บางแคอีกสองคันผ่านมา นักเรียนก็เข้าไปทำลายกระจก และปาระเบิดเสียงดังสนั่น ได้รับความเสียหาย เมื่อรถบรรทุก รสพ. ผ่านมาก็เข้าสกัดจับหนีไปและปาระเบิดเป็นระยะรายทาง

ไทยรัฐ 24 มกราคม 2518

นักศึกษาวิทยาลัยก่อสร้างอุเทนถวายปะทะกับช่างกลปทุมวันปิดถนนหน้าสนามกีฬาถล่ม ระเบิดประมาณ 60 ลูกบาดเจ็บระนาว ตำรวจต้องใช้แก๊สน้ำตาสกัดจนคำจิงยุติ สืบเนื่องมาจากการที่ นักเรียนช่างกลนนทบุรีประมาณ 200 คนยกพวกมาที่ประตูน้ำและทำร้ายนักศึกษาวิทยาลัยก่อสร้างหลัง จากทำร้ายแล้วนักเรียนช่างกลนนทบุรีก็หนีเข้าไปใน โรงเรียนช่างกลปทุมวันและทางเจ้าหน้าที่ตำรวจ ได้นำนักเรียนช่างกลนนทบุรีกลับต่อมาช่างกลนนทบุรีและอุเทนถวายได้ปรับความเข้าใจกันแต่ทาง อุเทนถวายยังมีความแค้นที่ช่างกลปทุมวันช่วยเหลือผู้ที่มาทำร้ายตนจึงเกิดความไม่พอใจจึงเกิดปะทะ กันที่วงเวียนปทุมวันซึ่งต่างฝ่ายต่างปาระเบิดขวดและระเบิดพลาสติกและยิงปืนเข้าหากัน ตำรวจได้ใช้ แก๊สน้ำตาสกัดนักเรียนไว้ทำให้ทั้ง 2 ฝ่ายแยกย้ายเข้าโรงเรียนของตน

ไทยรัฐ 17 มิถุนายน 2518

นักเรียนอาชีวะ ยิงปืนใส่รถโดยสารเล็กถูกกระเป่ารถเมล์ตาย เหตุเกิดจากมีนักเรียนอาชีวะนั่ง มาในรถเต็มคันและเล่นเข้ามาจอดที่ป้ายรถ ซึ่งมีนักเรียนอาชีวะกลุ่มหนึ่งประมาณ 5 คน โบกไฟรัศ หยุด นักเรียนที่อยู่บนรถบอกว่าไม่ต้องหยุด เพราะเกรงว่าจะมาทำร้ายพวกตน ทำให้นักเรียนกลุ่มดังกล่าวไม่พอใจ ใช้ขวดและไม้ขว้างปาและใช้ปืนยิงใส่รถ 1 คัน แต่กระสุนปืนถูกกระเป่ารถเมล์ตาย

ไทยรัฐ 26 สิงหาคม 2538

นักเรียนอาชีวะดักทำร้ายดักทำร้ายกันจนมีผู้บาดเจ็บจากกระสุนปืน เหตุเกิดบริเวณป้ายรถโดยสารใกล้วัดศรีเอี่ยม เขตพระโขนง โดยนักเรียนอาชีวะกลุ่มหนึ่งยิงปืนใส่รถเมล์ที่มีนักเรียนคู่อริอยู่บนรถเมล์ ซึ่งมีผู้โดยสารเต็มคันรถ ทำให้ลูกหลงถูกชาย 2 คน ได้รับบาดเจ็บสาหัส

ไทยรัฐ 22 พฤศจิกายน 2538

นักศึกษาชั้นปี 4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ นั่งรถเมล์โดยสารและมีนักเรียนอาชีวะแห่งหนึ่งนั่งโดยสารมาด้วย ขณะที่นั่งผ่านป้ายรถเมล์แถวลาดพร้าว ซึ่งมีกลุ่มนักเรียนอาชีวะคู่อริอยู่จำนวนหนึ่งทำให้เกิดการทำทายเป็นกัน ทั้งสองฝ่ายได้ทะเลาะวิวาทมีก้อนอิฐปาขึ้นมาบนรถ ถูกนักศึกษาเกษตรฯ บริเวณต้นคอทำให้สลบไปและมีอาการสาหัส

ไทยรัฐ 16 กุมภาพันธ์ 2539

วันที่ 11 กันยายน 2540 นักเรียนโรงเรียนกรุงเทพวิจิตรศิลป์ประมาณ 6 คน ได้ใช้อาวุธปืนยิงนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสาคร ผลปรากฏว่ากระสุนถูกประชาชนในบริเวณที่เกิดเหตุ 3 คน ได้แก่ นส.ศิริวรรณ ถึงแก่ความตาย นางหนูนิค แม่ค้าบริเวณนั้นถูกกระสุนบริเวณด้านหลังบาดเจ็บสาหัส ดญ.ปาริสา คล้ายสุวรรณ อายุ 14 ปี บริเวณขา

วันที่ 19 กันยายน 2540 เวลาประมาณ 02.00 น. นักเรียนระดับปวส.ปีที่ 2 ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอุเทนถวาย ได้ใช้เลื่อยตัดเหล็กไปตัดรูปดอกบัวของวิทยาลัยช่างกลปทุมวัน นายจำลอง เชื้ออุ่ม นักเรียนปี 2 ของวิทยาลัยช่างกลปทุมวันพบเหตุการณ์ดังกล่าวจึงเข้าไปดำเนินการ ถูกผู้ต้องหาใช้อาวุธปืนยิงใส่ นายจำลองถูกกระสุนปืนเฉี่ยวที่ศีรษะได้รับบาดเจ็บ

วันที่ 30 มกราคม 2541 เวลาประมาณ 16.30 น. กลุ่มนักเรียนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอุเทนถวายประมาณ 40-50 คน ได้บุกเข้าไปในวิทยาลัยกรุงเทพเพื่อก่อการทะเลาะวิวาท ครู-อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ตำรวจได้พยายามแยกกลุ่มหนีออกจากกัน ต่อมาเวลาประมาณ 20.30 น. นายปรัชญา ชูจิน นักเรียนชั้นปวช.ปี 1 จักรรถโดยสารกลับบ้านได้พบกลุ่มนักเรียนเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอุเทนถวาย และถูกจับตัวไป ถูกกรุมทำร้าย และนำจักรรถไปเผาที่ใกล้เทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตอุเทนถวาย

นักเรียนตีกันบริเวณหน้าร้านเซเว่น-อีเลฟเว่น หัวถนนเจริญนคร แขวงคลองสาร เขตคลองสาน พบนักเรียนปวช.ปี 2 ถูกยิงเข้าที่หัวซ้ายด้วยปืนขนาด .22 ได้รับบาดเจ็บสิ้นใจในเวลาต่อมา และเพื่อนอีกคนถูกฟันที่หน้าท้อง แขนสองข้าง และปาก อาการสาหัส นักเรียนคู่อริอาศัยความซุ่มมุนวิ่งหลบหนีไปได้

เดลินิวส์ 15 มกราคม 2541

นักศึกษาอาชีวศึกษาสังกัดโรงเรียนต่างสถาบันตาย 2 ศพ ตรงป้ายรถเมล์ เหตุเพราะผู้ตายขมขู่เอา
ทรัพย์สินผู้ยิง

(เดลินิวส์ 14 กุมภาพันธ์ 2541)

นักเรียนอาชีวศึกษา โรงเรียนอาชีวศึกษา โรงเรียนกรุงเทพเทคนิคนนท์ฯ 2 ราย ถูกยิงอาการสาหัสเหตุ
เพราะ โรงเรียนคู่อริที่เคยทะเลาะกันกลับมาล้างแค้นแทนเพื่อน ทั้งเป็นการตีฝาอก เพราะผู้บาดเจ็บทั้ง
สองรายไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกันที่ผ่านมา ผู้ต้องหาถูกจับได้ในเวลาต่อมา

(ไทยรัฐ 11 กันยายน 2541)

อาชีวศึกษา 1,000 คน จากสถาบันต่างๆมาดูคอนเสิร์ตเลยเกิดเขม่นกันขึ้นแห้วียงปาหินและยิง
ปืนเข้าใส่กันในห้างเดอะมอลล์บางแค ทำเอาชาวบ้านที่มาจับจ่ายซื้อของหนีแตกกระเจิง เจ้าหน้าที่
ตำรวจใช้กำลังจาก 6 โรงพักเข้าค้นตัวยึดได้ทั้งหมดสิ้น สปาต้า ปืนปากกา นำตัวขึ้นรถ10ล้อกลับไปให้
อาจารย์กักบริเวณแล้วอบรมก่อนปล่อยตัวกลับบ้าน

(เดลินิวส์ 8 พฤศจิกายน 2541)

รวบ 3 โจรนักเรียนอาชีวศึกษาออกปล้น จี๋ ชิงทรัพย์บนรถเมล์ย่านฝั่งธนฯ นอกจากนี้เคยก่อเหตุ
จี้ทอง 2 หนุ่มสาวพ่อค้าแม่ค้าย่านสะพานพุทธแต่ขัดขึ้น เลยยิงใส่จนตาบอดหลังเสร็จสิ้นนำตัวไปทำ
แผนหวัดโดนประท้วงพร้อมแจ้งข้อกล่าวหา ส่วนเพื่อนร่วมแก๊งที่เหลือตำรวจจะทำการตามล่าตัว
ต่อไป

(เดลินิวส์ 23 พฤศจิกายน 2541)

นักเรียนเทคนิคบูรณพันธ์จำนวน 5 คนก่อคดีสุดโหดรุมกินโต๊ะแท่งนักเรียนโรงเรียน
เทคโนโลยีกรุงเทพฯ จนบาดเจ็บสาหัสศาลรถเมล์ต่อหน้าประชาชนนับร้อย แกรมชิงเงิน 600 บาท แต่ถูก
เจ้าหน้าที่ตำรวจติดตามจับกุมได้ 3 คน ซึ่งถูกตั้ง 2 ข้อหากรรจร่วมกันปล้นชิงทรัพย์และพยายามฆ่า
ส่วนนักเรียนที่ได้รับบาดเจ็บได้รับแจ้งว่าฟื้นจิตอันตรายแล้ว

(ไทยรัฐ 5 มกราคม 2542)

ลงดาบบุรณพันธ์สังครับนักเรียนใหม่หลังยกพวกลุยคู่อริบนรถเมล์ทดลองเปิดเรียน ตำรวจสุด
เอือมระอาทั้งเอามาอบรมชี้ให้เห็นผิดเป็นถูกแล้วยังไม่เลิกพฤติกรรมซ้ำ รมช. เห็นควรใช้มาตรการเด็ด
ขาดสังครับนักเรียนใหม่เนื่องจากผู้บริหารไม่มีความรับผิดชอบ

(เดลินิวส์ 6 มกราคม 2542)

รมช.ศึกษาธิการไม่สั่งปิด ร.ร.บูรณพนธ์ แต่ต้องเปลี่ยนผู้บริหาร และให้สช.ส่งเจ้าหน้าที่ 2 คน ไปควบคุมดูแลการทำงาน สอดส่องพฤติกรรมนักเรียนทุกวัน แคมตั้งโทษไว้ 4 ระดับมี ภาคทัณฑ์หรือ ตักเตือน ปิดชั่วคราว หยุครับนักเรียนเพิ่มจนกว่าจะปรับปรุงพัฒนาโรงเรียนให้ดีขึ้นและสุดท้ายขั้นเด็ดขาดคือ ถอดถอนใบอนุญาต เตรียมประกาศเป็นกฎกระทรวงต่อไป

(เดลินิวส์ 7 มกราคม 2542)

บูรณพนธ์ อุ่มฆ่าเทคโนโลยีกรุงเทพฯ โดยกลุ่มวัยรุ่นจำนวน 10 คน อ้างเป็นเด็กบูรณพนธ์ บางนา โดยสารรถเมล์สาย 25 เข้าข่มขู่พร้อมใช้กำลังบังคับ นาย พรเทพ สุจริต นักศึกษาเทคโนโลยี กรุงเทพฯ ฯ จนกระทั่งถึงแยกเทพารักษ์แล้วบังคับ นาย พรเทพ ลงจากรถเมล์ จนเวลา 24.00 น ได้มี พลเมืองดี แจ้งว่ามีชายถูกแทงอาการสาหัสอยู่หลังธนาคารอาคารสงเคราะห์ ถนนสุขุมวิท สำโรงเหนือ จ.สมุทรปราการ ต่อมานายพรเทพ ทนพิษบาดแผลไม่ไหวได้เสียชีวิตลง ในเบื้องต้นได้เชิญอาจารย์ โรงเรียนเทคนิคบูรณพนธ์ มาสอบถามรายละเอียดแต่ยังไม่สามารถจับกุมคนร้ายมาลงโทษได้

(มติชน 4 พฤษภาคม 2542)

รวบแก๊งโจรเทคนิค ปลอมปล้นค่าเทอมเด็กนักเรียน ได้ยกก๊วนหลังก่อเหตุอาละวาดล่าเหยื่อ บนรถเมล์ – ป้ายรถประจำทาง บนถนนพหลโยธินขาออก รับสารภาพปลอมตัวเป็นนักศึกษาเทคนิค และค้นห้องพบหัวเข็มขัดของนักเรียนช่างกลเพียง

(เดลินิวส์ 29 พฤษภาคม 2542)

นักเรียนอาชีวะยกพวกไล่ตีกันบริเวณท่ารถเมล์ ตลาดรังสิต โดยจับกุมตัวกลุ่มนักศึกษาที่ก่อเหตุทั้งหมด 120 คนเป็นนักศึกษาจาก วิทยาลัยเทคนิคดอนเมืองและนักศึกษาเทคโนโลยีปทุมธานี ได้อาวุธเช่น มีด และ ไม้ จำนวนมาก ตำรวจคุมตัวไปสอบสวนที่ สภ.ต.ประตู่หน้าจุฬารามณ์

(มติชน 4 มิถุนายน 2542)

จับ 3 นักเรียน บูรณพนธ์ หลังก่อเหตุลากเด็กเทคโนโลยีกรุงเทพฯ ฯ ไปรุมกระแทบตายคาตีนและอีก 4 คน ตำรวจรู้หมดแล้วและกำลังตามล่า ส่วนนักเรียนที่ถูกจับให้การว่า ไม่เคยรู้จักและไม่เคยโกรธแค้นกันมาก่อนเลย กับตัวผู้ตาย แต่นักเรียนคนนั้นเป็นคู่อริก็เลย

(เดลินิวส์ 5 มิถุนายน 2542)

นักเรียนโรงเรียนอาชีวะเฉลิมศาสน์และไทยวิจิตรศิลป์ รวมทั้งหมด 7 คน รวมกันปล้นคู่อรินักเรียน โรงเรียนเทคโนโลยีบางกะปิ บนรถเมล์ ข.ส.ม.ก. โดยใช้มีดปลายแหลมและมีดคัดเตอร์ปล้นเจียบโดยบังคับให้ถอดเสื้อขอปและหัวเข็มขัดแถมเอาเงินสดและก๊องรถไป ตำรวจออกติดตามรวบได้ ยกแก๊งขณะกำลังหลบหนี

(เดลินิวส์ 12 มิถุนายน 2542)

นายธรรมรัตน์ บัวพงษ์และนายชัชวาล คล้ายระยับ นักเรียน ป.ว.ส. ปี 1 วิทยาลัยเทคโนโลยี
กรุงเทพ ฯ ถูกกลุ่มวัยรุ่น 3 คน เข้ามาถามโดยอ้างว่าเป็นเด็กบุรณพนธ์ หลังจากนั้นจึงชักมีดปลายแหลม
รุมฟันแทง นายธรรมรัตน์และนายชัชวาลเห็นเหตุการณ์จะเข้ามาช่วยจึงถูกรุมกระแทบอีกคนแล้ว
ถูกปลดหัวเข็มขัดหรือคั่น ทรัพย์สิน จากนั้นก็ขี่รถจักรยานยนต์หลบหนีไปซึ่งเจ้าหน้าที่กำลังไล่ล่าแต่ยังไม่
พบตัว

(เดลินิวส์ 12 มิถุนายน 2542)

นักเรียนอาชีวะนับพันก่อเหตุวิวาทไล่ตีกันกลางงานคอนเสิร์ตหน้าห้างอิมพีเรียล ตำรวจเข้าไป
ระงับเหตุจับได้ 300 คน คั่นเจอปืนปากกา 1 กระบอก กระสุน 1 นัดพร้อมในรังเพลิง นำตัวเข้าห้องขัง
ดำเนินคดี ส่วนที่เหลือรอผู้ปกครองมารับตัวกลับ

(เดลินิวส์ 21 มิถุนายน 2542)

คอนเสิร์ตเลือด อาชีวะนับพันตีและหน้าห้างอิมพีเรียล ประชันวงดัง สไลม์แสบฟ้าโล่ ระดม
ตำรวจไล่ต้อนจับ 300 คน

(เดลินิวส์ 21 มิถุนายน 2542)

นายกิตติศักดิ์ นิลสันเทียะ นักเรียนแผนกช่างยนต์ ร.ร.บุรณพนธ์ถูกอาวุธปืนขนาด .38 จ่อยิง
บริเวณกลางแสกหน้า 1 นัดกลางหน้าอก 1 นัดเสียชีวิต ส่วน นายนิรันดร์ เกตุแก้ว นักเรียนชั้นปีที่ 3
แผนกช่างไฟฟ้าถูกยิงกลางหน้าอก 1 นัดแพทย์ต้องนำเข้าห้องผ่าตัด โดยถูกชายไม่ทราบชื่อวิ่งลงมาจาก
รถล่อมใช้อาวุธปืนในมือยิงเข้าใส่นายกิตติศักดิ์และตามไปยิง นายนิรันดร์แล้วขึ้นรถหนีไปทางแยกบาง
นา ตำรวจแจ้งสกัดจับแต่ไม่พบพาหนะของคนร้ายแต่อย่างใด

(ไทยรัฐ 23 มิถุนายน 2542)

นักเรียนมัธยม โรงเรียนปทุมคงคา 20 กว่าคนรวมตัวกันดักเล่นงานคู่อริอาชีวะเทคโนโลยี
กรุงเทพฯ ตำรวจระงับเหตุทันก่อนนองเลือด เรียงคิวคั่นตัวทีละคนเจอ ปืน มีด ส่งคนคนพกอาวุธเข้า
สถานพินิจที่เหลือโดนทัณฑ์บน

(ไทยรัฐ 26 มิถุนายน 2542)

เจ้าหน้าที่ตำรวจ สน.ปทุมวันจับกุมนายอภิชัย ยวนอยู่ อายุ 19 ปี นักเรียนสถาบันเทคโนโลยี
แห่งหนึ่งพร้อมอาวุธปืนขนาด .32 กระสุน 4 นัด ส่วนสน.ทองหล่อได้จับกุมนักเรียนก่อเหตุตีกันแถมยัง
พกอาวุธปืนและมีด

(เดลินิวส์ 26 มิถุนายน 2542)

นักเรียนเทคโนโลยีกรุงเทพฯยกพวก 30 คน กระจุกเด็ก ม.4 ปทุมคงคาลงจากรถแล้วจากนั้น ได้รุมทำร้ายด้วยกำลังและไม้เป็นเหตุให้นายณัฐพงษ์ ยันนาคี อายุ 15 ปีนักเรียนปทุมคงคาได้รับบาดเจ็บที่ศีรษะ ใบหน้าบวมบวม ซึ่งขณะที่โดนทำร้ายปรากฏว่ามีนักเรียนม.ต้นโรงเรียนเดียวกันประมาณ 20 คนเข้ามาช่วยเหลือและได้มีการยิงปืนจำนวน 1 นัด ทำให้กลุ่มนักเรียนเทคโนโลยีกรุงเทพฯวิ่งหนี ตำรวจได้ยกกำลังไปที่เกิดเหตุค้นพบปืนและมีดพับจากนักเรียน 2 คนจึงนำไปทำประวัติที่กองทะเบียน อาชญากรและเด็กอีก 18 คน ส่งไปกองกำกับ สวัสดิภาพเด็กและเยาวชนรอผู้ปกครองรับตัวไป

(มติชน 26 มิถุนายน 2542)

ศาลคดีเด็กและเยาวชนจังหวัดสมุทรปราการพิพากษาตัดสินรับ 51 ผู้ต้องหาก่อเหตุทะเลาะวิวาทส่งตัวนักศึกษาอาชีวะ 51 คนฝึกค่ายทหารนาน 2 สัปดาห์เต็มพร้อมจัดอบรมบ่มนิสัย ที่ค่ายแห่ง ภาระงาน จ.เพชรบุรี โดยทุกคนต้องจ่ายค่าอาหารเองเป็นเงิน 2,500 บาท ในช่วงของการฝึก

(ไทยรัฐ 17 กรกฎาคม 2542)

นักศึกษาเทคนิคบูรณพนธ์ก่อเหตุไล่ฟันนักศึกษาโรงเรียนอาชีวะเฉลิมศาสตร์บาดเจ็บ 3ราย โดย นาย ณรงค์ชัย สัมทอง ถูกฟันที่แขนขวาและถูกแทงที่หน้าอก ส่วนนาย ณัฐพงษ์ ไพรวรรณถูกแทงที่ เอว นายสมพล สันทัตลม ถูกแทงที่ศีรษะ ส่วนนายอัธวัฐ ลังการ์พันธ์ นักเรียนโรงเรียนเทคนิคบูรณ พันธ์ถูกแทงที่แขนซ้ายและถูกฟัน อย่างไรก็ตามเจ้าหน้าที่ตำรวจยังไม่แจ้งข้อหาหรือจับกุมฝ่ายใด ดำเนินคดี โดยจะรอให้ทั้งหมดมีอาชญากรรมจึงจะทำการสอบปากคำอย่างละเอียดเพื่อติดตามตัวกลุ่ม นักเรียนที่ก่อเหตุมาดำเนินคดี

(ไทยรัฐ 15 มกราคม 2543)

นายสุรชัย เนื่องกรุ่น นักเรียน ปวช.ปีที่2 แผนกช่างไฟฟ้าวิทยาลัยเทคนิคปทุมธานีพบระเบิด ขวดหวังเตรียมถล่มคู่อริต่างสถาบันลั่นลั่นกันกระแทกพื้น ระเบิดในกระเป๋าแกงเกิดระเบิดขึ้นฉีก เนื้อกระจุยอาการปางตาย

(ไทยรัฐ 22 มกราคม 2543)

นักเรียนเทคโนโลยีกรุงเทพฯเจอคู่อริเทคนิคสมุทรปราการหน้าห้างอิมพีเรียมเวสต์สำโรงเหนือ ทั้งสองฝ่ายเปิดศึกเข้าตะรุมบอนพนักงาน MK สู้กันโดนลูกหลงกระสุนเข้าหัวอาการปางตาย ตำรวจนำ กำลังมาที่เกิดเหตุพบอาวุธปืนลูกม่ ขนาด .22 ชนิดไทยประดิษฐ์ไม่มีเลขทะเบียนของผู้ร้ายเจ้าหน้าที่ ได้เก็บไว้เป็นหลักฐานเพื่อขยายผลต่อไป

(ไทยรัฐ 9 กุมภาพันธ์ 2543)

นักเรียนเทคโนโลยีปทุมธานีกลุ่มหนึ่งขึ้นรถรอรถอยู่ป้ายรถโดยสารถูกชายวัยรุ่นซึ่งลงมาจากรถแก๊งพร้อมชักอาวุธปืนยิงใส่เข้าที่กลุ่มนักเรียนจำนวนหลายคนเป็นเหตุให้นายสัมพันธ์ ภักดี ถูกกระสุนเข้าที่หน้าท้อง นายตำรวจซึ่งอยู่ที่ป้อมตำรวจเข้ามาดูและยิงต่อสู้กันแล้วชายวัยรุ่นหลบหนีไป ต่อมาเจ้าหน้าที่ได้บุกจับกุมเข้าจับกุมพบเด็กวัยรุ่น 7 คนทั้งหมดเป็นเด็กนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคปทุมธานีได้ควบคุมตัวมาสอบสวนทราบว่าคนก่อเหตุยิงคือนายคมสัน ธรรมรัตน์ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 โดยสารภาพว่าโกรธแค้นกับกลุ่มนักเรียนเทคโนโลยีปทุมธานีเมื่อเจอจึงลงมือยิงเพื่อดับแค้น เจ้าหน้าที่จึงได้ควบคุมดำเนินคดีต่อไป

(ไทยรัฐ 9 กุมภาพันธ์ 2543)

นายทศพล ม่วงทอง นักเรียน ปวช.ปีที่ 3 แผนกช่างยนต์ โรงเรียนเทคโนโลยีปทุมธานีถูกกลุ่มนักเรียนเทคนิคปทุมธานีคู่อริยิงเสียชีวิตบริเวณหน้าตลาดติละพรพัฒน์ จ.ปทุมธานี เนื่องจากกลุ่มนักเรียนเทคโนโลยีฯ เป็นฝ่ายเข้าไปหาเรื่องฝ่ายนักเรียนเทคนิคก่อน และต่างฝ่ายต่างใช้อาวุธปืนยิงต่อสู้กันจนเป็นเหตุให้ นายทศพล เสียชีวิตซึ่งฝ่ายสืบสวนรู้ตัวหมดแล้วว่าเป็นกลุ่มของ “นาย ป”นักเรียนชั้น ปวส. ปีที่ 1 ของโรงเรียนเทคนิคปทุมธานีอยู่ระหว่างติดตามตัวดำเนินคดีต่อไป

(ไทยรัฐ 9 สิงหาคม 2543)

และกรณีล่าสุด วันที่ 21 ธันวาคม 2544 นักศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพพร้อมอาวุธหลายชนิด ยกพวกไปบุกทำร้ายนักศึกษาและอาคารสถานที่ อุปกรณ์ต่างๆ ของโรงเรียนพาณิชย์การกรุงเทพ ได้รับความเสียหายมาก ในการก่อเหตุครั้งนี้มีนักศึกษาวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพถูกยิงเสียชีวิต 1 คน นักศึกษาถูกจับถึง 211 คน ถูกตั้งข้อหาจกรรจ์ 7 ข้อหา มูลเหตุเกิดจากปัญหานักศึกษาถูกโรงเรียนคู่อริทำร้ายบาดเจ็บสาหัส และเสียชีวิต มีการส่อจะทำร้ายกันบริเวณท่ารถ ท่าเรือทุกวัน ล่าสุดถูกทำลายป้ายชื่อสถาบัน

ผลการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนอาชีวะ และการทะเลาะวิวาท

สำรวจเมื่อ เดือนตุลาคม 2544

ข้อมูลทั่วไป

- กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับ ปวช. 1,2,3 และ ปวส. จากสถานศึกษาสายอาชีวศึกษา สายช่างอุตสาหกรรม 6 แห่ง
- จำนวนนักเรียนที่ทำแบบสอบถาม 392 คน เป็นชาย 351 คน หญิง 41 คน
- อายุ 15 – 17 ปี จำนวน 216 คน อายุ 18 – 19 ปี จำนวน 118 คน และอายุ 20 ปีขึ้นไป 57 คน (ไม่ตอบ 1 คน)
- นักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 75.5 อาศัยอยู่กับพ่อแม่
ร้อยละ 13.7 อาศัยอยู่กับญาติ
ร้อยละ 5.1 อยู่หอพัก
- นักเรียน/นักศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 90 คิดว่าตัดสินใจถูกต้องในการเลือกเรียนอาชีวะ

ตารางที่ 1

ปัญหาการเรียน

คำถาม 1.3.6 ท่านเคยมีปัญหาการเรียนเรื่องใดบ้าง

ปัญหา	จำนวนคน				รวม	
	ปวช.1	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.	จำนวน	ร้อยละ
1.เรียนไม่เข้าใจ	80	63	39	79	261	67
2.ไม่ชอบผู้สอน	12	26	7	8	53	13
3.มีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนร่วมชั้น	4	10	-	-	14	4
4.อื่น ๆ	3	5	1	5	14	4
5.ไม่ตอบ	7	5	6	3	21	5
6.ตอบมากกว่า 1 ข้อ	2	6	6	6	20	5
7.ไม่มีปัญหา	4	3	-	2	9	2
รวม	112	118	59	103	392	100

ตารางที่ 2

ความไม่สบายใจ

คำถาม 1.9 ท่านเคยหรือมักจะมีความไม่สบายใจอย่างมากในเรื่องใดบ้าง

เรื่องที่ไม่สบายใจ	จำนวนคน				รวม	
	ปวช.1	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.	จำนวน	ร้อยละ
1.ครอบครัว	13 (+9)	7(+8)	9(+7)	6(+16)	35(+40)	9(15)
2.เพื่อน	5(+3)	3(+12)	-(+5)	3(+15)	11(+39)	3(10)
3.เศรษฐกิจ	20(+10)	30(+11)	9(+8)	17(+13)	76(+42)	19(23)
4.การเรียน	40(+7)	28(+8)	10(+8)	30(+19)	108(+50)	28(31)
5.สภาพแวดล้อม/ บรรยากาศในสถาบัน	8(+2)	13(+13)	9(+3)	9(+10)	39(+28)	10(13)
6.อื่น ๆ	5	3	3	3	14	3(2)
- การเดินทาง	(2)		(2)	(2)		
- แฟน	(2)	(1)	(1)	(1)		
- อาจารย์	(1)	(1)				
- อื่น ๆ		(1)				
7.ไม่มี	6	4	4	2	16	4(3)
8.ไม่ตอบ	3	5	1	6	15	4(3)
9.ตอบมากกว่า 1 ข้อ	12	25	14	27	78	20(-)
รวม	112	118	59	103	392(5,113)	100(100)
หมายเหตุ รายละเอียดไปคำตอบ มากกว่า 1 ข้อ	ข้อ1 9	ข้อ1 8	ข้อ1 7	ข้อ1 16		
	ข้อ2 3	ข้อ2 12	ข้อ2 5	ข้อ2 15		
	ข้อ3 10	ข้อ3 11	ข้อ3 8	ข้อ3 13		
	ข้อ4 7	ข้อ4 8	ข้อ4 8	ข้อ4 19		
	ข้อ5 2	ข้อ5 13	ข้อ5 3	ข้อ5 10		

ตารางที่ 3

สิ่งที่ทำให้นักเรียนมีความพอใจ

คำถาม 1.10 สิ่งที่ทำนารู้สึกพอใจ/ภูมิใจ/มีความสุข มักจะเกิดจากอะไร

สิ่งที่ทำให้พอใจ/มีความสุข	จำนวนคน
เพื่อน	96
ครอบครัว	17
ความสามารถของตัวเอง ทำได้ , ทำแล้วประสบความสำเร็จ	5
ทำกิจกรรม เล่นกีฬา	3
กินเหล้า	1
ได้เรียนวิชาที่ชอบ-ได้เรียน	7
ได้ท่องเที่ยว	1
เรียนเข้าใจได้ผลสอบดี	30
ได้ทำอะไรเกี่ยวกับรถ	1
สามารถทำอะไรที่ตัวเองต้องการ	13
การเป็นตัวของตัวเองเวลาอยู่กับเพื่อน	1
อาจารย์ร่วมมือพัฒนาโรงเรียนโดยไม่ หวังผลตอบแทน	1
มีแฟน	5
การทำความดี	3
รวม	184

ตารางที่ 4

สาเหตุการทะเลาะวิวาทของนักเรียนที่เคยทะเลาะวิวาท

1.12 ท่านที่เคยมีประสบการณ์ มีสาเหตุจากอะไร

สาเหตุ	จำนวนคน	อันดับที่
ป้องกันตัว/โดนทำร้าย/ข่มขู่/ไถเงิน	22	2
เพื่อนชวน/พี่ชวน	4	7
ด่ากัน/มองหน้ากัน/หมั่นไส้	23	1
สถานการณ์พาไป/ระแวงว่าจะถูกทำก่อน	2	
โรงเรียนเป็นคู่อริกัน/อยู่ต่างสถาบันกัน/ แสดงความเป็นสถาบันตน	19	3
การแก้แค้นคืน	7	5
ใส่เสื้อซ้อบ/ต้องการเสื้อสถาบัน	6	6
การเดินทาง/กลับบ้านค่ำ/ผ่านหน้าโรงเรียน คู่อริ	12	4
เคยมีเรื่องมาก่อน	2	
รุ่นพี่ไปหาเรื่องส่งผลต่อรุ่นน้อง	1	
ไปคูคอนเสิร์ต	2	
หาเรื่องอวดสาว	1	

ตารางที่ 5

เหตุของการทะเลาะวิวาท

คำถาม 1.16 การกระทบกระทั่งถึงขั้นใช้กำลังมักเกิดจาก

เหตุกระทบกระทั่ง	จำนวนคน				รวม	
	ปวช.1	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.	จำนวน	ร้อยละ
1.หมั่นไส้	34(+8)	28(+21)	12(+13)	19(+17)	93(+59)	24(29)
2.เพื่อนชวน	8(+5)	3(+12)	2(+11)	1(+12)	15(+40)	4(11)
3.แก้แค้น	19(+10)	19(+20)	9(+16)	17(+22)	64(+60)	16(23)
4.ป้องกันตัว	41(+8)	44(+15)	18(+16)	37(+18)	140(+57)	36(37)
5.ตอบมากกว่า 1 ข้อ	10	22	17	26	75	19
6.ไม่ตอบ	-	2	1	2	5	1
รวม	112	118	59	102	392(533)	100(100)
หมายเหตุ	ข้อ1 8	ข้อ1 21	ข้อ1 13	ข้อ1 17		
รายละเอียดในคำตอบ	ข้อ2 5	ข้อ2 12	ข้อ2 11	ข้อ2 12		
มากกว่า 1 ข้อ	ข้อ3 10	ข้อ3 20	ข้อ3 16	ข้อ3 22		
	ข้อ4 8	ข้อ4 15	ข้อ4 16	ข้อ4 18		

ตารางที่ 6

อิทธิพลของเพื่อน

คำถาม 1.8 เพื่อนมีอิทธิพลและมีความสำคัญต่อท่านมากน้อยเพียงใด

ลำดับความสำคัญ 6 มากที่สุด → 1 น้อยที่สุด	จำนวนคน				รวม	
	ปวช.1	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.	จำนวน	ร้อยละ
6	21	29	12	29	91	23
5	20	26	2	15	63	16
4	37	28	9	27	101	26
3	22	24	18	19	83	21
2	6	4	13	2	25	6
1	5	4	4	6	19	5
ไม่ตอบ	1	3	1	5	10	3
รวม	112	118	59	103	392	100

ตารางที่ 7

ประสบการณ์การทะเลาะวิวาท

คำถาม 1.11 ท่านเคยมีประสบการณ์ในการทะเลาะวิวาทกับนักเรียน/นักศึกษาสถาบันอื่นหรือไม่

ประสบการณ์	จำนวนคน				รวม	
	ปวช.1	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.	จำนวน	ร้อยละ
1.เคยเห็น	28(+5)	26(+14)	8(+7)	26(+11)	88(+37)	22(27)
2.เคยถูกทำร้าย	6(+6)	19(+10)	6(+5)	23(+11)	54(+32)	14(19)
3.เคยเข้าร่วม	36(+1)	32(+20)	12(+7)	17(+9)	97(+47)	25(31)
4.เคยชักชวนเพื่อนๆ ให้เข้าร่วม	3	3	3(+10)	1(+6)	10(+16)	3(6)
5.ไม่เคย	28	17	9(+5)	20(+1)	74(+6)	19(17)
6.ตอบมากกว่า 1 ข้อ	11	21	21	14	67	17(-)
7.ไม่ตอบ		-	-	2	2	-
รวม	112	118	59	103	392(463)	100(100)
หมายเหตุ รายละเอียดในคำตอบ มากกว่า 1 ข้อ	ข้อ1 5	ข้อ1 14	ข้อ1 7	ข้อ1 11		
	ข้อ2 6	ข้อ2 10	ข้อ2 5	ข้อ2 11		
	ข้อ3 11	ข้อ3 20	ข้อ3 7	ข้อ3 9		
			ข้อ4 10	ข้อ4 6		
			ข้อ5 5	ข้อ5 1		

หมายเหตุ 2 จำนวนในวงเล็บเป็นจำนวนที่รวมผู้ที่ตอบมากกว่า 1 ข้อ

ตารางที่ 8

การปฏิเสธเพื่อน

คำถาม 1.17 ถ้ามีการทะเลาะวิวาทท่านสามารถปฏิเสธเพื่อนของท่านได้ไหม โปรดให้คะแนน คะแนนมากที่สุด 6 (สามารถปฏิเสธได้ 100%) คะแนนน้อยที่สุด 1 (ไม่สามารถปฏิเสธได้เลย)

ลำดับคะแนน	จำนวนคน				รวม	
	ปวช.1	ปวช.2	ปวช.3	ปวส.	จำนวน	ร้อยละ
6	11	16	5	9	41	10
5	11	12	4	14	41	10
4	25	24	16	23	88	23
3	39	21	17	28	105	27
2	9	15	9	14	47	12
1	15	25	8	13	61	16
ไม่ตอบ	-	5	-	2	7	2
รวม	110	118	59	103	390	100

ตารางที่ 9

ความรู้สึกว่าเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไข

คำถาม 1.14 การทะเลาะวิวาทเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องแก้ไขหรือไม่ 6 สำคัญมากที่สุด 1 สำคัญน้อยที่สุด

ลำดับคะแนน	รวม		จำนวนคน			
	ร้อยละ	จำนวน	ปวช.3	ปวช.2	ปวช.1	ปวส.
6	44	171	20	54	45	52
5	17	64	12	16	14	22
4	20	78	15	23	28	12
3	10	37	10	11	8	8
2	3	13	1	6	6	-
1	6	25	1	5	11	8
รวม	100	388	59	115	112	102

คำสั่ง วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ
ที่ ๑๘ /2545

เรื่อง แต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมองค์การวิชาชีพศึกษานักธุรกิจในอนาคตแห่งประเทศไทย
ระดับ ปวช.2, ปวช.3 หน่วยวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ
ประจำปีการศึกษา 2545

ด้วยกรมอาชีวศึกษาได้กำหนดระเบียบว่าด้วยการจัดกิจกรรมองค์การวิชาชีพ นักธุรกิจในอนาคต
แห่งประเทศไทย (อชท.) พ.ศ. 2535 และนโยบายโครงการเยาวชนคนดี ศรีอาชิวะ ประกาศใช้ในสถานศึกษาสังกัด
กรมอาชีวศึกษาทุกสถานศึกษา

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามระเบียบและนโยบายของกรมอาชีวศึกษา จึงแต่งตั้งอาจารย์
ปรึกษาในแต่ละกิจกรรม ดังนี้

1. ที่ปรึกษา

1. นายชัยวัฒน์ บุญศิวานนท์	ผู้อำนวยการวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ
2. นางสาวศุภมาศ อิ่มแก้ว	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายส่งเสริมการศึกษา
3. นายสุริยะ เขียมประจักษ์	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
4. นายพิเชษฐ์ คังสงคิไพบุลย์	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนและพัฒนา
5. นางพวงผกา สงพุ่ม	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนนักศึกษา

มีหน้าที่ : - ให้คำแนะนำ เสนอแนะแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ให้แก่อาจารย์ที่ปรึกษาให้การดำเนินงานเป็นไปด้วย
ความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ

2. กิจกรรมหลักองค์การวิชาชีพ และกิจกรรมเยาวชนคนดีศรีอาชิวะ ระดับ ปวช.2. ดังนี้

ฐานที่	กิจกรรม	อาจารย์ที่ปรึกษา	คู่มือนักเรียน	สถานที่เรียน	หมายเหตุ
1.	- กิจกรรมพัฒนาบุคลิกภาพ การเป็นผู้บำเพ็ญประโยชน์ การพูดในที่ชุมชน	- อ.รตลีน ตรีรัตนพันธ์ - อ.กันยารัตน์ เหล่าตระกูล	- ปวช.2/1 การบัญชี	- CB 241	
2.	- กิจกรรมปฏิบัติตนเป็นผู้มีมารยาทแบบไทย	- อ.พัชรินทร์ สังข์สุวรรณ - อ.วิชุดา พึ่งพินิจ	- ปวช.2/2 การขาย	- CB 242	

ฐานที่	กิจกรรม	อาจารย์ที่ปรึกษา	ดูแลนักเรียน	สถานที่เรียน	หมายเหตุ
3.	- กิจกรรมมีคุณธรรม และปฏิบัติตนตาม หลักของศาสนาที่ตน นับถือ	- อ.เรณู ลูกเมืองนนท์ - อ.สุกัญญา แซ่เฮี้ยว	- ปวช.2/3 การเลขานุการ	- CB 244	
4.	- กิจกรรมการอนุรักษ์ ธรรมชาติ/สิ่งแวดล้อม และน้ำเพื่อ ประโยชน์	- อ.ประสิทธิ์ โพธิ์สอาด	- ปวช.2/4 คอมพิวเตอร์	- CB 263	
5.	- กิจกรรมส่งเสริม ประชาธิปไตยและ วินัยจราจร	- อ.นิรนาท แสนสา - อ.เอกสิทธิ์ แก้วคำหงษ์	- ปวช.2/5 การท่องเที่ยว	- CB 264	
6.	- กิจกรรมความรู้และ ทักษะชีวิตไม่พัวพัน ยาเสพติดและโรค เอดส์	- อ.เชิรน้อย งดงาม	- ปวช.2/6 การโรงแรม	- TNB 265	
7.	- กิจกรรมศิลปวัฒนธรรม ท้องถิ่นและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	- อ.พวงผกา สงพุ่ม - อ.เอื้องฟ้า แก้วคำหงษ์	- ปวช. 2/7 ภาษาค่างประเทศ	- CB 221	

อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมระดับ ปวช.2 มีหน้าที่ ดังนี้

1. ให้คำปรึกษาแก่นักเรียน เขียนโครงการเพื่อขออนุมัติเงินสนับสนุนในการจัดกิจกรรมของแต่ละกิจกรรมและให้ดำเนินจัดกิจกรรมตามโครงการที่เสนอมาในภาคเรียนที่ 2/2545
2. ให้อธิว่านักเรียนที่เข้าเรียนในฐานะแรกเป็นสมาชิกของกิจกรรมนั้น ๆ และให้เลือกตั้งคณะกรรมการดำเนินงานตามระเบียบ (ตามแบบฟอร์มที่มอบให้)
3. ควบคุมดูแลนักเรียนตามที่ได้รับมอบหมายในชั่วโมงกิจกรรมเรียนให้เรียบร้อย โดยให้นักเรียนเซ็นต์ชื่อในสมุดบันทึกการเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้งและสรุปนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมในสมุดบันทึกการเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง

3. ชมรมวิชาชีพของกักขัง อรท. ระดับชั้น ปวช.3

ลำดับ	ชมรมวิชาชีพ	อาจารย์ที่ปรึกษา	คู่มือนักเรียน	สถานที่เรียน	หมายเหตุ
1.	- ชมรมวิชาชีพ การบัญชี	- อ.ประทีป โพธิ์โชติ - อ.ปาริชาติ เสาวงจันทร์	- ปวช.3แผนก การบัญชีทั้ง หมด	- TNB 324	
2.	- ชมรมวิชาชีพการตลาด	- อ. นันทพร หาญวิทย์สกุล	- ปวช.3 แผนกการ ตลาดทั้งหมด	- TNB 323	
3.	- ชมรมวิชาชีพการ เลขานุการ	- อ.สุวรรณรัตน์ ภัคดีเจริญ	- ปวช.3 แผนก การเลขานุ การทั้งหมด	CB 253	
4.	- ชมรมวิชาชีพ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	- อ.วิวรรณ สืบถายทองคำ	- ปวช.3 แผนก คอมพิวเตอร์ ทั้งหมด	- CB 252	
5.	- ชมรมวิชาชีพ การโรงแรมฯ	- อ.ศุภกาญจน์ เลหาไพศาล	- ปวช.3 แผน การโรงแรม ทั้งหมด	- TNB 321	
6.	- ชมรมวิชาชีพการ ท่องเที่ยว	- อ.จอกงาม เข้มศรีปลั่ง	- ปวช.3 แผนก การท่องเที่ยว ทั้งหมด	- TNB 341	
7.	- ชมรมวิชาชีพภาษา ต่างประเทศ	- อ.ธรวดี พลเยี่ยม	- ปวช.3 แผนก ภาษาต่าง ประเทศ ทั้งหมด	TNB 342	

อาจารย์ที่ปรึกษาคมรมวิชาชีพ อรท. ระดับชั้น ปวช.3 มีหน้าที่ ดังนี้

1. ให้คำปรึกษาแก่นักเรียน เขียนโครงการเพื่อขออนุมัติเงินสนับสนุนในการจัดกิจกรรมของแต่ละวิชาชีพ และให้คำเฝ้าระวังการจัดกิจกรรมตามโครงการที่เสนอมาในภาคเรียนที่ 2/2545
2. ดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการดำเนินงานของแต่ละชมรมวิชาชีพ (ตามแบบฟอร์มที่มอบให้)
3. ควบคุมคู่มือนักเรียนตามที่ได้รับมอบหมายในชั่วโมงกิจกรรมให้เรียบร้อย โดยให้นักเรียนเซ็นต์ชื่อในสมุดบันทึกการเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้งและสรุปนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมในสมุดบันทึกการเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง
4. แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ ฝึกทักษะและความรู้เพื่อเตรียมความพร้อมในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อ

ไวรัส

ส ยามอินเตอร์คอมิกส์ วางตลาด ไวรัสทรชน ฉบับลิขสิทธิ์ให้
สาวกของ อิคางมิ เรียวอิจิ ได้สะสมกัน ออกมาแล้วสี่เล่ม

อิคางมิ เรียวอิจิ นักเขียนการ์ตูนที่มีลายเส้นสวยงามที่สุดคนหนึ่งใน
มีหน้าซำยังมีผลงานทุกแนวไม่ว่าจะเป็นแนวอวกาศ เช่น คีคซิงจ้าว
จักรวาล แนวประวัติศาสตร์ เช่น โนบุ나가ะ แหวนแอ็กชั่น เช่น ทรายอึ้ง
พริแมน แนวการเมืองการปกครอง เช่น แชนซ์วีร์ เป็นต้น

สำหรับ ไวรัสทรชน เป็นการ์ตูนแนวนักเรียนนักเลงลูกผู้ชายรัก
ศักดิ์ศรีตะโกนใส่กันซึ่งสะท้อนปัญหาสังคมเอาไว้อย่างแนบเนียน แต่
กว่าจะรู้ว่าแนบเนียนเพียงไรก็ต้องอ่านกันหลายเล่มอยู่ครับ หากอ่าน
แค่สามสี่เล่มแรกจะเป็นการ์ตูนนักเลงนักเรียน ไม่มีเรียน เอาแต่ตีรัน
ฟันแทงกันอย่างเดียว

ขณะที่ Battle Royale เกมนรกโรงเรียนพันธุ์โหด อาศัยความบ้า
ชาติสัมพันธ์กันอย่างสยดสยองเพื่อประท้วงระบบเศรษฐกิจเสรีนิยมที่
ฆ่ากันอย่างเดียวเหมือนกันนั่นแหละ เพียงแต่ไม่ค่อยรู้ตัวกัน ความ
สยดสยองจะทำลายพรหมแดนของอดีตและปัจจุบัน ความจริงและ
ความลวง ความรักและมิตรภาพ เหลือเพียงสัญชาตญาณการเอาตัวรอด

แต่ไวรัสทรชนอาศัยความบริสุทธิ์และเป็นอิสระของกลุ่มวัยรุ่นที่
ถูกชักใยด้วยการเมืองและสังคม แสดงให้เห็นถึงภาวะไร้ความ
สามารถของปัจเจกบุคคลที่จะดำรงชีวิตอยู่ได้ในสังคม ไม่ว่าจะ

สัญญาตญาณหรือสัญจะลถูกผู้ขายอะไรก็ตาม ล้วนไม่รอด
ที่น่าสนใจคือ วิรุฑูษุทธ (Otoko Gumi) เขียนขึ้น
มาตั้งแต่ ปี ค.ศ.1974 โดย คาริยะ เท็ตสึ เป็นคนเขียน
เรื่อง อิคางามิ เรียวอิจิ เป็นคนวาดรูป บวกลบแล้วจะพบ
ว่าเป็นเวลาสี่สิบห้าปีก่อนที่เบ็ตเทิลรอยัลจะอุบัติขึ้น

เป็นเวลาลงสี่สิบห้าปี คาริยะ เท็ตสึ และ อิคางามิ เรียวอิจิ
ได้เตือนแล้วว่า นักเรียนนักเลงญี่ปุ่นกำลังไปไกลเกิน
ควบคุม โดยมีสังคมและการเมืองชกโยอยู่เบื้องหลัง และ
แล้วเมื่อญี่ปุ่นพบว่าตนเองหมดหนทางจัดการกับนักเรียน
นักเลงเหล่านี้ หนทางหนึ่งที่เป็นไปได้คือ ให้พวกเขาเรียน
รู้สังคมที่โตได้ด้วยตนเอง โดยผ่านเกมเบ็ตเทิลรอยัล

สภาพนักเรียนบ้านเราก็คงไม่ต่างกันมากนักครับ จะ
ว่านักเรียนเขาเหลวไหลเพราะพ่อแม่ไม่สั่งสอนหรือ
เพราะระบบการศึกษาล้มเหลวอย่างเดียวคงไม่ได้
สังคมที่ชวนบริโภคสุดกู่รวมทั้งเรื่องเพศและยาเสพติด
ก็มิอาจปฏิเสธได้ว่ามีการเมืองอยู่เบื้องหลัง

เริ่มเรื่อง

แก๊งอินริว นำโดยเทพบุตรชาตาน อินริว โคโย แม่
อิทธิพลครอบงำโรงเรียนมัธยมเซอุอนและโรงเรียนอีก
จำนวนหนึ่ง ความร้ายกาจของพวกมันทำให้พวกครูใหญ่
คุณครู และแม้แต่ตำรวจ ก็ไม่สามารถทำอะไรได้ เหตุผล
หนึ่งเป็นเพราะอินริว โคโย เป็นลูกของนักการเมืองคนสำคัญ

มีการบอกเป็นนัยๆ ตระกูลอินริวกำลังมีแผนใหญ่
รองรับ

ครูใหญ่จึงไปขอความช่วยเหลือจากพี่ศิโรจน์จำเพื่อ

ขอยืมตัว นางาระ เซ็นจิโร่ นักโทษชายคดีฆ่าพ่อตนเองให้มาเรียน
หนังสือที่โรงเรียนเซอุอน โดยมีจุดมุ่งหมายให้นางาระหยุดยั้งความชั่ว
ร้ายของแก๊งอินริวให้ได้

นางาระ เซ็นจิโร่ ผนयरูปลูกแบบพระเอกหนุ่มและการชุนญี่ปุ่นปี
1970 กว่าๆ นั่นแหละครับ เดินทางมาโรงเรียนวันแรกพร้อมภรรยาแจ่มมือ
เป็นวันที่สนุกของอินริวต้องประชันนักเรียนชื่อ อาเมะ บังตาย

นางาระเข้าต่อสู้กับโอวาทาระซึ่งเป็นหนึ่งในสี่สุริแก๊งอินริวและ
เอาชนะได้อย่างง่ายดายทั้งที่มีภรรยาแจ่มมือ อินริวชักตาบวมโรออกมา
หวังประหารโอวาทาระเพื่อทำโทษ แต่เป็นนางาระเข้าช่วยเหลือไว้ อิน
ริวจึงใช้ตาบวมโรฝากแผลไว้บนหน้าผากโอวาทาระเป็นการคาดโทษ

วันถัดมา โอวาทาระจับนักเรียนสามคนขึ้นไปบนตึกสูงแล้วลักลง
มา เป็นการชุนนักเรียนทั้งโรงเรียนให้ช่วยกันขับไล่ นางาระออกไป มี
เช่นนั้นวันถัดไปจะโดนมันหนักกว่านี้ซัดกับนักเรียนส่วนใหญ่จากใจกลัว
และต้องการให้นางาระกลับเข้าเรือนจำ ยังมีนักเรียนหญิงคนหนึ่ง
อาสาจะเป็นผู้ถูกลักตักตักในวันพรุ่งนี้ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความกล้า
หาญและไม่เกรงกลัวอิทธิพลของแก๊งอินริว

แต่ที่ล่อนคือ เรียวโกะ คู่หมั้นของอินริวเอง ถึงกระนั้นก็ตาม อินริว
ก็ไม่มีน้ำใจให้ มันยืนยันที่จะผลักเรียวโกะตกตึกในวันรุ่งขึ้นแน่นอน
เหตุผลหนึ่ง เพราะมันไม่เคยมีน้ำใจ อีกเหตุผลหนึ่ง เพราะมันต้องการพิสูจน์
ความเป็นผู้นำให้สมบูรณ์ได้ดู

ฝ่ายนางาระกลับเรือนจำท้อกับห้าพิชิตซึ่งล้วนเป็นสหายนักโทษ
ทั้งหมดวางแผนรับมือแก๊งอินริวในวันรุ่งขึ้น ที่เรือนจำนี้เอง ที่นางาระ
สาบานว่าจะไม่ให้ถอดภรรยาแจ่มมืออีกเลยจนกว่าจะโค่นอิทธิพลของอิน
ริวจนได้ YEAH !

ตอนเช้า แก๊งยิวเป็นพันธมิตรกับโรงเรียนเพื่อกันมิให้นางเร และห้าพยัคฆ์เข้ามาก่อวินาศกรรมพิชิตสาวตึกตึก แต่แนวป้องกันไร้ผล นางเรเข้ามาแล้วพร้อมกุญแจมือสามเล่มทำให้อายุบอกรือ เรียวโกะตกลงมาจากตึกแล้ว!

โอวาทาระ ยังอาสาเป็นคนแรกที่เข้าต่อสู้กับนางเร แล้วมันก็ต้องแพ้ในเวลาอันรวดเร็ว ยิ่งไปกว่านั้นสามอสูรยิวที่เหลือส่วนท้าย ต่อนางเรหมดสิ้น ยิวจึงส่งนกมวยให้ถึกแฉางจากเงินเขี้ยวต่อสู้ กับนางเร

ยกว่าแฉาง สิบทอดเพลงมวยจากจางซันฟงโดยตรง!

ผลการต่อสู้ไม่เหลือคำทำนาย นางเรกว่ามวยให้ถึกงัดได้หลังจากการต่อสู้เดือดหลายสิบหน้าด้วยสปีดไลน์ที่ดุแล้วต้องขว้างไปเลยเพลงมวยให้ถึกแบบที่เคยเห็นที่สวนลุม เดือดร้อนถึงยิวต้องควมคาบสามูไว้ออกต่อสู้ด้วยตนเอง

คาบแพททะลุกองนางเรแล้ว!

นางเรเข้าโรงพยาบาล การต่อสู้ที่ยืนหยัดของเขาไม่เพียงชนะใจประธานนักเรียนอาเบะและนักเรียนส่วนหนึ่งซึ่งเคยรังเกียจว่าเขามันเป็นพวกซึคก แต่ยังชนะใจโอวาทาระอีกด้วย ประธานนักเรียนอาเบะรายงานให้นางเรทราบถึงการแข่งขันอเมริกันฟุตบอลกับทีมโรงเรียนแอนท์จิมส์ยิวๆ นี้

วันที่ทีมโรงเรียนแอนท์จิมส์เดินทางมาถึงนางเรจึงรู้ว่ามันกับดัก ที่แท้แล้วทีมแอนท์จิมส์เป็นสาขาหนึ่งของแก๊งยิววิ เมื่อทราบเช่นนั้น นางเรจึงอาสาเข้าเล่นด้วย แม้ว่ายังบาดเจ็บอยู่ อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ก็ไม่ดีขึ้น นักเลงทีมแอนท์จิมส์เล่นไปทวนนักเรียนทีมเซอุนไปอย่างสนุกสนาน ตามด้วยการรุมตีบงนางเรและอาเบะอย่างเมามัน

แต่ก่อนที่นางเรและอาเบะจะถูกซ่อนจนตก ก็ปรากฏห้าพยัคฆ์

นำขบวนกองทัพนักโทษจากทุกแดนของเรือนจำยกกำลังกันมาขับไล่ทีมแอนท์จิมส์และยิววิให้ล่าถอยไปทั้งหมดนี้ครูใหญ่และบรรดาคุณาจารย์ได้แต่ยืนดู โดยไม่สามารถทำอะไรได้เลย

เมื่อนักเรียนโรงเรียนเซอุนได้รับชัยชนะในชั้นตอนนี้ ก็ยิ่งเท็มเจ้าหรือโรงซ่อมซูโม่ของพวกยิววิ เพื่อนที่ว่างมาสร้างสนามกีฬาอย่างอื่น จึงเกิดการปะทะกันกับพวกยิววิอีก ครั้งนี้เป็นโอวาทาระเสี่ยงตายเข้าต่อสู้กับพวกยิววิจนตนเองบาดเจ็บสาหัส

แต่แล้วนางเรก็ติดกับดักลึกลับพาตัวไปจนได้!

ห้าพยัคฆ์ประชุมกันอย่างคร่ำเคร่งเพื่อหาทางช่วยลูกพี่นางเร พวกเขาตกลงส่งโอวาทาระเดินทางไปขอความช่วยเหลือจากสหพันธ์คันโต ซึ่งเป็นขบวนการนักเรียนที่รักความยุติธรรม โอวาทาระจึงต้องรับบทผู้ไปเจรจาเพราะชื่อเสียงของนางเรก็นับเป็นหนึ่งในยุทธอาชญากรเหมือนกัน ไม่นานกว่าสหพันธ์คันโตจะยินยอมช่วยเหลือ

ประธานสหพันธ์คันโต ฮตตะ ฮิเดโมริ มีกิมิต
ลงบนมือโอวาทาระและจ้องตากัน ।

หากโอวาทาระกลับเนื้อกลับตัวแล้วจริง นางา
เรและเหล่านักโทษบริสุทธิ์ใจจริง ประธานสหพันธ์
จะค้นหาได้จากสายตาของโอวาทาระเอง

โอวาทาระไม่เพียงไม่เบือนหน้าหนี แต่หุบมิตให้
จมลึกลงในมือทะเลใต้ อีกด้าน ।

ส่วนห้าพยัคฆ์เดินสายขอความช่วยเหลือจาก
อดีตนักโทษในเมืองให้ช่วยกันออกตามหานางาเร
รวมทั้งขอลความช่วยเหลือจากอดีตขอให้ให้นักโทษ
เรือนจำทั้งหมดได้ออกจากคุกไปช่วยกันอีกแรง

เรื่องราวซับซ้อนขึ้นอีกเมื่ออดีตอุมิตี ।

ตำรวจได้รับคำสั่งให้ดอยออกไป 1???

สหพันธ์คันโตยกพลสามหมื่นให้โอวาทาระ ।

ยินริว โคอิ เกนซ์แก๊งยินริวรวมทั้งพันธมิตร
มิตฟ้ามัวดินออกต่อสู้ ।

ถึงตอนนี้คนอ่านเริ่มระแวงแล้วว่ามิใคร่ชักโย
อยู่ทางค่านางาเรหรือไม่ จะเห็นว่าเนื้อเรื่องโดย
ผิวเนินละม้ายคล้ายคลึงกับเบ็ตเทิล รอยัล มาก
เพียงแต่ไม่จะแจ้งและโจ่งแจ้งเท่า

ฝ่ายริวโกะ ซึ่งเป็นอัมพาตไปหลังจาก
เหตุการณ์ตึกตึกครั้งนั้นก็ยังไม่สามารถตัดใจ
จากยินริวได้ แต่ยินริวตัดใจได้ มันส่ง
เพศฆาตสาวในคราบน้ำเรียนใหม่มาเข้าเรียน
เพื่อจัดการกับริวโกะโดยเฉพาะ

มีเพียงตอนนี้เท่านั้นที่พบว่ามิใคร่เรียนหนังสือ
ในการชุมนุมนี้ด้วยตั้งแต่ต้นยังไม่เห็นครูโชน
สอนนักเรียนคนไทยเลย ตีกันทั้งเรื่อง

น่าสนใจว่าโรงเรียนในการชุมนุมเรื่องนี้ทำหน้าที่เป็น
เพียงตัวแทนของสังคมที่ไม่มีคนเหลียวแลอีกต่อไป
ที่มีอยู่ ล้วนเป็นนักเรียนที่อยู่ภายใต้สภาพแวดล้อม
ที่ต้องทำลายผู้อื่นก่อน ใครไม่สู้ต้องตกเป็นเบี้ยล่าง
เสมอ ใครสู้ก็อาจต้องตายเช่นเดียวกัน

การที่การชุมนุมไม่พูดถึงการเรียนเอาเลย เป็น
เพราะการเรียนมิใช่ประเด็นอีกต่อไปแล้ว ในสังคม
โรงเรียนเข่นซึ่งก็คือสังคมทั่วไปนั้น จะเรียนหรือไม่เรียนก็ไม่แตกต่างกัน เพราะชีวิตขึ้นอยู่กับ
ต่อสู้กับพวกที่จะมารังแกเสียมากกว่า

เสมือนจะบอกว่าการศึกษาที่เป็นอยู่ไม่มีทาง
รับเมื่อวิกฤตสังคมได้แน่นอน

เขียนเวลาที่จะพูดถึงเขียนถึงหรือวาดถึง ●

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการทะเลาะวิวาท (ครั้งที่ 1)

โปรดอ่านข้อความอย่างช้าๆ และพิจารณาตอบข้อความต่างๆตามความจริง

โครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ฯ ขอขอบคุณในความร่วมมือ ซึ่งโครงการถือว่าท่านได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหานี้ด้วย

- เมื่อพบกับนักศึกษาสถาบันอื่นที่เคยมีเรื่องทะเลาะวิวาทกันมาก่อน การเป็นผู้ลงมือกระทำต่อฝ่ายตรงข้ามเป็นเรื่องที่สมควรทำ
.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
- การทำร้าย หรือการข่มขู่นักศึกษาสถาบันอื่น ทำให้สถานศึกษาของข้าพเจ้าเป็นที่ยอมรับกัน ในกลุ่มนักเรียนอาชีวะ
.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
- การร่วมมือร่วมใจกันในการต่อสู้กับผู้อื่นเป็นสิ่งที่ดี
.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
- การต่อสู้กันอย่างรุนแรงเป็นเรื่องธรรมดาของลูกผู้ชายหรือคนกำลังอยู่ในวัยรุ่น
.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
- ข้าพเจ้าไม่ชอบจะไปทะเลาะวิวาทกับนักศึกษาสถาบันอื่น แม้ว่าเพื่อนๆของข้าพเจ้าจะทำเช่นนั้นก็ตาม
.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
- ข้าพเจ้าสามารถชว่งชิง หรือ ทำลายสัญลักษณ์ของสถาบันอื่นได้ ก็จะทำให้ได้รับการยอมรับจากเพื่อน
.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
- ข้าพเจ้าคิดว่าการทำร้ายนักศึกษาสถาบันอื่นที่มีทำที่หน้าหมั้นได้ เป็นเรื่องที่สมควรทำ
.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
- การทะเลาะวิวาทระหว่างกลุ่มนักศึกษา ทำให้สถานศึกษาที่เกี่ยวข้องเสียหายชื่อเสียง
.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
- ในการรวมตัวกันทะเลาะวิวาทกับสถาบันอื่น เป็นการแสดงพลังของนักศึกษาที่มีศักดิ์ศรี
.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
- การหาทางร่วมกันแก้ไขปัญหการทะเลาะวิวาทเป็นเรื่องเสียเวลาเปล่า
.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

11. ถ้ามีใครพนันสิ เขียนข้อความ หรือทำการหมิ่นสถาบันของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะตอบโต้เพื่อรักษาศักดิ์ศรี

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

12. ถ้ามีเพื่อน หรือ รุ่นพี่ในสถาบันของข้าพเจ้าถูกทำร้าย ข้าพเจ้าจะร่วมกับเพื่อนๆ แก้มัน

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

13. การตอบโต้คู่อริเป็นทางออกที่ดีที่สุดในการปรามสถาบันอื่น ไม่ให้มายุ่งเกี่ยว

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

14. ข้าพเจ้าจะพกมีดหรือเตรียมสิ่งของที่ใช้เป็นอาวุธเพื่อป้องกันตัว

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

15. ข้าพเจ้ามักพยายามปลุกตัว หรือ หลีกเลี่ยงเมื่อทราบว่าเพื่อนจะไปมีเรื่องวิวาทกับฝ่ายตรงข้าม

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

16. ในการรวมกลุ่มกัน ไปชมคอนเสิร์ต ข้าพเจ้าชอบที่กลุ่มข้าพเจ้าแสดงตัวเป็นจุดเด่นในงาน

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

17. ข้าพเจ้ามักคอยห้ามเพื่อนๆ มิให้ไปทะเลาะหรือช่วยยุบนักศึกษาสถานศึกษาอื่น

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

18. ข้าพเจ้าจะไปชมคอนเสิร์ตวงที่ชื่นชอบ แม้คาดว่าอาจจะมีปัญหาการทะเลาะวิวาทได้

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

19. ข้าพเจ้าคิดวิธีการหลายอย่างที่หลีกเลี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาทได้

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

20. การได้รับการยอมรับในกลุ่มเพื่อนมีความสำคัญมากต่อข้าพเจ้า ดังนั้นข้าพเจ้าจะต้องร่วมหัวจมท้ายกับเพื่อน แม้ว่าจะเป็นเรื่องไม่เห็นด้วย

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

➤➤ ในความคิดเห็นของข้าพเจ้า การแก้ปัญหาการทะเลาะวิวาทของกลุ่มนักเรียนอาชีวะที่ได้ผลดีที่สุด คือ

.....
.....
.....

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการทะเลาะวิวาท (ครั้งที่ 2)

โปรดอ่านข้อความอย่างช้าๆ และพิจารณาตอบข้อความต่างๆ ตามความจริง

โครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ฯ ขอขอบคุณในความร่วมมือ ซึ่งโครงการถือว่าท่านได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหานี้ด้วย

1. เมื่อพบกับนักศึกษาสถาบันอื่นที่เคยมีเรื่องทะเลาะวิวาทกันมาก่อน การเป็นผู้ลงมือกระทำคือฝ่ายตรงข้ามเป็นเรื่องที่สมควรทำ

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. การทำร้าย หรือการข่มขู่นักศึกษาสถาบันอื่น ทำให้สถานศึกษาของข้าพเจ้าเป็นที่ยอมรับกันในหมู่นักเรียนอาชีวะ

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

3. การร่วมมือร่วมใจกันในการต่อสู้กับผู้อื่นเป็นสิ่งที่ดี

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

4. การต่อสู้กันอย่างรุนแรงเป็นเรื่องธรรมดาของลูกผู้ชายหรือคนกำลังอยู่ในวัยรุ่น

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

5. ข้าพเจ้าไม่ชอบจะไปทะเลาะวิวาทกับนักศึกษาสถาบันอื่น แม้ว่าเพื่อนๆ ของข้าพเจ้าจะทำเช่นนั้นก็ตาม

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

6. ข้าพเจ้าสามารถขู่ขึง หรือ ทำลายสัญลักษณ์ของสถาบันอื่นได้ ก็จะทำให้ได้รับการยอมรับจากเพื่อน

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

7. ข้าพเจ้าคิดว่าการทำร้ายนักศึกษาสถาบันอื่นที่มีท่าทีน่าหมั่นไส้ เป็นเรื่องที่สมควรทำ

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

8. การทะเลาะวิวาทระหว่างกลุ่มนักศึกษา ทำให้สถานศึกษาที่เกี่ยวข้องเสียชื่อเสียง

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

9. ในการรวมตัวกันทะเลาะวิวาทกับสถาบันอื่น เป็นการแสดงพลังของนักศึกษาที่มีศักดิ์ศรี

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

10. การหาทางร่วมกันแก้ไขปัญหาคารทะเลาะวิวาทเป็นเรื่องเสียเวลาเปล่า

.....
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

11. ถ้ามีใครพนันตี เขียนข้อความ หรือทำการหมิ่นสถาบันของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะตอบโต้เพื่อรักษาศักดิ์ศรี
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
12. ถ้ามีเพื่อน หรือ รุ่นพี่ในสถาบันของข้าพเจ้าถูกทำร้าย ข้าพเจ้าจะร่วมกับกับเพื่อนๆ แก้มัด
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
13. การตอบโต้คู่อริเป็นทางออกที่ดีที่สุดในการปรามสถาบันอื่น ไม่ให้มายุ่งเกี่ยว
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
14. ข้าพเจ้าจะพกมีดหรือเครื่องมือของที่ใช้เป็นอาวุธเพื่อป้องกันตัว
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
15. ข้าพเจ้ามักพยายามปลุกตัว หรือ หลีกเลี่ยงเมื่อทราบว่าเพื่อนจะไปมีเรื่องวิวาทกับฝ่ายตรงข้าม
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
16. ในการรวมกลุ่มกันไปชมคอนเสิร์ต ข้าพเจ้าชอบที่กลุ่มข้าพเจ้าแสดงตัวเป็นจุดเด่นในงาน
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
17. ข้าพเจ้ามักคอยห้ามเพื่อนๆ มิให้ไปทะเลาะหรือขู่ข่มขู่การศึกษาสถานศึกษาอื่น
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
18. ข้าพเจ้าจะไปชมคอนเสิร์ตวงที่ชื่นชอบ แม้คาดว่าอาจจะมีปัญหาการทะเลาะวิวาทได้
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
19. ข้าพเจ้าคิดวิธีการหลายอย่างที่หลีกเลี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาทได้
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
20. การได้รับการยอมรับในกลุ่มเพื่อนมีความสำคัญมากต่อข้าพเจ้า ดังนั้นข้าพเจ้าจะต้องร่วมหัวจมท้ายกับเพื่อน แม้ว่าจะเป็นเรื่องไม่เห็นด้วย
-
- จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย
- ในความคิดเห็นของข้าพเจ้า การแก้ปัญหาการทะเลาะวิวาทของกลุ่มนักเรียนอาชีวะที่ได้ผลดีที่สุด คือ
-
-
-

แบบสอบถามความคิดเห็นในการไปชมคอนเสิร์ตและสถานการณ์ทั่วไป

เพื่อความเข้าใจในปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นในกลุ่มนักเรียน นักศึกษาอาชีว

โครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ฯ ขอความร่วมมือจากน้องๆอาชีวะ ในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง โครงการขอขอบคุณในความร่วมมือ ซึ่งถือว่าท่านได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหานี้ด้วย

1. ท่านเป็นนักเรียน นักศึกษาแผนก.....ชั้นปี.....
ท่านชอบแผนกที่เรียนอยู่หรือไม่ ชอบ ไม่ชอบ ไม่ทราบ
คะแนนเฉลี่ย 1-1.99 2-2.99 3-4
2. ตั้งแต่มาเรียนอาชีวศึกษาท่านเคยเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษนอกจากเรียนหนังสือหรือไม่
 ไม่เคย
 เคย จำนวน.....ครั้ง ไประบุ.....
3. ท่านได้ไปชมฟรีคอนเสิร์ตที่จัดขึ้นที่ห้องสนามหลวงล่าสุดนี้หรือไม่
 ไปชม ไม่ได้ไป เพราะ.....
4. ท่านได้ไปชมคอนเสิร์ตที่จัดขึ้นในงาน 100 ปีมีนบุรีหรือไม่
 ไปชม ไม่ได้ไป เพราะ.....
5. ท่านได้ไปชมคอนเสิร์ตวงโลโซที่อินคอร์สเตเดียมหัวหมากที่จัดขึ้นในวันเสาร์ที่ 23 พ.ย. 45 หรือไม่
 ไปชม ไม่ได้ไป เพราะ.....
6. ถ้าท่านไปชมคอนเสิร์ตกับเพื่อน ท่านไปที่คน หรือเข้าไปชมเป็นกลุ่มกี่คน
 1-3 คน 4-10 คน 10-20 คน มากกว่า 20 คน
7. ในกรณีที่มีการกระทบกระทั่งกันในการชมคอนเสิร์ต ท่านทำอย่างไร
 เข้าไปดูว่าเกิดอะไรขึ้น หลีกหนีจากจุดเกิดเหตุ
 เข้าไปร่วมกับเพื่อน ถ้าคู่กรณีเป็นกลุ่มเพื่อน อื่นๆ.....
8. ท่านคิดว่ากรณีเหตุทะเลาะวิวาทกันในการชมคอนเสิร์ต เพราะเหตุใด
 ตั้งใจจะเกิดเรื่องเพราะสนุกสนานเร้าใจ เจอคู่ตี
 การขี้ขลาด อื่นๆ.....
9. ท่านมีการเตรียมตัวหรือเตรียมใจในการหลีกเลี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาทหรือถูกทำร้ายจากการไปชมคอนเสิร์ตหรือไม่
 ไม่ได้เตรียมล่วงหน้า
 มีการเตรียมล่วงหน้า เช่น
10. สถานศึกษาได้ประชุมเดือนเรื่องการไปชมคอนเสิร์ตอย่างไร หรือไม่
 ไม่มีการประชุมเดือน
 มีการประชุมเดือน เรื่อง 1.).....2.).....
11. ท่านเล่นดนตรีได้หรือไม่
 ได้ ไม่ได้

12. ท่านชอบร้องเพลงหรือไม่
 ชอบ ร้องได้สี่พอใช้ ชอบแต่ร้องไม่เป็น ไม่ชอบร้องเพลง
13. ท่านพักอาศัยอยู่กับ
 พ่อแม่ พ่อหรือแม่ ญาติ เพื่อน หอพัก
14. ท่านต้องขออนุญาตผู้ปกครองในการ ไปชมคอนเสิร์ตหรือไม่
 ไม่ต้องขออนุญาต ต้องขออนุญาต ไปโดยไม่บอก
15. ท่านเคยมีประสบการณ์ในการทะเลาะวิวาทจากการชมคอนเสิร์ตหรือไม่
 เคย ไม่เคย
16. ท่านเคยย้ายภูมิกิจมาจากสถาบันอื่นหรือไม่
 เคย ไม่เคย
17. ท่านเคยมีประสบการณ์ถูกขู่ข่มขู่ ทำร้ายจากนักศึกษาสถาบันอื่นหรือไม่
 เคย ไม่เคย
18. ท่านคิดว่านักเรียน นักศึกษาคควรมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงในกลุ่มอาชีวะเหนือไม่
 ควร ไม่ควร
19. ถ้ามีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมที่จะช่วยแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท ท่านจะเข้าร่วมกิจกรรมหรือไม่
 เข้าร่วม ไม่เข้าร่วม ไม่แน่ใจ
20. ท่านเคยไปเข้าร่วมกิจกรรมรับน้อง เลี้ยงรุ่น สังสรรค์ระหว่างรุ่น เมื่อท่านอยู่ในสถานศึกษานี้หรือไม่
 ไป ก็ครั้ง.....ครั้ง ไม่เคยไป
21. ท่านชอบ ประทับใจ กิจกรรมในข้อ 19 หรือไม่
 ชอบ ไม่ชอบ เฉยๆ อื่นๆ
22. ท่านรู้สึก สุกพันกับสถานศึกษาของท่านหรือไม่
 รัก/ สุกพัน ไม่รู้สึกรัก/ สุกพัน อื่นๆ
23. ท่านมีเรื่องที่น่าประทับใจในตัวอาจารย์หรือไม่
 มี ไม่มี อื่นๆ
24. มีเรื่องที่น่ารักไม่ชอบเกี่ยวกับการปฏิบัติของอาจารย์หรือไม่
 ไม่มี มี โปรดระบุ.....

บันทึกของผู้เก็บข้อมูล

.....

.....

.....

.....

.....

.....

สรุปผลความคิดเห็นของนักเรียนอาชีวะในเรื่องความรุนแรง ครั้งที่ 2

ตาราง1 จำนวนและร้อยละของโรงเรียน

โรงเรียน	จำนวน
วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ	60
ช่างอุตสาหกรรมกรุงเทพ	60
กาญจนานิเทศการอาชีพหนองจอก	60
โรงเรียนเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	60
วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี	59
มีนบุรีโปลีเทคนิค	57
ไทยสุริยะ	60
วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว	60
วิทยาลัยเทคนิคกาญจนานิเทศมหานคร	60
โรงเรียนเทคโนโลยีบางกะปิ	60
การอาชีวพนวมินทรราชูทิศ	60
รวม	656

ตาราง 2

จำนวนและร้อยละแผนกที่เรียน

แผนกที่เรียน	จำนวน	ร้อยละ
ช่างยนต์	167	27.8
ช่างไฟฟ้า	125	20.8
ช่างอิเล็กทรอนิกส์	101	16.8
พาณิชยกรรม/บัญชี/การขาย	52	8.6
ช่างกล	35	5.8
เทคโนโลยีสื่อสาร / โทรคมนาคม	25	4.2
การออกแบบ/สถาปัตย์	20	3.3
ช่างเชื่อม	15	2.5
ศิลปกรรม/จิตรศิลป์	12	2.0
การท่องเที่ยว / โรงแรม	12	2.0
ช่างก่อสร้าง	11	1.8
ช่างพิมพ์	8	1.3
อุตสาหกรรมเครื่องหนัง	7	1.2
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	6	1.0
โยธา	4	.7
รวม	600 *	100.0

* ไม่ระบุ 56 ราย

ตาราง 3

จำนวนกิจกรรมที่นักศึกษาเคยเข้าร่วม

กิจกรรมที่เข้าร่วม	จำนวนนักเรียน ที่เคยเข้าร่วม
กิจกรรมรับน้อง	326
กิจกรรมลูกเสือ	315
กิจกรรมรณรงค์ “ทำดีเพื่อแม่”	247
กิจกรรมค่ายป้องกันยาเสพติด	184
กิจกรรมค่ายแกนนำอาชีวะสมานฉันท์ที่ค่ายลูกเสือ จอมประจัญ- นพเกตุ ส.ค. 2545 หรือค่ายหัตถวุธ ก.ย. 2545	88
กิจกรรมลบบมทศน์	71
กิจกรรมค่ายอาสาพัฒนามัสยิดเนื่องในวันตรุษอีดิลอัชฎา ก.พ. 2546	59
กิจกรรมค่ายอาชีวะพัฒนาน้องพี่ที่โรงเรียนวัดไผ่ดำ	40
อื่นๆ	31
รวม	1361

ตาราง 4

จำนวนกิจกรรมที่นักศึกษาชอบ

กิจกรรมที่เข้าร่วม	จำนวนนักเรียน ที่เคยเข้าร่วม	ร้อยละ
กิจกรรมกีฬา / กีฬาสี	62	31.79
กิจกรรมรับน้อง	43	22.05
กิจกรรมลูกเสือ	24	12.31
กิจกรรมดนตรี	13	6.67
กิจกรรมค่ายป้องกันยาเสพติด	10	5.13
กิจกรรมรณรงค์ “ทำดีเพื่อแม่”	9	4.62
กิจกรรมค่ายแกนนำอาสาชื้อะสมานฉันท์ที่ค่ายลูกเสือ จอมประจัญ- นพเขตฯ ส.ค. 2545 หรือค่ายหัตถวุธ ก.ย. 2545	6	3.08
กิจกรรมลอบมลพิษ	6	3.08
กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคม	4	2.05
ทัศนศึกษา	4	2.05
ค่ายพักแรม	4	2.05
กิจกรรมค่ายอาสาชื้อะพัฒนาน้องพี่ที่โรงเรียนวัดไผ่ดำ	3	1.54
กิจกรรมทางพุทธศาสนา	3	1.54
กิจกรรมค่ายอาสาพัฒนามัสยิดเนื่องในวันตรุษอีดิลอัฎฮา ก.พ. 2546	2	1.03
อื่นๆ (แข่งขันทักษะวิชาการ, ค่ายฝึกสอนวิชาทหาร)	2	1.03
รวม	195	100

ตาราง 5 จำนวนกิจกรรมที่นักศึกษาไม่ยอมเข้าร่วม

กิจกรรมที่เข้าร่วม	จำนวนนักเรียน ที่เคยเข้าร่วม	ร้อยละ
กิจกรรมลูกเสือ	31	50.82
กิจกรรมรับน้อง	16	26.23
กิจกรรมทางพุทธศาสนา	4	6.56
กิจกรรมรณรงค์ “ทำดีเพื่อแม่”	2	3.28
กิจกรรมลมมลทัศน์	2	3.28
กิจกรรมค่ายป้องกันยาเสพติด	1	1.64
กิจกรรมค่ายอาสาพัฒนามัสยิดเนื่องในวันตรุษอีดิลอัฎฮา ก.พ. 2546	1	1.64
กิจกรรมดนตรี	1	1.64
อื่นๆ (อบรมวิชาการ, เข้าแถว)	3	4.92
รวม	61	100.00

ตาราง 6 ค่าสถิติของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มรวมและจำแนกตามโรงเรียน / วิทยาลัย

	จำนวน กลุ่มตัว อย่าง(คน)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบนมาตร ฐาน	คะแนนต่ำสุด- คะแนนสูงสุด
กลุ่มรวม	606	71.78	17.99	22-120
วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ	57	79.88	16.59	37-109
วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว	57	78.53	17.29	32-111
วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี	55	79.22	20.11	39-120
A 1	59	75.59	17.00	25-119
A 2	54	64.39	14.91	30-106
A 3	55	72.27	15.77	36-109
A 4	49	77.43	19.85	27-118
A 5	58	60.55	14.91	32-100
A 6	56	68.02	9.56	46-83
A 7	60	63.28	19.03	22-99
A 8	46	71.52	18.13	40-120

ตาราง 7 ค่าสถิติของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มรวมและจำแนกตามกิจกรรมที่เคยเข้าร่วม

	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง (คน)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	คะแนนต่ำสุด- คะแนนสูงสุด
กลุ่มรวม	606	71.78	17.99	22-120
กิจกรรมรับน้อง	300	72.21	17.50	22-111
กิจกรรมลูกเสือ	296	75.93	18.41	25-120
กิจกรรมรณรงค์ “ทำดีเพื่อแม่”	204	70.12	17.05	22-120
กิจกรรมค่ายป้องกันยาเสพติด	168	72.76	19.15	22-119
กิจกรรมค่ายแกนนำอาสาชีวะสมานฉันท์ที่ค่ายลูก เสือ จอมประจัญ-นพเกตุ ส.ค. 2545 หรือค่าย หัตถวุธ ก.ย. 2545	82	73.88	17.99	37-106
กิจกรรมลอบมลทัศน์	61	67.41	18.72	22-109
กิจกรรมค่ายอาสาพัฒนามัสยิดเนื่องในวันตรุษ อีดิลอัชฎา ก.พ. 2546	54	68.42	17.81	40-120
กิจกรรมค่ายอาสาชีวะพัฒนาน้องพี่ที่โรงเรียนวัด ไผ่ดำ	35	64.46	16.42	37-109

คำอธิบาย

จำนวนข้อคำถาม 20 ข้อ

ช่วงคะแนนแบบทดสอบ 20 –120 คะแนน

คะแนนต่ำ หมายถึง ความเห็นเกี่ยวกับการทะเลาะวิวาทว่าเป็นเรื่อง**ดีมาก**

คะแนนสูง หมายถึง ความเห็นเกี่ยวกับการทะเลาะวิวาทว่าเป็นเรื่อง**ดีน้อย**

ตาราง 8 แสดงความแตกต่างความคิดเห็นต่อการทะเลาะวิวาทระหว่างนักศึกษาที่เข้าและไม่เข้าร่วมกิจกรรม

	n	mean	S.D.	df	t
กิจกรรมรับน้อง					
เข้าร่วม	300	72.21	17.50	604	-0.579
ไม่เข้าร่วม	เข้าร่วม	71.36	18.48		
กิจกรรมค่ายแกนนำอาชีพะสมานฉันท์ที่ค่ายลูกเสือ จอม ประจัญ-นพเกตุ ส.ค. 2545 หรือค่ายหัตถวิฑูร ก.ย. 2545					
เข้าร่วม	82	73.87	17.99	604	-1.134
ไม่เข้าร่วม	524	71.45	17.99		
กิจกรรมลอบมลทัศน์					
เข้าร่วม	61	67.41	18.72	604	2.006*
ไม่เข้าร่วม	545	72.27	17.86		
กิจกรรมค่ายอาชีพะพัฒนาน้องพี่ที่โรงเรียนวัดไผ่ดำ					
เข้าร่วม	35	64.46	16.42	604	2.492*
ไม่เข้าร่วม	571	72.23	18.00		
กิจกรรมรณรงค์ “ทำดีเพื่อแม่”					
เข้าร่วม	224	70.12	17.05	604	1.744
ไม่เข้าร่วม	382	72.76	18.48		
กิจกรรมค่ายอาสาพัฒนามัสยิดเนื่องในวันตรุษอีดิล อัยฎา ก.พ. 2546					
เข้าร่วม	54	68.43	17.81	604	1.437
ไม่เข้าร่วม	552	72.11	17.99		
กิจกรรมลูกเสือ					
เข้าร่วม	296	75.93	18.41	604	-5.690***
ไม่เข้าร่วม	310	67.82	16.68		
กิจกรรมค่ายป้องกันยาเสพติด					
เข้าร่วม	168	72.76	19.16	604	-0.830
ไม่เข้าร่วม	438	71.41	17.54		

ตาราง 9 แสดงความแตกต่างความคิดเห็นต่อการทะเลาะวิวาทระหว่างนักศึกษาที่เข้าและไม่เข้าร่วมกิจกรรม

	n	mean	S.D.	df	t
กิจกรรมรับน้อง					
เข้าร่วม	300	72.21	17.50	604	-0.579
ไม่เข้าร่วม	306	71.36	18.48		
กิจกรรมค่ายแกนนำอาชีพะสมานฉันท์ที่ค่ายลูกเสือ จอมประจัญ-นพเกตุ ส.ค. 2545 หรือค่ายหัตถวิทย์ ก.ย. 2545					
เข้าร่วม	82	73.87	17.99	166	-0.597
ไม่เข้าร่วม	86	72.87	18.19		
กิจกรรมลอบมลทัศน์					
เข้าร่วม	61	67.41	18.72	130	1.491
ไม่เข้าร่วม	71	72.09	17.39		
กิจกรรมค่ายอาชีพะพัฒนาน้องพีที่โรงเรียนวัดไผ่ดำ					
เข้าร่วม	35	64.46	16.42	72	2.790*
ไม่เข้าร่วม	39	75.36	17.10		
กิจกรรมรณรงค์ “ทำดีเพื่อแม่”					
เข้าร่วม	224	70.12	17.05	476	1.413
ไม่เข้าร่วม	254	72.36	17.54		
กิจกรรมค่ายอาสาพัฒนามัสยิดเนื่องในวันตรุษอีดิลอัชฎา ก.พ. 2546					
เข้าร่วม	54	68.43	17.81	110	2.191*
ไม่เข้าร่วม	58	75.55	16.61		
กิจกรรมลูกเสือ					
เข้าร่วม	296	75.93	18.41	604	-5.690***
ไม่เข้าร่วม	310	67.82	16.68		
กิจกรรมค่ายป้องกันยาเสพติด					
เข้าร่วม	168	72.76	19.16	332	-0.505
ไม่เข้าร่วม	166	71.79	15.89		

ความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษา

ในความคิดเห็นของข้าพเจ้า การแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของกลุ่มนักเรียนอาชีวะที่ได้ผลดี
ที่สุด คือ

- ไม่ต้องมาเรียน
- ให้มีแห่งเดียวในกรุงเทพ
- มีตำรวจทุกป้ายรถเมล์
- ปิดโรงเรียน
- ไม่ใส่ชุดหรือสัญลักษณ์สถาบัน
- สร้างโรงเรียนเดียวในแต่ละเขต
- ขึ้นรถตู้กลับบ้านทุกวัน
- เปลี่ยนเสื้อผ้า
- จัดกิจกรรมให้มากๆ
- หลีกเลียงทางที่ปะทะกัน
- กลับบ้านก่อนแล้วเปลี่ยนเสื้อผ้าเป็นชุดลำลอง
- กลับบ้านเร็วหลังเลิกเรียน
- ใส่ชุดนอกแล้วมาเปลี่ยนเครื่องแต่งกายที่โรงเรียน ถ้าไม่เคยมีเรื่องสถาบันอื่นจะไม่รู้
- ต้องรู้จักกันจะได้ไม่ทะเลาะกัน
- มีกิจกรรมร่วมระหว่างสถาบันให้มาก เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดี
- ทำกิจกรรมร่วมกันบ่อยๆ
- ต้องแก้จากนักศึกษาเอง
- ปลุกจิตสำนึกให้เด็กตั้งแต่เล็กๆ
- จัดกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างสถาบัน
- ส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรม และไม่รักในสถานบันมากเกินไป
- เชิญผู้ปกครองมาฟังความผิด จะได้แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น
- จัดเวทีมวยขึ้นมาเพื่อให้อันธพาลทั้งหลายได้โชว์พาวเวอร์ให้เต็มที่ไปเลยใครแพ้กระทืบซ้ำให้ตาย
- ประหารชีวิต ฆ่าตัดตอน จับเป็นทหาร(กองหน้า)
- ปล่อยให้เป็นไปตาที่มันจะเป็น อย่าสร้างข่าว สร้างกระแส เพราะถ้าไม่มีกระแสก็จะมีคนทำ
นานๆ ไปหลายๆ รุ่นมันก็จะค่อยๆ จางไปเอง เพราะเลือดถ้าไม่มีวิตามินบำรุงก็จะจางไปเอง
- ควรณรงค์ให้ทุกสถาบันเล่นกีฬาด้วยกัน จะได้มีจิตใจเป็นมิตรกัน

- น่าจะส่งพวกที่ทะเลาะวิวาทไปยังชายแดนไทย – พม่า ไปรบกับพวกค้ายาบ้า กับทหารกะเหรี่ยง
- เลือทุกสถาบันเหมือนกันหมด
- เข้าค่ายทหาร หรือ ตชด.
- เอาปืนไปยิงแม่งให้ตายไปเลย
- ไม่มีวิธีเพราะยังงี้ก็ตีกันอยู่ดี
- ปลุกจิตสำนึกว่าการทะเลาะวิวาทไม่ดี
- หลีกเลี้ยงให้ห่าง ถ้าหนีได้ก็หนี
- ทำเหมือนที่เคยทำ
- ต้องตั้งใจในการจัดการเรื่องแบบนี้ให้ดีที่สุด
- ไม่ต้องเรียน ไปเป็นทหารเลย
- การพึ่งตนเองเป็นทางออกที่ดีที่สุด
- อยู่เฉยดีกว่านะจะบอกให้
- อย่าไปยุ่งเกี่ยวกับสถาบันอื่น
- จัดอาจารย์คอยส่งตามรถประจำทาง
- อนุญาตให้นักศึกษาใส่ชุดนอกเครื่องแบบ
- จัดกลุ่มนักศึกษาประชุมกันทุกสถาบันทุกคนทั้งหมดคล่ำ – เซ้า
- เอาจริง
- ต้องจัดการให้เข้าค่ายมากกว่านี้

ข้อมูลทั่วไปแบบสอบถามการไปดูคอนเสิร์ตและสถานการณ์ทั่วไป

ตาราง 1 แสดงจำนวนและร้อยละของโรงเรียนจำแนกตามกิจกรรมค่าย

โรงเรียน	นักศึกษาค่าย แกนนำ 1		นักศึกษาค่าย แกนนำ 2		นักศึกษา ทั่วไป		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีนบุรี โปลีเทคนิค	6	9.09	7	12.73	50	9.52	63	9.75
กาญจนานิเทศการอาชีพหนองจอก	8	12.12	3	5.45	50	9.52	61	9.44
การอาชีพนวมินทรราชูทิศ	5	7.58	5	9.09	50	9.52	60	9.29
วิทยาลัยเทคนิคกาญจนานิเทศมหานคร	1	1.52	1	1.82	43	8.19	45	6.97
โรงเรียนเทคโนโลยีดุสิต	6	9.09	8	14.55	49	9.33	63	9.75
ช่างอุตสาหกรรมกรุงเทพ	7	10.61	2	3.64	49	9.33	58	8.98
โรงเรียนเทคโนโลยีบางกะปิ	3	4.55	4	7.27	44	8.38	51	7.89
วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ	7	10.61	7	12.73	51	9.71	65	10.06
วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี	9	13.64	7	12.73	50	9.52	66	10.22
วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว	11	16.67	5	9.09	49	9.33	65	10.06
ไทยสุริยะ	3	4.55	6	10.91	40	7.62	49	7.59
รวม	66	100	55	100	525	100	646	100.00

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของความรู้สึกต่อแผนกที่เรียนจำแนกตามกิจกรรมค่าย

ความรู้สึกต่อแผนกที่เรียน	นักศึกษาค่าย แกนนำ 1		นักศึกษาค่าย แกนนำ 2		นักศึกษา ทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชอบ	17	26.98	25	46.30	199	39.40
ไม่ชอบ	44	69.84	19	35.19	252	49.90
ไม่ทราบ	2	3.17	1	18.52	54	10.70
รวม	63	100.00	54	100.00	505	100.00

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจำแนกตามกิจกรรมค่าย

คะแนนเฉลี่ย	นักศึกษาค่าย แกนนำ 1		นักศึกษาค่าย แกนนำ 2		นักศึกษา ทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.00-1.99	17	27.42	23	41.82	143	29.10
2.00-2.99	39	62.90	19	34.55	239	48.60
3.00-4.00	6	9.68	13	23.64	110	22.40
รวม	62	100.00	55	100.00	492	100.00

ตาราง 4 แสดงจำนวนและร้อยละของการเข้าร่วมกิจกรรมจำแนกตามกิจกรรมค่าย

การเข้าร่วมกิจกรรม	นักศึกษาค่าย แกนนำ 1		นักศึกษาค่าย แกนนำ 2		นักศึกษา ทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	19	29.23	16	29.09	289	56.20
เคย	46	70.77	39	70.91	225	43.80
รวม	65	100.00	55	100.00	514	100.00

ตาราง 5 แสดงจำนวนและร้อยละของการเข้าชมฟรีคอนเสิร์ตที่ห้องสนามหลวงจำแนกตามกิจกรรมค่าย

การเข้าชมฟรีคอนเสิร์ต ที่ห้องสนามหลวง	นักศึกษาค่าย แกนนำ 1		นักศึกษาค่าย แกนนำ 2		นักศึกษา ทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไปชม	30	46.15	25	45.45	213	40.60
ไม่ไปชม	35	53.85	30	54.55	311	59.40
รวม	65	100.00	55	100.00	524	100.00

ตาราง 6 แสดงจำนวนและร้อยละของการเข้าชมคอนเสิร์ตในงาน 100 ปีมีนบุรีจำแนกตามกิจกรรมค่าย

การเข้าชมคอนเสิร์ต ในงาน 100 ปีมีนบุรี	นักศึกษาค่าย แกนนำ 1		นักศึกษาค่าย แกนนำ 2		นักศึกษา ทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไปชม	23	34.85	27	49.09	180	34.30
ไม่ไปชม	43	65.15	28	50.91	345	65.70
รวม	66	100.00	55	100.00	525	100.00

ตาราง 7 แสดงจำนวนและร้อยละของการเข้าชมคอนเสิร์ตวงโลโซที่อินคอร์สเตเดียมหัวหมาก
23 พย. 2545 จำแนกตามกิจกรรมค่าย

การเข้าชมคอนเสิร์ตวงโล โซที่อินคอร์สเตเดียมหัว หมาก 23 พย. 2545	นักศึกษาค่าย แกนนำ 1		นักศึกษาค่าย แกนนำ 2		นักศึกษา ทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไปชม	22	33.33	21	38.18	141	27.00
ไม่ไปชม	44	66.67	34	61.82	382	73.00
รวม	66	100.00	55	100.00	523	100.00

ตาราง 8 แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนเพื่อนที่ไปชมคอนเสิร์ตด้วยกัน จำแนกตามกิจกรรมค่าย

จำนวนเพื่อนที่ไปชม คอนเสิร์ตด้วยกัน	นักศึกษาค่าย แกนนำ 1		นักศึกษาค่าย แกนนำ 2		นักศึกษา ทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1-3 คน	12	18.75	9	16.67	96	19.10
4-10 คน	19	29.69	11	20.37	175	34.90
10-20 คน	13	20.31	10	18.52	75	14.90
มากกว่า 20 คน	20	31.25	24	44.44	156	31.10
รวม	64	100.00	54	100.00	502	100.00

ตาราง 9 แสดงจำนวนและร้อยละของการปฏิบัติกรณีที่มีการกระทบกระทั่งกันในการชมคอนเสิร์ต จำแนกตามกิจกรรมค่าย

กรณีที่มีการกระทบกระทั่งกันในการชมคอนเสิร์ต ท่านทำอย่างไร	นักศึกษาค่าย แกนนำ 1		นักศึกษาค่าย แกนนำ 2		นักศึกษา ทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เข้าไปดูว่าเกิดอะไรขึ้น	18	27.69	11	20.00	86	16.60
หลีกเลี่ยงจากจุดเกิดเหตุ	24	36.92	17	30.91	217	41.80
เข้าไปร่วมกับเพื่อน ถ้าคู่กรณีเป็นกลุ่มเพื่อน	14	21.54	15	27.27	155	29.90
อื่นๆ	9	13.85	12	21.82	61	11.80
รวม	65	100.00	55	100.00	519	100.00

ตาราง 10 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการมีเหตุทะเลาะวิวาทในการชมคอนเสิร์ต จำแนกตามกิจกรรมค่าย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุ การมีเหตุทะเลาะวิวาทใน การชมคอนเสิร์ต	นักศึกษาค่าย แกนนำ 1		นักศึกษาค่าย แกนนำ 2		นักศึกษา ทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตั้งใจจะให้เกิดเรื่อง เพราะสนุกสนานเร้าใจ	12	18.18	8	14.55	70	13.40
เจอคู่อริ	26	39.39	22	40.00	203	38.80
การข่มขู่กัน	22	33.33	13	23.64	201	38.40
อื่นๆ	6	9.09	12	21.82	49	9.40
รวม	66	100.00	55	100.00	523	100.00

ตาราง 11 แสดงจำนวนและร้อยละของการเตรียมตัวหรือเตรียมใจในการหลีกเลี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาท หรือการถูกทำร้ายจากการไปชมคอนเสิร์ต จำแนกตามกิจกรรมค่าย

การเตรียมตัวหรือเตรียมใจในการหลีกเลี่ยงปัญหาการทะเลาะวิวาทหรือการถูกทำร้ายจากการไปชมคอนเสิร์ต	นักศึกษาค่าย แกนนำ 1		นักศึกษาค่าย แกนนำ 2		นักศึกษา ทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เตรียมการล่วงหน้า	42	63.64	31	56.36	332	64.70
มีการเตรียมการล่วงหน้า	24	36.36	24	43.64	181	35.30
รวม	66	100.00	55	100.00	513	100.00

ตาราง 12 แสดงจำนวนและร้อยละของการประชุมเดือนของสถานศึกษาเรื่องการไปชมคอนเสิร์ตจำแนกตามกิจกรรมค่าย

การประชุมเดือนของสถานศึกษาเรื่องการไปชมคอนเสิร์ต	นักศึกษาค่าย แกนนำ 1		นักศึกษาค่าย แกนนำ 2		นักศึกษา ทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีการประชุมเดือน	38	59.38	36	65.45	287	56.30
มีการประชุมเดือน	26	40.63	19	34.55	223	43.70
รวม	64	100.00	55	100.00	510	100.00

ตาราง 13 แสดงจำนวนและร้อยละของความสามารถในการเล่นดนตรี จำแนกตามกิจกรรมค่าย

ความสามารถในการเล่นดนตรี	นักศึกษาค่าย แกนนำ 1		นักศึกษาค่าย แกนนำ 2		นักศึกษา ทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ได้	38	57.58	36	65.45	237	45.80
ไม่ได้	28	42.42	19	34.55	281	54.20
รวม	66	100.00	55	100.00	518	100.00

ตาราง 14 แสดงจำนวนและร้อยละของความสนใจในการร้องเพลง จำแนกตามกิจกรรมค่าย

ความสนใจในการร้องเพลง	นักศึกษาค่าย แกนนำ 1		นักศึกษาค่าย แกนนำ 2		นักศึกษา ทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชอบ ร้องได้ดีพอใช้	40	60.61	40	72.73	338	65.40
ชอบ แต่ร้องไม่เป็น	23	34.85	13	23.64	138	26.70
ไม่ชอบร้องเพลง	3	4.55	2	3.64	41	7.90
รวม	66	100.00	55	100.00	517	100.00

ตาราง 15 แสดงจำนวนและร้อยละของการพักอาศัย จำแนกตามกิจกรรมค่าย

การพักอาศัย	นักศึกษาค่าย แกนนำ 1		นักศึกษาค่าย แกนนำ 2		นักศึกษา ทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พ่อแม่	49	74.24	38	70.37	343	66.60
พ่อ หรือ แม่	6	9.09	3	5.56	50	9.70
ญาติ	6	9.09	9	16.67	81	15.70
เพื่อน	2	3.03	1	1.85	16	3.10
หอพัก	3	4.55	3	5.56	25	4.90
รวม	66	100.00	54	100.00	515	100.00

ตาราง 16 แสดงจำนวนและร้อยละของการขออนุญาตผู้ปกครองในการไปชมคอนเสิร์ต จำแนกตามกิจกรรมค่าย

การขออนุญาตผู้ปกครอง ในการไปชมคอนเสิร์ต	นักศึกษาค่าย แกนนำ 1		นักศึกษาค่าย แกนนำ 2		นักศึกษา ทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ต้องขออนุญาต	24	36.92	17	30.91	143	27.50
ต้องขออนุญาต	35	53.85	32	58.18	318	61.20
ไปโดยไม่บอก	6	9.23	6	10.91	59	11.30
รวม	65	100.00	55	100.00	520	100.00

ตาราง 17 แสดงจำนวนและร้อยละของประสบการณ์ในการทะเลาะวิวาทจากการชมคอนเสิร์ต จำแนกตามกิจกรรมค่าย

ประสบการณ์ในการทะเลาะ วิวาทจากการชมคอนเสิร์ต	นักศึกษาค่าย แกนนำ 1		นักศึกษาค่าย แกนนำ 2		นักศึกษา ทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคย	30	45.45	21	38.18	278	53.40
ไม่เคย	36	54.55	34	61.82	243	46.60
รวม	66	100.00	55	100.00	521	100.00

ตาราง 18 แสดงจำนวนและร้อยละของประสบการณ์การช่วยผู้ นักศึกษาสถาบันอื่น จำแนกตามกิจกรรมค่าย

ประสบการณ์การช่วยผู้ นักศึกษาสถาบันอื่น	นักศึกษาค่าย แกนนำ 1		นักศึกษาค่าย แกนนำ 2		นักศึกษา ทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคย	26	40.00	23	41.82	159	30.50
ไม่เคย	39	60.00	32	58.18	362	69.50
รวม	65	100.00	55	100.00	521	100.00

ตาราง 19 แสดงจำนวนและร้อยละของประสบการณ์การถูกช่วยผู้ / ชมชู้ / ทำร้ายจากนักศึกษาสถาบัน
จำแนกตามกิจกรรมค่าย

ประสบการณ์การถูกช่วยผู้ / ชมชู้ / ทำร้ายจากนักศึกษา สถาบันอื่น	นักศึกษาค่าย แกนนำ 1		นักศึกษาค่าย แกนนำ 2		นักศึกษา ทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคย	42	63.64	35	63.64	247	47.50
ไม่เคย	24	36.36	20	36.36	273	52.50
รวม	66	100.00	55	100.00	520	100.00

ตาราง 20 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียน/นักศึกษาว่าควรมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาความรุนแรงในกลุ่มอาชีพหรือไม่ จำแนกตามกิจกรรมค่าย

ความคิดเห็นของนักเรียน/นักศึกษาว่าควรมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาความรุนแรงในกลุ่มอาชีพหรือไม่	นักศึกษาค่าย แกนนำ 1		นักศึกษาค่าย แกนนำ 2		นักศึกษา ทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ควร	58	87.88	48	87.27	439	84.40
ไม่ควร	8	12.12	7	12.73	81	15.60
รวม	66	100.00	55	100.00	520	100.00

ตาราง 21 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นว่าถ้ามีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมที่จะช่วยแก้ปัญหาการทะเลาะวิวาท จะเข้าร่วมหรือไม่ จำแนกตามกิจกรรมค่าย

ว่าถ้ามีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมที่จะช่วยแก้ปัญหาการทะเลาะวิวาท จะเข้าร่วมหรือไม่	นักศึกษาค่าย แกนนำ 1		นักศึกษาค่าย แกนนำ 2		นักศึกษา ทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เข้าร่วม	47	71.21	28	50.91	272	52.10
ไม่เข้าร่วม	2	3.03	6	10.91	74	14.20
ไม่แน่ใจ	17	25.76	21	38.18	176	33.70
รวม	66	100.00	55	100.00	522	100.00

ตาราง 22 แสดงจำนวนและร้อยละของประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมรับน้อง/เลี้ยงรุ่น/สังสรรค์ระหว่างรุ่น เมื่อท่านมาอยู่สถาบันศึกษา จำแนกตามกิจกรรมค่าย

	นักศึกษาค่าย แกนนำ 1		นักศึกษาค่าย แกนนำ 2		นักศึกษา ทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไป	33	50.00	29	53.70	229	44.10
ไม่ไป	33	50.00	25	46.30	290	55.90
รวม	66	100.00	54	100.00	519	100.00

ตาราง 23 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นว่า ชอบ/ ประทับใจกิจกรรมที่จะช่วยแก้ปัญหาการทะเลาะวิวาท หรือไม่ จำแนกตามกิจกรรมค่าย

ถ้าชอบ/ ประทับใจกิจกรรมที่จะช่วยแก้ปัญหาการทะเลาะวิวาท หรือไม่	นักศึกษาค่าย แกนนำ 1		นักศึกษาค่าย แกนนำ 2		นักศึกษา ทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชอบ	40	61.54	22	40.00	211	40.60
ไม่ชอบ	-	-	4	7.27	48	9.20
เฉยๆ	22	33.85	23	41.82	233	44.80
อื่นๆ	3	4.62	6	10.91	28	5.40
รวม	65	100.00	55	100.00	520	100.00

ตาราง 24 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นว่า ท่านรู้สึกผูกพันกับสถานศึกษาของท่านหรือไม่ จำแนกตามกิจกรรมค่าย

ท่านรู้สึกผูกพันกับสถานศึกษาของท่านหรือไม่	นักศึกษาค่าย แกนนำ 1		นักศึกษาค่าย แกนนำ 2		นักศึกษา ทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รัก/ผูกพัน	58	87.88	44	80.00	424	81.20
ไม่รู้สึกรัก/ผูกพัน	2	3.03	6	10.91	49	9.40
อื่นๆ	6	9.09	5	9.09	49	9.40
รวม	66	100.00	55	100.00	522	100.00

ตาราง 25 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นว่า ท่านมีเรื่องที่น่าประทับใจหรือไม่ จำแนกตามกิจกรรมค่าย

ท่านมีเรื่องที่น่าประทับใจหรือไม่	นักศึกษาค่าย แกนนำ 1		นักศึกษาค่าย แกนนำ 2		นักศึกษา ทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มี	56	84.85	43	78.18	394	76.40
ไม่มี	7	10.61	9	16.36	89	17.20
อื่นๆ	3	4.55	3	5.45	33	6.40
รวม	66	100.00	55	100.00	516	100.00

ตาราง 26 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นว่า ท่านมีเรื่องที่ไม่ชอบเกี่ยวกับการปฏิบัติของ
อาจารย์หรือไม่จำแนกตามกิจกรรมค่าย

ท่านมีเรื่องที่ไม่ชอบเกี่ยวกับ การปฏิบัติของอาจารย์ หรือไม่	นักศึกษาค่าย แกนนำ 1		นักศึกษาค่าย แกนนำ 2		นักศึกษา ทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	26	40.00	27	49.09	282	54.90
มี	39	60.00	28	50.91	232	45.10
รวม	65	100.00	55	100.00	514	100.00

ความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษา

ในความคิดเห็นของข้าพเจ้า การแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของกลุ่มนักเรียนอาชีวะที่ได้ผลดีที่สุด คือ

- ไม่ต้องมาเรียน
- ให้มีแห่งเดียวในกรุงเทพ
- มีตำรวจทุกป้ายรถเมล์
- ปิดโรงเรียน
- ไม่ใส่ชุดหรือสัญลักษณ์สถาบัน
- สร้างโรงเรียนเดียวในแต่ละเขต
- ขึ้นรถตู้กลับบ้านทุกวัน
- เปลี่ยนเสื้อผ้า
- จัดกิจกรรมให้มากๆ
- หลีกเลียงทางที่ปะทะกัน
- กลับบ้านก่อนแล้วเปลี่ยนเสื้อผ้าเป็นชุดลำลอง
- กลับบ้านเร็วหลังเลิกเรียน
- ใส่ชุดนอกแล้วมาเปลี่ยนเครื่องแต่งกายที่โรงเรียน ถ้าไม่เคยมีเรื่องสถาบันอื่นจะไม่รู้
- ต้องรู้จักกันจะได้ไม่ทะเลาะกัน
- มีกิจกรรมร่วมระหว่างสถาบันให้มาก เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดี
- ทำกิจกรรมร่วมกันบ่อยๆ
- ต้องแก้จากนักศึกษาเอง
- ปลุกจิตสำนึกให้เด็กตั้งแต่เล็กๆ
- จัดกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างสถาบัน
- ส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรม และไม่รักในสถานบันมากเกินไป
- เชิญผู้ปกครองมาฟังความผิด จะได้แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น
- จัดเวทีมวยขึ้นมาเพื่อให้อันธพาลทั้งหลายได้โชว์พาวเวอร์ให้เต็มที่ไปเลยใครแพ้กระทืบซ้ำให้ตาย
- ประหารชีวิต ฆ่าตัดตอน จับเป็นทหาร(กองหน้า)
- ปล่อยให้เป็นไปตาที่มันจะเป็น อย่าสร้างข่าว สร้างกระแส เพราะถ้าไม่มีกระแสก็จะมีคนทำนานๆ ไปหลายๆ รุ่นมันก็จะค่อยๆ จางไปเอง เพราะเลือดถ้าไม่มีวิตามินบำรุงก็จะจางไปเอง
- ควรณรงค์ให้ทุกสถาบันเล่นกีฬาด้วยกัน จะได้มีจิตใจเป็นมิตรกัน
- น่าจะส่งพวกที่ทะเลาะวิวาทไปยังชายแดนไทย – พม่า ไปรบกับพวกค้ายาบ้า กับทหารกะเหรี่ยง
- เสื้อทุกสถาบันเหมือนกันหมด

- เข้าค่ายทหาร หรือ ตชด.
- เอาปืน ไปยิงแม่งให้ตายไปเลย
- ไม่มีวิธีเพราะยังงี้ก็ตีกันอยู่ดี
- ปลุกจิตสำนึกว่าการทะเลาะวิวาทไม่ดี
- หลีกเลี้ยงให้ห่าง ถ้าหนีได้ก็หนี
- ทำเหมือนที่เคยทำ
- ต้องตั้งใจในการจัดการเรื่องแบบนี้ให้ดีที่สุด
- ไม่ต้องเรียน ไปเป็นทหารเลย
- การพึ่งตนเองเป็นทางออกที่ดีที่สุด
- อยู่เฉยดีกว่าน่าจะบอกให้
- อย่าไปยุ่งเกี่ยวกับสถาบันอื่น
- จัดอาจารย์คอยส่งตามรถประจำทาง
- อนุญาตให้นักศึกษาใส่ชุดนอกเครื่องแบบ
- จัดกลุ่มนักศึกษาประชุมกันทุกสถาบันทุกคนทั้งหมดคลำ – เข้า
- เอาจริง
- ต้องจัดการให้เข้าค่ายมากกว่านี้

รายงานการประชุมสรุปบทเรียนและประเมินผล

โครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ในการจัดการปัญหาและพัฒนาเยาวชนโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของเยาวชนและชุมชนในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงของกลุ่มนักเรียน นักศึกษา

และความร่วมมือของเครือข่ายอาชีพะสมานันท์กรุงเทพตะวันออก

ระหว่างวันที่ 17 – 19 มีนาคม 2546 ณ วังวีรียอร์ท จังหวัดนครนายก

การประชุมสรุปบทเรียนและประเมินผลการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาความรุนแรงของกลุ่ม นักเรียน นักศึกษา มีผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วย ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ อาจารย์ฝ่ายปกครอง อาจารย์ฝ่ายกิจการนักศึกษาจากสถานศึกษา 13 แห่ง และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจากกระทรวงศึกษาธิการ และสถานีตำรวจมีนบุรี รวมจำนวน 58 ท่าน รายชื่อตามเอกสารแนบรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

การประชุมมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้ คือ

✳ คำกล่าวเปิดประชุม

นางศรีศักดิ์ ไทยอารี : ผู้อำนวยการสภาพัฒนาการพัฒนาเด็กและเยาวชนฯ และหัวหน้าโครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการฯ กล่าวเปิดประชุมและชี้แจงวัตถุประสงค์ของการจัดประชุมว่าเพื่อให้ช่วยกันทบทวนประสบการณ์ที่ได้ทำมาเพื่อให้ได้องค์ความรู้ ให้ได้แนวทางที่จะทำงานกับลูกศิษย์ของเราต่อไปซึ่งอาจจะรวมไปถึงเยาวชนอื่นๆที่มีปัญหาล้ายคลึงกัน เป็นแนวทางสำหรับคนที่จะมาทำงานเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่าสมควรจะเป็นอย่างไร มีทางเลือกอะไรบ้าง

นางศรีศักดิ์ ไทยอารี : กล่าวถึงประสบการณ์จากการจัดงานประกวดดนตรีครั้งก่อนที่นักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดงานด้วย ซึ่งงานผ่านไปด้วยดี และเด็กก็ตั้งใจที่ได้พิสูจน์ตัวเองว่าทำได้เป็นอุทาหรณ์เตือนใจว่าเด็กจะเป็นอย่างไรอยู่ที่ตัวเราด้วย อยู่ที่สังคมที่มองเขา อยู่ที่เราจะดูแลเขาให้เขามีประสบการณ์ชีวิตที่ดี มีทักษะที่ดีที่ประกอบตัวเองไปในโลกที่อยู่ปัจจุบันและในอนาคต

✳ ประมวลสถานการณ์ของปัญหาและการทำงานร่วมกันของกลุ่มเครือข่ายอาชีพะสมานันท์กรุงเทพตะวันออก

ว่าที่ร้อยตรีพงษ์เพชร พิทยาพละ : ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี และผู้ประสานงานกลุ่มเครือข่ายอาชีพะสมานันท์กล่าวรายงานสรุปการทำงานของกลุ่มเครือข่ายอาชีพะสมานันท์ ความเป็นมาของกลุ่มสืบเนื่องมาจากกลุ่มเบญจมิตรสมานันท์ที่ได้ร่วมก่อตั้งในปี พ.ศ. 2533 เพื่อแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน ปัจจุบันได้ขยายความร่วมมือเป็นกลุ่มเครือข่ายอาชีพะสมานันท์ ซึ่งขณะนี้สถานศึกษาที่ร่วมงานกันในเครือข่าย 14 สถานศึกษา และสำนักงานการศึกษาเอกชนขอให้พาณิชย์การเอเชียเข้าร่วมงานกับเครือข่ายอีก 1 แห่ง

ความร่วมมือกันของเครือข่ายฯ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท และการสนับสนุนซึ่งกันและกัน ในงานวิชาการและงานทางสังคมมีผลทำให้การทะเลาะวิวาทของนักเรียนลดลง เห็นพื้นที่ของปัญหาชัดเจนขึ้น แต่พฤติกรรมการขู่ข่มและความรุนแรงยังไม่ลดลง

✳ ข้อคิดเห็นจากวิทยากร

ในการประชุมได้เชิญวิทยากรหลายท่านมาให้ข้อคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. แนวคิดในการแก้ไขปัญหาและพัฒนานักเรียน นักศึกษาในสถานการณ์ปัจจุบัน : สิ่งท้าทายและข้อจำกัด (17 มีนาคม 2546)

วิทยากร คือ ดร.พีรศักดิ์ วรสุนทรโรสถ ผู้ว่าการสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย
ดร.ชาติชาย พุคยาภรณ์ ผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนในเครือไทยเทค
คุณศรีศักดิ์ ไทยอารี ผู้อำนวยการสภาองค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชนฯ
(ดำเนินรายการอภิปราย)

ข้อคิดเห็นของวิทยากรโดยสรุป คือ

- กำลังคนทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีซึ่งเป็นฐานของการผลิตยังไม่เพียงพอ วิศวกรทั้งประเทศมีเพียงประมาณ 1 แสนคน เด็กส่วนใหญ่อยากทำงานบริษัททั้งหมด กิจการขนาดเล็กและขนาดกลาง (SME) มีประมาณ 6 แสนกว่าราย เป็นกิจการอุตสาหกรรม 2 แสนกว่าราย ซึ่งมีนักวิทยาศาสตร์ หรือเทคโนโลยีทำงานอยู่ประมาณ 8 หมื่นราย ซึ่งมักจะเป็นตัวเจ้าของเอง ถ้าเราทำ SME ให้แข็งแรงจะเป็นอานิสงค์กับประเทศ เพราะฐานทางเศรษฐกิจที่แข็งแรงต้องมาจากการผลิต ที่ผ่านมาข่าวคราวที่ไม่ดีทำให้คนกลัว ไม่พอใจแต่ฐานกำลังคนระดับอาชีพจะมีความสำคัญ ถ้าไม่มีฐานของอาชีพไม่มีทางที่เราจะสร้างประเทศได้
- ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการปัญหาความรุนแรงถ้าจะไม่ให้เขาคิดกันต้องเห็นความสำคัญกับสิ่งที่เขาทำต้องให้เขาเห็นอนาคตว่าเขาเรียนตรงนี้ แล้วจะทำอะไรต่อไป
- นักเรียนอาชีพจะอยู่ในวัย 14 – 18 ปี ซึ่งเป็นวัยที่อยากเรียนรู้ ต้องการแสดงออก เราจะต้องส่งเสริมเขา ต้องช่วยกันทั้งวิชาการและกิจกรรม ให้ความสำคัญให้เขาได้คิดค้น การจัดการศึกษาน่าจะเป็นวิชาการ 30 % กิจกรรมวิชาการ 30 % กิจกรรมสันตนาการ 40 %
- อาจารย์ต้องมีภาวะผู้นำ การทำให้เด็กเชื่อเราได้ โอกาสในการแก้ไขปัญหาไม่มาก
- การที่เด็กมาอยู่กับเรา 3 – 4 ปี สิ่งที่สอนเป็นเพียงพื้นฐานให้เขาไปเรียนรู้ต่อ อีกส่วนหนึ่งต้องสอนให้เขารู้จักแก้ปัญหา เพราะวิชาการต่าง ๆ มันล้าสมัยเร็ว ดร.พีรศักดิ์ได้เสนอประสบการณ์ที่เคยทำ คือ การจัดบริการห้องสมุดให้เต็มที สนับสนุนให้นักศึกษาทำกิจกรรม ตั้งชมรมต่างๆ เพื่อให้ทุกคนมีตำแหน่งในชมรม ทุกคนจะได้มีกิจกรรมหมด เป็นการสร้างผู้นำ ต้องจำลองสังคมให้เขาอยู่ได้
- ปกติคนใช้เชลลสมองเพียง 1 – 2 % มีประสบการณ์ที่เคยพบนักศึกษาลาดกระบังที่เรียนติดโปรทุกปี แต่ปัจจุบันเป็นเศรษฐกิจของเมืองไทย ดังนั้นคนเราสามารถพัฒนาได้เสมอ ขอให้สามารถล้างสมองวิธีคิดของเขา จึงอย่าคิดว่าเด็กของเราความสามารถน้อยจึงมาเรียนอาชีพ
- ในการแก้ไขปัญหาของเด็ก มีคำถามที่แม่ซีเทเรซ่าเห็นว่าเป็นหัวใจ คือ คุณรู้จักเด็กของเราไหม และ คุณรักเขาไหม

2. การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างและทิศทางการปฏิรูปการอาชีวศึกษา (18 มีนาคม 2546)

วิทยากร คือ อาจารย์สุรศักดิ์ ศรีน้อย ผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพมหานครเขต 1
อาจารย์สุพล เสือว่อง นักวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
คุณสุจิต สุขะ ผู้ดำเนินรายการอภิปราย

ข้อมูลและข้อคิดเห็นของวิทยากรโดยสรุป คือ

- การปฏิรูปการศึกษาทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมโหฬาร และกำลังอยู่ระหว่างการปรับเปลี่ยน สำหรับสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐอยู่ในสายการบริหารของสำนักงานการอาชีวศึกษา ส่วนสถานศึกษาเอกชนยังไม่แน่นอนว่าจะอยู่ในสำนักงานปลัดกระทรวงหรือไม่

การบริหารจัดการมี 3 ระดับ คือ

ระดับชาติ ดูแลโดย สำนักงานการอาชีวศึกษา

ระดับเขต ดูแลโดย สถาบันการอาชีวศึกษา มี 28 เขตพื้นที่ สถานศึกษาของรัฐในเครือข่ายอาชีวศึกษา
สมานฉันท์ อยู่ในสถาบันการอาชีวศึกษาท.เขต 1 มีสถานศึกษาในการกำกับ
ดูแล 15 แห่ง

ระดับสถานศึกษา มีกรรมการสถานศึกษากำกับดูแล

- สถาบันการอาชีวศึกษาจะทำหน้าที่ระดมทรัพยากรของทุกวิทยาลัยเข้ามาใช้ร่วมกัน มีหลักสูตรแกนกลาง และสถาบันจะต้องทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับท้องถิ่น จะต้องหาเงินเองประมาณ 30 % แต่จะได้รับอนุญาตให้อาจารย์สินมาเป็นทุน มาหารายได้ได้
- นักเรียนสามารถเรียนที่ใดที่หนึ่งเพียง 50% อีก 50% สามารถลงเรียนที่วิทยาลัยอื่นได้ จะมีการร่วมกับภาคเอกชนในการวัดมาตรฐานของนักเรียนว่าตรงกับความต้องการหรือไม่ ดังนั้นผู้สอนจึงต้องบูรณาการทฤษฎีกับการปฏิบัติเข้าด้วยกัน ครูจะต้องพัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องให้ก้าวทันเทคโนโลยี การเรียนการสอนจะเน้นกระบวนการคิดไม่เน้นผลลัพธ์อย่างเดียว หลักสูตรใหม่จะเน้นการฝึกในสถานการณ์จริง เน้นจิตพิสัยในการเป็นช่าง และจัดการศึกษาในระบบ บูรณาการ
- กล่าวโดยสรุป การปฏิรูปการอาชีวศึกษาจะมีผลทำให้การบริหารจัดการมีการกระจายอำนาจมากขึ้น ความเป็นเครือข่ายกันมากขึ้นทั้งสถานศึกษาของรัฐและเอกชน สถานศึกษาจะต้องมีความรับผิดชอบต่อส่วนต่างๆ ของสังคมมากขึ้น ทั้งสถานประกอบการ ชุมชน

3. ข้อคิดเห็นจากผู้บริหารของกระทรวงศึกษาธิการ และ เจ้าหน้าที่ตำรวจ

- อาจารย์สมศักดิ์ สุราษฎร์คิมหันต์ : รองอธิบดีกรมอาชีวศึกษาได้ให้ข้อคิดเห็นมีเนื้อหาโดยสังเขป คือ ที่ผ่านมามีปัญหา เมื่อมีการทำการสัมมนาเชิงปฏิบัติการเราได้ข้อสรุปเกี่ยวกับสาเหตุ สภาพปัญหา แนวทางแก้ไข ข้อเสนอแนะ ไม่แตกต่างกัน แต่ที่ยังคงมีปัญหายู่เพราะเราไม่ได้ทำ ทุกแห่งพูดตรงกันว่าเราขาดความเชื่อมโยงกัน ขาดความสมานฉันท์ในกลุ่มย่อย ถ้ากลุ่มย่อยร่วมกันมากขึ้นก็จะทำให้ปัญหาคลี่คลายลง ท่านรองอธิบดีได้เสนอว่าสิ่งสำคัญ คือ ความเอาใจใส่ของครูไม่ว่าโครงสร้างจะเปลี่ยนอย่างไร จะขึ้นกับใคร สำคัญอยู่ที่ตัวครูเราเอง เป็นหน้าที่ของครูทุกหน่วยที่ต้องสมานฉันท์ ถ้าครูแตกต่างกัน เด็กรักก็แตก

- **พ.ต.อ.จตุพันธ์ วรรณภัทร์** : ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลมีนบุรี มีความเห็นว่าสมัยก่อนการตีกันของนักเรียนเป็นเรื่องของสถาบันแต่ขณะนี้มีความรุนแรงถึงขนาดที่เห็นเลือดคนละสถาบันก็ทำร้ายกัน ขณะที่ครู - อาจารย์มีความสมานฉันท์ทำไม่เด็กจึงมีวัฒนธรรมที่เห็นคนอื่นเป็นศัตรู กิจกรรมใดๆที่จะต้องทำให้เกิดการเปลี่ยนค่านิยมทางวัฒนธรรม ผู้กำกับมีความเห็นว่าอาจารย์มองข้ามความสำคัญของวันแรกที่เด็กเข้าสู่ความเป็นนักเรียนอาชีวะ การรับน้องทำให้รุ่นพี่ถ่ายทอดค่านิยม และครอบงำรุ่นน้อง อาจารย์น่าจะจัดกิจกรรมเองแล้วเอารุ่นพี่ที่ดีเป็นแกนสำคัญของการรับน้อง แม้โรงเรียนจะบังคับห้ามรับน้องแต่ไม่มีที่ไหนทำได้ ถ้าน้องไม่ไปก็อยู่ไม่ได้ อาจารย์กำลังถูกช่วงชิงการนำจากรุ่นพี่ บทบาทของอาจารย์มาทำเรื่องป้องกัน เป็นการแก้ไขปัญหาที่ ปลายเหตุ
- **อาจารย์สุพล เสือว่อง** : ผู้แทนสำนักงานการศึกษาเอกชน ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนจะต้องมีความเข้าใจในเรื่องกิจกรรมนักศึกษาด้วย ไม่ใช่รับเด็กมีปัญหามาให้ฝ่ายกิจการนักศึกษาดูแลเท่านั้น โรงเรียนเอกชนควรต้องทบทวนว่าสิ่งที่ทำทำให้มีปัญหหรือไม่ เช่น เรื่องการรับนักเรียนกลางปี

✳️ **รายงานสรุปการดำเนินงานกิจกรรมในความร่วมมือระหว่างโครงการวิจัย กับ เครือข่ายอาชีวะสมานฉันท์**

นายพงศธร สายขมภู : จากกลุ่มไม้ขีดไฟสรุปการดำเนินกิจกรรมที่ได้ทำในปีการศึกษา 2546 และงบประมาณที่ได้ใช้ไปในแต่ละกิจกรรม

นางสุดใจ ลุขะ : ได้รายงานผลการศึกษาจากแบบวัดทัศนคติต่อการทะเลาะวิวาทของนักเรียนนักศึกษา จากสถานศึกษา 10 แห่ง

✳️ **การประชุมสรุปประเมินผลกิจกรรมที่ได้ดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาคาความรุนแรง**

ที่ประชุมแบ่ง กิจกรรมที่จะสรุปประเมินผล เป็น 4 กลุ่ม คือ

- ⊕ กิจกรรมการพัฒนาแกนนำและพัฒนาความคิด
- ⊕ กิจกรรมรณรงค์
- ⊕ กิจกรรมส่งเสริมความริเริ่มของนักเรียน
- ⊕ กิจกรรมการพัฒนากลไกการทำงาน

**กิจกรรมพัฒนาแกนนำ
และ พัฒนาความคิด**

กิจกรรมที่ได้มีการดำเนินการ คือ ค่ายแกนนำอาชีวะสมานฉันท์ ค่ายดนตรี และ ค่ายอาสาพัฒนามัสยิด

ผลการดำเนินงาน

- เด็กได้พบปะสังสรรค์กัน และ ได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ทำให้ลดปัญหาการทะเลาะวิวาทได้บ้าง
- เด็กที่ไปร่วมกิจกรรมมีการติดต่อกัน และขยายวงกว้างในกลุ่มเพื่อน รู้จักกันเป็นส่วนตัวทำให้ปัญหาลดลง

- เด็กมีความคิดมากขึ้น กล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น แต่เด็กยังอยู่ในบรรยากาศของการทะเลาะวิวาท
- การก่อเหตุที่ตลาดมีนบุรีลดลง การช่วยเหลือของลัทธิกันลดลง

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

- ขาดความร่วมมือจากเด็ก คือ เด็กไม่ยอมไปค่าย หรือ ถูกบังคับไป เพราะเคยมีจินตภาพของค่ายทางลบ
- ขาดความร่วมมือจากครูอาจารย์ คือ ครูอาจารย์ไม่ยอมเข้าร่วมกิจกรรมนอกสถานที่ เพราะต้องรับผิดชอบมาก มีความเสี่ยงถ้ามีปัญหาจะถูกสอบสวน ครูบางส่วนจึงไม่ค่อยเห็นด้วยกับการจัดกิจกรรมนอกสถานที่
- ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในเรื่องการอนุญาตให้ไปร่วมกิจกรรม
- เด็กยังไม่สามารถกลับมาเป็นแกนนำได้ เพราะเด็กมีภาระกิจในการเรียน การทำกิจกรรมบ่อยๆ ทำให้เด็กเรียนไม่ทัน
- เด็กส่วนใหญ่ไม่ได้ไปร่วมกิจกรรมและยังมีการขยายผลน้อย
- การพัฒนาเด็กโดยการเรียน และ โดยกิจกรรมน่าจะมีความคุ้มค่าเท่ากัน มิฉะนั้นก็มักจะมีปัญหาความขัดแย้งระหว่างการเรียน กับ การทำกิจกรรม
- น่าจะมีการทำกิจกรรมระหว่างสถานศึกษาแบบไม่ต้องค้างคืนให้มากขึ้น ซึ่งเป็นกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา มีการเลือกกิจกรรมที่เหมาะสม
- ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนนักเรียนในการทำกิจกรรมแต่ละครั้ง
- ประชาสัมพันธ์กิจกรรมทั้งก่อนและหลังทำกิจกรรม

กิจกรรมณรงค์

กิจกรรมที่ได้มีการดำเนินการ คือ กิจกรรมลมบลัทซ์นั และกิจกรรมดนตรีณรงค์ “ ทำดีเพื่อแม่ ”

ผลการดำเนินงาน

- กิจกรรมดนตรีณรงค์ “ ทำดีเพื่อแม่ ” เด็กมีความสนใจ การจัดเสวนายังไม่ลึกซึ้งกินใจ ถ้าให้มีพ่อแม่มาแล้วจะน่าฟังมากกว่า
- กิจกรรมลมบลัทซ์นั เป็นกิจกรรมที่ดี แต่ทำไม่จบไม่สิ้น เพราะลบแล้วก็เขียนอีก เด็กชอบเลื้อยณรงค์น่าจะ让孩子ทำดีแลกเปลี่ยน
- เด็กที่เข้าร่วมกิจกรรมส่วนใหญ่รู้สึกภูมิใจ เกิดความรู้สึกว่าไม่อยากให้ใครมาเขียนเลอะเทอะ
- การเขียนในลักษณะช่วยมีน้อยลง แต่จะเขียนชื่อโรงเรียนมากกว่า
- กิจกรรมต่างๆอาจมองไม่เห็นความเปลี่ยนแปลงในทันที แต่จากประสบการณ์พบว่าการทำกิจกรรมเป็นรูปธรรมทำให้เด็กมีจิตสำนึก แต่กว่าจะมีจิตสำนึกต้องใช้เวลา

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

- การทำนรณรงคัภายในสถานศึกษาไม่สร้างมลทศนั้ยังไม่ค่อยมีประลธิธิภาพ ไม่มีเวลาคิิดทำ
- มีความเข้าใจคิิดค่อยู่บั้งว่าจะมีโปสเดอรรณรงคัสำเร็จรูป
- การลบมลทศนั้ควรเป็นคิิดกรรรมที่ท้อต่อเนือง เช่น เดือนละคั้ง ให้มีการประสานงานกันเมื่อพบรอยพ่นใหม่ๆ ให้สถานศึกษาที่อยู่ใกล้เป็นผู้จ้ดการลบ ควรมีการลบท้นทีเพื่อไม่ให้มีโอกาศซึ้นชมผลงาน
- การลบที่คิิดวิธีเป็นผลเสียมากกว่าผลดี
- นักเรียนที่ไปเล่นดนตรีมีความรู้สึคไม่มันใจในเรื่องความปลอดคภัย
- ผู้ที่เข้ามาเกี่ยวข้องในการร่วมท้องานนรณรงคัยังมีค่อยู่่น้อย

คิิดกรรรมที่ส่งเสริมความคิิดริเริ่มของนักเรียน

คิิดกรรรมที่ได้มีการด้าเนินการ ค็ือ
คิิดกรรรมค้อยอาสาพัฒนา “ ค้อยอาสา
พัฒนาน้องพี ” ทีโรงเรียนวัดไผ่ค้อ

ผลการด้าเนินงาน

- เป็นคิิดกรรรมที่ดี นักเรียนเกิดความรักสามัคคิี นักเรียนได้ประสบกการณั้ในการบริหารคิิดกรรรม
การท้องานร่วมกัน การแก้ปัญหาค็ือที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงาน เกิดความภูมิใจทีได้ทำคิิดกรรรม
และประสบกความสำเร็จ

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

- นักเรียนยังไม่สามารถควบคุมเรื่องการคั้มสุราของเพื่อนได้ ในบางครั้งไม่มีปัญหาค็ือแต่มีโอกาศที
จะมีปัญหา ควรเตรียมการในการหาทางแก้ใจทีเหมาะสม เช่น อาจมีคิิดกรรรมจ้ดงานเล็ขงให้
มีการคั้มได้ค็ือโดยมีการควบคุม
- ควรมีการอบรมเรื่องการคั้มทีถูกวิธี ไม่เป็นปัญหาค็ือท้อตนเองและผู้อื่น

คิิดกรรรมพัฒนากลไกการทำงาน

คิิดกรรรมที่ได้มีการด้าเนินการ ค็ือ

- การจ้ดทำจุลสารก้าวใหม่
- การอบรมครุ – อาจารย์เรื่องการจ้ด
คิิดกรรรมพัฒนา EQ และ MQ
- การจ้ดประชุมและการท้องานป้อง
ปรารวมกัน

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

- การประชุมเครือข่าย ขาดความต่อเนื่อง กระบวนการไม่ชัดเจน ผู้บริหารระดับสูงไม่ค่อยให้ความร่วมมือ ไม่เห็นความสำคัญ ขาดงบประมาณ
- การป้อนปราชญ์มีการจัดวางกำลังตามจุดแล้ว มีข้อเสนอในเรื่องการทำงานกับเด็ก อาจารย์ควรใช้วาจาสุภาพ เอาใจใส่ดูแล ให้ความสำคัญกับหัวใจ เรียกมาพูดคุย มีการวิเคราะห์รายบุคคลระดับครอบครัว และเอาข้อมูลมาใช้ในการช่วยแก้ปัญหา
- อาจารย์อาจมีปัญหาเรื่องทำที คำพูด และบางแห่งใช้คำพูดยุงส่งเสริมเด็ก การออกปฏิบัติงาน อาจารย์จะต้องไม่แบ่งเขาแบ่งเรา ต้องนึกว่าเด็กเป็นเด็กของเรา
- ควรควบคุมดูแลเรื่องนักเรียนมีอาวุธทำให้อีกเหิม

✳ การระดมความคิดเห็นเรื่องแผนงานในอนาคต

ที่ประชุมได้ระดมความคิดเห็นเรื่องแผนงานของเครือข่ายฯ ในเรื่องการทำงานความคิดกับนักเรียน นักศึกษา และการพัฒนาทั่วโลกการทำงาน โดยเน้นแนวคิดหลัก 2 ประการ คือ

1. แนวความคิดเชิงบวก
2. เน้นการมีส่วนร่วม

การพัฒนานักเรียน นักศึกษา มีแนวทางการดำเนินงานโดยผ่านกระบวนการ 3 ลักษณะ คือ

1. ผ่านกระบวนการทางการศึกษา (Education)
2. ผ่านกระบวนการฝึกอบรม (Training)
3. ผ่านกระบวนการพัฒนา (Development)

ที่ประชุมได้ระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่ควรบรรจุเข้าไปในแผนการศึกษาปี 2546 ดังนี้ คือ

1. กิจกรรมโดยผ่านกระบวนการทางการศึกษา (Education)
 - 1.1 ควรมีการแลกเปลี่ยนผู้เรียนระหว่างสถานศึกษา โดยจัดกลุ่มผู้เรียนเข้าไปใช้ทรัพยากรต่างสถานศึกษา
 - 1.2 ควรจัดให้มีการแลกเปลี่ยนครู – อาจารย์ในกลุ่มวิชาที่สถานศึกษามีความเชี่ยวชาญพิเศษ
 - 1.3 ควรจัดนักเรียนศึกษาดูงานในสถานศึกษาในกลุ่ม
 - 1.4 ควรจัดแลกเปลี่ยนวิทยากร ได้แก่ ครูฝ่ายปกครอง ครูผู้จัดกิจกรรม เพื่อให้การอบรมในโครงการที่กำหนดในแผนประจำปี
 - 1.5 ควรจัดกิจกรรมแสดงผลงานทางวิชาการ หรือ ทดสอบมาตรฐานฝีมือช่างร่วมกันในกลุ่ม
2. กิจกรรมโดยผ่านกระบวนการฝึกอบรม (Training)
 - 2.1 ควรจัดให้มีการฝึกอบรมพัฒนาผู้นำนักเรียนร่วมกันเน้นความต่อเนื่องสามารถขยายผล
 - 2.2 ควรจัดค่ายแก่นำนักเรียนนักศึกษาร่วมกัน โดยเฉพาะพวกประธานสายการเดินทาง
 - 2.3 ควรจัดให้มีกิจกรรมค่ายดนตรีร่วมกันและพัฒนาความสัมพันธ์ โดยใช้ดนตรีเป็นสื่อในการสร้างความสัมพันธ์ให้มีปริมาณความถี่มากยิ่งขึ้น
 - 2.4 ฝึกอบรมนักเรียนเป็นกำลังของอาจารย์ฝ่ายปกครอง

3. กิจกรรมโดยผ่านกระบวนการพัฒนา (Development)
 - 3.1 ควรจัดให้มีการสอนวิชาชีพระยะสั้นร่วมกัน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมเป็นผู้สอน
 - 3.2 ควรจัดกิจกรรมอาสาพัฒนาและงานบริการ โดยเน้นในชุมชนและสถานที่สาธารณะใกล้เคียง เช่น การทำความสะอาดสถานที่ประกอบพิธีทางศาสนา ลบรอยขีดเขียน งานซ่อมแซมต่าง ๆ
 - 3.3 ควรจัดให้มีการกิจกรรมดนตรี กีฬา ร่วมกัน และอาจจะจัดทีมนักกีฬาร่วมกัน ใช้ชื่อทีมอาชีวะสมานฉันท์
 - 3.4 ควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ชื่อกลุ่มอาชีวะสมานฉันท์ในสถานศึกษา

การพัฒนากลไกในการทำงาน

1. ควรมอบหมายและประกาศแต่งตั้งคณะทำงานในกลุ่มตามความสามารถ โดยกระจายไปยังสถานศึกษาในกลุ่ม
2. ควรจัดอบรมครู – อาจารย์ฝ่ายปกครองและครูกิจกรรมร่วมกัน และควรมีการพบปะสังสรรค์กันประจำ
3. ควรมีการแจ้งหรือรายงานการเกิดปัญหาความขัดแย้งและรวบรวมข้อมูลเพื่อทำสถิติข้อมูลตลอดปี
4. ควรจัดหาโปรแกรมการเก็บข้อมูลประวัตินักเรียน นักศึกษา โดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์และใช้ร่วม
5. ให้มีการแลกเปลี่ยนตรวจกันบ้าง เพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกับครูต่างสถานศึกษา
6. ควรหาแนวร่วมในการพัฒนาความเข้มแข็งในการทำงานของกลุ่ม เช่น ขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้นำชุมชน สมาคมมูลนิธิต่างๆ และองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

- ควรใส่เสื้อยืดสีทำงานเหมือนกันทุกสถานศึกษา โดยใช้สัญลักษณ์ของเครือข่าย
- ควรมีสารวัตรนักเรียนมาเสริมในการตรวจ
- ที่ประชุมได้เสนอความคิดเห็นว่าควรสรุปข้อคิดเห็นและรายงานให้ผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มทราบเพื่อหารือ หรือสรุปความเป็นไปได้ในการจัดกิจกรรม

✳️ คำกล่าวปิดประชุม

ผู้อำนวยการวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวได้กล่าวขอบคุณสภาองค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชนฯ ที่ให้ความสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ และเสนอข้อคิดเห็นเพิ่มเติมในเรื่องการให้นักเรียนทุกสถานศึกษาพบปะนักเรียน การปรับปรุงเรื่องระเบียบ และการสร้างความสมานฉันท์ ความเข้าใจกันในกลุ่ม ครู - อาจารย์ในวงกว้างขึ้นไม่เฉพาะในกลุ่มอาจารย์ปกครอง

สุดใจ สุขะ
ผู้บันทึกการประชุม

สรุปการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อระดมความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาความรุนแรง
ในกลุ่มนักเรียนนักศึกษาอาชีวศึกษา

วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2545 ณ ห้องประชุมวิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี

วาระที่ 1 กล่าวต้อนรับ

ผู้อำนวยการโรงเรียนเทคนิคมีนบุรี นายพงษ์เพชร พิทยาพละ เป็นประธานการประชุมได้กล่าวต้อนรับคณะกรรมการในเครือข่ายสมานฉันท์ และขอบคุณสภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชนที่ให้ความสำคัญกับปัญหานักเรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรียินดีที่จะสนับสนุนโครงการที่ถือว่าเป็นประโยชน์และมีคุณค่ากับนักเรียนนักศึกษาของเรา

วาระที่ 2 ชี้แจงความเป็นมา วัตถุประสงค์ และงบประมาณ

ผู้อำนวยการสภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชนฯ นางศรีศักดิ์ ไทยอารี กล่าวถึงความเป็นมาของสภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชน การทำงานพัฒนาผู้นำเยาวชนและเครือข่ายกลุ่มเยาวชน โครงการอาชีวะสร้างสรรค์ที่ได้ร่วมดำเนินโครงการกับโรงเรียนและวิทยาลัยอาชีวะ 7 แห่ง เมื่อ 2 ปีก่อนก็เป็นส่วนหนึ่งของโครงการพัฒนาผู้นำเยาวชนและได้หาทุนมาดำเนินการต่อไปเพราะเห็นว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ รายละเอียดของโครงการจะให้คุณสุจิต สุชะ ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการนี้ เป็นผู้ชี้แจง

นางสุจิต สุชะ ชี้แจงความเป็นมาของโครงการว่า โครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงของนักเรียนอาชีวะ เกิดขึ้นเพราะเรามีศรัทธาว่าปัญหาความรุนแรงของ นักเรียนอาชีวะเป็นปัญหาที่แก้ไขได้ถ้าเราช่วยกันไม่ปล่อยให้ปัญหานี้เป็นปัญหาของกระทรวงหรือทาง โรงเรียนโดยลำพัง โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ในการจัดการปัญหาและพัฒนาเด็กและเยาวชนโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของเยาวชนและชุมชน เป็นโครงการที่ศึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาพฤติกรรมของเยาวชน โครงการให้ความสำคัญใน 2 ประเด็น คือ

1. ปัญหาความรุนแรงในกลุ่มนักเรียนอาชีวะ ซึ่งได้ชวนโรงเรียน/วิทยาลัยที่เคยทำโครงการอาชีวะสร้างสรรค์ด้วยกันเข้าร่วมโครงการด้วย
2. ประเด็นยาเสพติด ได้ดำเนินงานในพื้นที่ ขอนแก่น และ เชียงใหม่

โครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการฯ ได้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่กลางเดือนสิงหาคม 2544 ใช้เวลาประมาณ 6 เดือนในการศึกษาเอกสาร รายงานการวิจัย รวมทั้งสัมภาษณ์นักเรียน อาจารย์ และ ดำรวจ เพื่อทบทวนองค์ความรู้ที่มีอยู่ ผลรายงานการศึกษาได้แจกเป็นเอกสารการประชุมแล้ว ผู้วิจัยเชื่อว่าอาจารย์เป็นผู้ที่มีข้อมูลและมีประสบการณ์อยู่แล้ว เพราะต้องจัดการแก้ไขปัญหาที่นี้ทุกวัน

สิ่งที่โครงการทำ คือ การนำเอาข้อมูลที่มีอยู่มารวบรวมและสังเคราะห์ เพื่อเสริมการทำงานแก้ไข ปัญหา

ระยะเวลาในการดำเนินการในส่วนของกิจกรรม มีระยะเวลาประมาณ 1 ปี คือ กุมภาพันธ์ 2545 – กุมภาพันธ์ 2546 หลังจากนั้นจะมีเวลาอีก 6 เดือนในการสรุปทบทวนและจัดเวทีในการรับ ฟังความคิดเห็นที่มีต่อรายงานการศึกษา

จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการดำเนินโครงการคือ ความรู้ที่จะจัดการปัญหาและพัฒนาเครือข่าย ความร่วมมือในการทำงานแก้ไขปัญหาลูกที่มีอยู่แล้ว และหาความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ เช่น กรมสุขภาพจิต และหวังว่าเมื่อโครงการสิ้นสุดลงเครือข่ายความร่วมมือจะคงอยู่เพื่อร่วมมือกันพัฒนา นักเรียนนักศึกษาต่อไป

งบประมาณของโครงการตามเอกสาร ประกอบด้วยงบประมาณการจัดประชุมและการฝึกอบรม งบประมาณการจัดกิจกรรมกับนักเรียน และงบประมาณในสรุปทบทวนและเผยแพร่ ซึ่งกำหนดไว้เป็นวงเงินประมาณ 1.2 ล้านบาท โดยมีได้กำหนดรายละเอียดไว้เพราะโครงการเห็นว่าการแก้ไขปัญหาคงจะเกิดขึ้นจากการมีส่วนร่วมของอาจารย์และนักเรียน/นักศึกษาซึ่งถือเป็น ยุทธศาสตร์สำคัญของโครงการ

ยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการดำเนินโครงการ คือ กระบวนการมีส่วนร่วมของคณะครูอาจารย์ที่เกี่ยวข้อง และการมีส่วนร่วมของนักเรียน โดยเฉพาะกระบวนการมีส่วนร่วมของนักเรียนซึ่งจาก ประสบการณ์ในการดำเนินงานโครงการอาชีวะสร้างสรรค์มาปีที่ผ่านมามีเห็นว่านักเรียน/ นักศึกษายังได้รับโอกาสน้อยเกินไป

ดังนั้นจึงขอเชิญชวนให้คณะอาจารย์เข้ามาร่วมกันคิดวางแผนและดำเนินงานตั้งแต่ต้นจนจบ กระบวนการ

วาระที่ 3 การเสวนาเรื่อง “นักเรียนอาชีวะ กับความรุนแรง : ทางออกหรือทางตัน”

ผู้ร่วมเสวนา

- คุณพ่ออธิการโรงเรียนดอนบอสโก ติโต เปตรอน
- แพทย์หญิงเบญจพร ปัญญาขยง ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาสุขภาพจิต เขต 13 กรมสุขภาพจิต
- นายพงษ์เพชร พิทยาพละ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี

คุณพ่ออธิการโรงเรียนดอนบอสโก ให้ข้อคิดเห็นมีสาระสำคัญ คือ ปัญหาความรุนแรงใน นักเรียนนั้นจะมีทางออกหรือทางตันขึ้นอยู่กับตัวเราเองที่เป็นครูอาจารย์ ก่อนอื่นครูอาจารย์ต้องมี เป้าหมายที่จะพัฒนานักเรียน อยากเห็นเด็กเป็นอย่างไร นอกเหนือจากทำหน้าที่ให้ความรู้ โรงเรียน ดอนบอสโกเป็นโรงเรียนคาทอลิก ซึ่งพิจารณารับเด็กนักเรียนที่ด้อยโอกาสดีก่อน เด็กนักเรียนที่มาจาก ครอบครัวแตกแยก กำพร้า ยาจน ถูกทอดทิ้ง มีเป้าหมายพัฒนาเยาวชนให้เป็นคนดีและพัฒนา

เยาวชนโดยคำนึงถึงความสามารถของแต่ละคนซึ่งไม่เหมือนกัน ในการอบรมเด็กเพื่อให้เยาวชนประสบความสำเร็จ ป้องกันเด็กจากสิ่งที่ไม่ดี จะมีหลักอยู่ 3 ประการที่นำมาใช้ คือ

1. หลักเหตุผล คือ อาจารย์ผู้ใหญ่จะต้องพร้อมที่จะอธิบายให้เหตุผลในการสั่งการกระทำของเรา ไม่ใช่อารมณ์ และเรียกร้องให้นักเรียนให้เหตุผลต่อการกระทำของเขา และเราพร้อมที่จะเคารพให้เกียรติในเหตุผลที่ถูกต้อง
2. หลักศาสนา เพราะศาสนาทุกศาสนาสอนให้คนเป็นคนดี
3. ความเมตตากรุณา ครูทำตัวให้เป็นแบบอย่างที่ดี และครูต้องสำนึกว่าเราเป็นพ่อเป็นแม่ เป็นพี่เป็นเพื่อนที่พร้อมจะรับฟังปัญหาของนักเรียน

สิ่งสำคัญของการอบรม คือ ครู - อาจารย์ไม่ควรใช้การพูดอย่างเดียวเพราะเด็กจะเป็นการสร้างบรรยากาศที่ดี โดยเฉพาะบรรยากาศของความเป็นครอบครัวช่วยทำให้เด็กเป็นคนดีได้ การอบรมจะต้องมีความ จริงใจ ถ้านักเรียนรับรู้ว่าคุณรักเขาจริง และต้องการความดีของเขา เขาก็พร้อมที่จะปฏิบัติให้เราได้รับรู้

สิ่งสำคัญอีกอย่าง คือ การสนทนากับเด็ก เด็กจะรู้สึกว่าคุณใหญ่ใจกว้าง ให้เกียรติเขา ให้ความสำคัญกับเขา โรงเรียนจะรู้จักเด็กเป็นรายบุคคล มีการจัดครูที่ปรึกษาและภรรยาของโรงเรียนจะพบนักเรียนตัวต่อตัวปีละ 1 – 2 ครั้ง เด็กที่มีปัญหาจะมีการcounselling โรงเรียนจะมีการจัดทำข้อมูลของนักเรียนในเรื่องผลของการเรียน และความประพฤติ มีการพบผู้ปกครองเพื่อให้รู้จักเด็กมากขึ้น และสร้างความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหา

แพทย์หญิงเบญจพร ปัญญา ให้ข้อคิดเห็นสำคัญ คือ การแก้ปัญหานักเรียนไม่สามารถช่วยเหลือเด็กอย่างแยกส่วน จากงานวิจัยพบว่ามีปัญหาที่สำคัญ คือ

1. ยาเสพติด 2.3 – 2.7 ล้านคนที่ติดยาเสพติด 50 % เป็นนักเรียนมัธยมและนักเรียนอาชีวะ อายุ 15-24 ปี
2. เพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โดยเฉพาะพฤติกรรมในการอยู่แบบผัวเมียจากการวิจัยตัวเลขตั้งแต่ 5%-50%
3. ความรุนแรงจากการเก็บข้อมูลนักเรียนที่เป็นเหยื่อ 880 คน พบเด็กที่มีปัญหาทางจิต 14% และมีปัญหารุนแรงเช่นขบวนการ 2.2%
4. ปัญหาเด็กกระทำผิดกฎหมาย

ประสบการณ์ที่พบจากการดูแล case ทางคลินิกพบว่าเด็กที่กระทำรุนแรงอาจจะมีปัญหา 2 ลักษณะ คือ มีพฤติกรรมเกรและอีกส่วนหนึ่งเป็นปัญหาทางจิตใจและมีบางส่วนที่เคยพบ คือ ไม่รู้ว่าสิ่งที่ตัวเองทำเป็นสิ่งที่ผิด ซึ่งมาตรการในการจัดการปัญหาต้องต่างกัน นอกจากนี้ได้พบว่าพ่อแม่จำนวนมากผลักดันให้เด็กไปเรียนมัธยมที่ๆที่เด็กมีทักษะทางช่าง เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหา

เด็กที่กระทำความผิดจะต้องมีการลงโทษที่ชัดเจน โรงเรียนอาชีวะมีมาตรการในการลงโทษหลายอย่าง เช่น การอบรมหน้าเสาธง การดูคุก การเข้าค่ายทหาร การเข้าวัด ซึ่งการจัดการปัญหาที่ไม่ได้ผลเพราะสาเหตุของพฤติกรรมมาจากหลายสาเหตุ

การแก้ไขที่ผ่านมามี 2 ลักษณะ คือ กิจกรรมระยะยาวตลอดทั้งปี และกิจกรรมเป็นครั้งคราว มีการทำเครือข่ายผู้ปกครองในการช่วยกันดูแลลูกหลาน มีการทำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมมาหลายปี ได้ผลบ้างไม่ได้ผลบ้าง แต่เมื่อมาทำในระบบประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งมีการประชุมครู ผู้บริหาร และครูมีระบบที่ชัดเจน ซึ่งมีการทดลองทำในโรงเรียนมัธยมมาหลายปี และได้ผลที่ชัดเจนในระดับที่น่าพอใจเมื่อปีที่แล้ว แต่เมื่อวัดความพึงพอใจของครูจะสวนทางกัน คือ ครูที่พึงพอใจจะมีเพียง 50 – 60 % ขณะนี้จะเริ่มทดลองในโรงเรียนอาชีวะที่เทคนิคคอนเมือง ไม่แน่ใจว่าจะได้ผลอย่างไรเพราะโรงเรียนอาชีวะกับโรงเรียนมัธยมมีระบบที่ต่างกัน คือ มีพื้นฐานระบบของครู และพื้นฐานของนักเรียนต่างกัน

ในระบบประกันคุณภาพการศึกษา จะต้องทำระบบคัดกรองเพราะเราไม่สามารถทำงานกับเด็กทั้ง 100% เมื่อคัดกรองจะพบว่ามีเด็กที่มีปัญหาประมาณ 15-20% ถ้าโรงเรียนมีเด็กเกินมากกว่า 15% โรงเรียนนั้นต้องยุบเพราะเด็กกลุ่มนี้จะป่วยมาก หลังจากกรองแล้วเราจะเห็นว่าเด็กกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา เด็กที่มีความเสี่ยงจะได้รับการให้คำปรึกษาเพื่อให้เด็กดีขึ้นมาเป็นปกติ เด็กที่มีปัญหาก็จะช่วยไม่ให้มีปัญหา เด็กที่มีปัญหาส่วนใหญ่เป็นเรื่องความประพฤติและปัญหาอารมณ์ อาจารย์ต้องมีเทคนิคช่วยในการทำงานในการคัดกรองและให้คำปรึกษา อาจารย์ต้องบันทึกว่าทำอะไรไปบ้าง มีการทำระเบียบสะสมซึ่งมีข้อมูลการเรียน ความประพฤติของนักเรียน สำหรับโรงเรียนอาชีวะอาจต้องจัดระบบการรายงานใหม่ ซึ่งการบันทึกเหล่านี้อาจารย์สามารถนำไปเป็นผลงานได้

การดูแลเด็กมี 2 อย่างคือ การดูแลเอาใจใส่ และการอบรม ครูผู้ปกครองต้องยึดกฎเกณฑ์ กติกา ครูแนะแนวต้องยึดจิตใจเป็นหลัก ถ้าให้คนเดียวมาทำ 2 หน้าที่จะทำให้บทบาทสับสน นอกจากนี้ก็จะมีระบบการประชุมครอบครัว ซึ่งสถานพินิจหลายประเทศใช้ ประเทศเนเธอร์แลนด์ เป็นต้นแบบ ในการทำผิดของเด็กเราจะต้องทำให้ชัดเจนใน 3 เรื่อง คือ

1. ต้องระบุความผิดให้ชัดเจน เพราะปรากฏว่าหลายครั้งที่เด็กไม่รู้ว่าตัวเองทำผิดอะไรบ้าง
2. ต้องรับผิดชอบการกระทำ เมื่อทำผิดต้องชดใช้การกระทำผิด เช่น การทำงานรับใช้สังคม
3. ครอบครัวต้องรับรู้การกระทำผิดของเด็ก

ซึ่งถ้าทำได้ทั้ง 3 ประเด็นนี้จะดีมาก แต่ส่วนใหญ่ไม่สามารถดึงครอบครัวมาได้ แต่ระบบดีอาจช่วยได้ การมีส่วนร่วมกับชุมชนน่าจะมีส่วนช่วยได้ ในระบบสาธารณสุขจะมีอาสาสมัคร อสม. อสส. ในระบบการศึกษาอาจจะมีคณะกรรมการโรงเรียน ในฐานะของผู้บริหารการศึกษา คือ การทำให้ระบบนี้เกิดขึ้น ในฐานะของครูที่ปรึกษาและครูแนะแนวต้องเข้ามาช่วยดูแล แต่ถ้าพึ่งครู

แนะแนวคนเดียวไม่สามารถช่วยเด็กได้ ครูที่ปรึกษาต้องเข้ามาช่วย และครูฝ่ายปกครองต้องเข้ามาจัดการว่าจะทำอะไรให้ นักเรียนเป็นคนดี

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคมินบุรี ได้นำเสนอข้อคิดเห็นมีสาระสำคัญ คือ จากประสบการณ์ส่วนตัวชีวิตส่วนใหญ่ คือ เป็นนักเรียนกับครู พอได้ฟังคุณหมอเบญจพรพุดก็ตกใจที่โรงเรียนอาชีวะเป็นสถานที่ที่ผู้ปกครองกลัวที่จะส่งลูกมาเรียน โรงเรียนจะต้องมีความรับผิดชอบนับตั้งแต่เด็กออกจากบ้านจนถึงกลับบ้าน ถ้าเกิดอุบัติเหตุโรงเรียนต้องจัดการก่อนที่จะเรียกผู้ปกครองมา ถ้ายังไม่ถึงบ้านครูก็ต้องมีหน้าที่ดูแล เป็นหน้าที่รับผิดชอบของครูที่มีต่อศิษย์

เรื่องครอบครัวสถานศึกษาสามารถดำเนินการได้ คือ เมื่อเกิดอะไรขึ้นต้องมี 3 ทาง คือ ผู้ปกครอง ครู และนักเรียน มาคุยกัน หาวิธีที่ดีที่สุดเพื่อให้เหตุการณ์นั้นเรียบร้อย ซึ่งขึ้นอยู่กับวิธีการของแต่ละสถานศึกษา

เรื่องสำคัญอีกเรื่อง คือ สังคมและสิ่งแวดล้อมซึ่งมีทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาซึ่งมีนานาประการและแก้ไขยาก แต่สังคมและสิ่งแวดล้อมภายในสถานศึกษา สถานศึกษาต้องทำให้ได้ ต้องอาศัยทีมงานที่ร่วมกันดูแล กรณีโรงเรียนไทยสุริยะเป็นโรงเรียนภาคเอกชนที่เป็นตัวอย่างที่น่าศึกษาในการแก้ไขปัญหาการทะเลาะวิวาท

หัวใจสำคัญของสถานศึกษา คือ ทีมงานคณะครู ผู้บริหาร และนักเรียน ถ้าสถานศึกษามีปัญหามากไม่มีนักเรียน สถานศึกษาก็อยู่ไม่ได้ ครูอาจารย์ก็ตกงาน เมื่อย้อนอดีตก็จะพบว่าเราก็กระทำสิ่งที่ไม่อยากให้เด็กทำเมื่อมาเป็นครูอาจารย์ เพราะสมัยนั้นก็ทำไปตามเพื่อนไม่อยากเป็นแกะดำ นักเรียนช่วงเรามาอยู่กับของแข็งตลอดเวลา มีจะเจออุบัติเหตุอยู่เรื่อย มีเลือดไหลเป็นเรื่องธรรมดา ดังนั้นจะเห็นว่านักเรียนอาชีวะจะดูก้าวร้าว แข็งกระด้าง ลักษณะวิชาชีพก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เห็นความรุนแรงเป็นเรื่องธรรมดา แต่การที่เด็กจะดีได้เพราะได้ครูอาจารย์ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งสังคมปัจจุบันที่ครอบครัวไม่มีเวลาให้กัน การทำงานของครูอาชีวะจะหนักกว่า ครูสายอื่น เพราะนอกจากต้องใช้สติปัญญาแล้ว ต้องใช้กำลังด้วย ทั้งกำลังกายและกำลังใจ ถ้าไม่พร้อมอันใดอันหนึ่งถือว่าสอบไม่ผ่าน ครูอาจารย์คือแบบอย่างที่ดีของศิษย์ ต้องให้ศิษย์เห็นเป็นตัวอย่างว่า ครูทำงานจริงจัง สอนจริงจัง ดูแลเอาใจใส่จริงจัง คอยช่วยเหลือเท่าที่จะทำได้ตามอัธยาศัยของครู ก็จะทำให้นักศิษย์เกิดความรัก ความเกรงใจ

สำหรับวิทยาลัยเทคนิคมินบุรีใน 1 ปี ที่มาเป็นผู้บริหารจะเน้นให้โรงเรียนสะอาดมีการไหว้เมื่อพบครูอาจารย์ เราต้องการสร้างลูกศิษย์ที่ออกไปเป็นรากฐานที่ดีของประเทศ เราไม่อยากเห็นประเทศชาติล่มสลายต้องช่วยกัน สถานศึกษาเป็นสถานที่ปลูกฝังเยาวชนที่จะทำให้ชาติบ้านเมืองเจริญได้ในอนาคต

นโยบายของวิทยาลัยเทคนิคมินบุรีในปีหน้าจะเน้นเรื่องการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับการประเมินภายในและภายนอกตามพรบ.การศึกษาแห่งชาติ และนโยบายสร้างระเบียบวินัย

ให้นักศึกษา ไม่ว่าจะอะไรก็ตามที่ทำให้นักเรียนนักศึกษามีระเบียบวินัยที่นี้จะทำ เรื่องที่สาม คือนโยบายปลอดสารเสพติดในสถานศึกษา คิดว่าถ้าสถานศึกษาทำได้ก็จะทำให้นักเรียนเป็นเยาวชนที่ดีของชาติได้

วาระที่ 4 ทบทวนความพยายามในการแก้ไขปัญหาของสถาบันและเครือข่าย ที่ได้ทำไปแล้ว

นายศรัทธา ปลื้มสูงเนิน ได้นำเสนอการดำเนินโครงการอาชีวะสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบไปด้วยกิจกรรม การเก็บข้อมูล การจัดค่ายร่วมระหว่างโรงเรียน กิจกรรมการคิดโครงการเพื่อประโยชน์ทางสังคม และค่ายสรุปการจัดกิจกรรม และร่วมกันจัดมหกรรมอาชีวะสร้างสรรค์เพื่อนำเสนอผลการดำเนินโครงการสู่สาธารณะชน

ซึ่งในการดำเนินโครงการได้ใช้หลักในการดำเนินโครงการคือ

1. มองนักเรียนในภาพด้านบวก
2. ให้เกียรติ และเคารพความคิดเห็น
3. สร้างบรรยากาศในความเป็นเพื่อนเป็นพี่

สิ่งที่ได้รับจากการดำเนินโครงการ

1. การสร้างเวทีที่หลากหลายให้นักเรียนได้แสดงออกในศักยภาพที่เขามี ทำให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในการแสดงออกในทางที่ถูกต้องมากขึ้น
2. การส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนมีประสบการณ์ทางสังคม โดยเฉพาะการสร้างการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม ทำให้นักเรียนมีความภูมิใจและเคารพในคุณค่าของตัวเอง
3. การส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ผลกระทบจากการใช้ความรุนแรงโดยกระบวนการแบบมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ส่งผลให้ นักเรียนสามารถคิดที่จะหลีกเลี่ยงการปะทะกับเหตุการณ์ความรุนแรงได้

ข้อเสนอแนะในการดำเนินโครงการ

สืบเนื่องจากการดำเนินโครงการเป็นการทำงานแบบต่อเนื่อง จึงมีความจำเป็นที่คณะครูต้องมีความเข้าใจโครงการและร่วมส่งเสริมสนับสนุนในการเข้าร่วมของนักเรียนในทุกกระบวนการ

อาจารย์บุญมา หลิมเจริญ ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี ได้นำเสนอในนามของตัวแทนกลุ่มเครือข่ายกลุ่มอาชีวะสมานฉันท์ โดยได้กล่าวถึงความเป็นมาของการก่อตั้งกลุ่ม ซึ่งเริ่มมาจากปัญหาความรุนแรงต่างๆที่เกิดขึ้นทำให้เกิดการรวมกลุ่มกันขึ้นเรียกว่า “กลุ่มเบญจมิตร” ทำงานวางแผนป้องกันในการแก้ไขปัญหา ต่อมาปัญหาขยายออกไปยังพื้นที่ใกล้เคียงทำให้เกิดการขยายความร่วมมือกับกลุ่มเครือข่ายกลุ่มอาชีวะสมานฉันท์ มีการจัดประชุม เพื่อหาแนวทางความร่วมมือในการดำเนินโครงการ โดยได้ดำเนินกิจกรรมกัน คือ การจัดประชุมอาจารย์เพื่อแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นต่อปัญหาที่เกิดขึ้น สาเหตุ และการวางแผนกิจกรรมร่วมกัน การจัดอาจารย์ออกตรวจป้องกันการ

ก่อเหตุ การแจ้งข่าวและประสานความร่วมมือกันระหว่างโรงเรียน การประสานงานกันที่ดีขึ้นทำให้
ปัญหาลดลง

กิจกรรมที่มีการทำร่วมกัน เช่น

1. การจัดเข้าค่ายลูกเสือร่วมกัน
2. การจัดกีฬาระหว่างโรงเรียน
3. การแลกเปลี่ยนนักเรียนระหว่างโรงเรียน
4. กิจกรรมในการป้องกันปัญหาร่วมกัน
 - ★ การออกตรวจในจุดล่อแหลม เช่นตลาดมินิบูรี และตามแยกต่างๆ
 - ★ การประสานเวลาเหลือมในการเลิกโรงเรียน

ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินโครงการ

1. การขาดงบประมาณในการดำเนินงาน ในการจัดกิจกรรมร่วมกัน
2. การรองรับกิจกรรมที่ไม่ตรงกับความต้องการของสถาบัน

วาระที่ 5 นำเสนอผลการวิจัย โดยคุณสุดใจ สุขะ

คุณสุดใจ สุขะ ได้นำเสนอประเด็นสำคัญจากการศึกษาเพื่อเป็นกรอบคิดในการพูดคุยแลกเปลี่ยนในการระดมความเห็นในการกำหนดแนวทางและกิจกรรมในการไขปัญหาต่อไป การศึกษาเอกสารงานวิจัยและการสัมภาษณ์ได้นำเสนอเป็นเอกสารประกอบการประชุมแล้ว มีสาระสำคัญที่วิเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการทะเลาะวิวาทได้ดังนี้

1. ตัวแปรปัจจัยภายใน คือ ตัวนักเรียนในลักษณะปัจเจก การที่นักเรียนทะเลาะวิวาทเกิดจากตัวนักเรียนเอง คือ
 - มีพฤติกรรมก้าวร้าวซึ่งอาจมีสาเหตุหลายอย่าง เช่น เป็นผลจากพันธุกรรม ซึ่งเป็นปัญหาทางกายภาพ มีความคับข้องใจ หรือเกิดจากการเรียนรู้และการสมาคม
 - มีทัศนคติที่เห็นว่าการทะเลาะวิวาท การใช้ความรุนแรงเป็นเรื่องปกติ
 - มีการควบคุมตนเองและมองเห็นผลการกระทำที่เกิดขึ้นหรือลักษณะมุ่งอนาคตต่ำ

2. ตัวแปรปัจจัยภายนอก คือ ตัวแปรที่เป็นกระบวนการทางสังคม วัฒนธรรมที่หล่อหลอมค่านิยม โลกทัศน์ ทั้งสังคมใหญ่ที่มีตัวอย่างของการยอมรับการใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาและสังคมอาชีวะเองมีกระบวนการหล่อหลอมค่านิยม โลกทัศน์ ที่ยอมรับและสนับสนุนการใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา รวมทั้งมีการแสดงตัวตนความเป็นอาชีวะ โดยผ่านระบบรุ่นพี่ - รุ่นน้อง พิธีกรรม และการเลียนแบบ

3. ตัวแปรสิ่งเร้า คือ เนื่องจากปัญหาการทะเลาะวิวาทยังคงดำรงอยู่ในสถานการณ์ประจำวัน มากบ้างน้อยบ้าง ทำให้เกิดสภาวะของความรู้สึกไม่ปลอดภัยและระแวงกัน ทำให้ต้องพกพาอาวุธ และรวมกลุ่ม ดังนั้นสถานการณ์ประจำวันเป็นตัวแปรหนึ่งที่เป็นสิ่งเร้าให้เกิดการทะเลาะวิวาท สืบเนื่องกัน ผู้แก้ไขปัญหาก็ต้องมีข้อมูลเกี่ยวข้องกับสถานการณ์และความขัดแย้งในแต่ละพื้นที่

4. ตัวแปรเชิงโครงสร้าง คือ ตัวแปรในเชิงระบบที่อยู่นอกเหนือการจัดการของหน่วยงานย่อยๆ

○ การบริหารจัดการการศึกษา

- การบริหารงานอาชีวศึกษาขึ้นอยู่กับหน่วยงานหลายกรม กอง ทั้งในเรื่อง การจัดการและการประสานงาน
- นโยบายอาชีวะ บทบาทของรัฐ เอกชนในการจัดการศึกษา
- คุณภาพของบุคคลากร

○ ภาวะทางครอบครัว

○ บทบาทของสื่อมวลชน

○ การบังคับใช้ของกฎหมาย

วาระที่ 6 การประชุมกลุ่มย่อย

1. การวิเคราะห์สถานการณ์ สาเหตุ และแนวทางแก้ไขปัญหา
2. แผนงานที่ควรทำและระหว่างสถาบัน

ในการประชุมกลุ่มย่อย ที่ประชุมได้แบ่งผู้เข้าร่วมประชุม เป็น 4 กลุ่ม โดยได้ข้อสรุปดังนี้ การวิเคราะห์สถานการณ์ สาเหตุ และแนวทางแก้ไขปัญหา

สาเหตุ

1. ปัญหาชู้สาว
2. วัฒนธรรมของรุ่นพี่
3. การรวมตัวในสถานที่ไม่เหมาะสม
4. การดื่มสุรายาเสพติด
5. การเดินผ่านจุดที่ล่อแหลม
6. ไม่ได้อยู่กับผู้ปกครอง
7. การแต่งกาย บุคลิกภาพ
8. พฤติกรรมส่วนตัวก้าวร้าว

ที่ประชุมเสนอแนวทางการแก้ไข และกิจกรรมที่ควรทำ

แนวทางที่แต่ละโรงเรียนควรทำ คือ

1. เสริมบทบาทครูที่ปรึกษา
2. ทำโครงการส่งเสริมจริยธรรม-คุณธรรม

**รายงานการประชุมจัดทำแผนพัฒนานักเรียนอาชีวศึกษาโครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการ
เพื่อแก้ไขปัญหาความรุนแรงในเด็กนักเรียนอาชีวศึกษา
วันที่ 3 – 4 เมษายน 2545 ณ โรงแรมวังธารา แอนด์ รีสอร์ท จังหวัดฉะเชิงเทรา**

การประชุมจัดทำแผนพัฒนานักเรียนอาชีวศึกษาในเครือข่ายกลุ่มอาชีวะสมานฉันท์ ดำเนินการโดย สภากงศ์การพัฒนาคเด็กและเยาวชนฯ และกลุ่มอาชีวะสมานฉันท์ มีผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วย คณะทำงานจาก สถานศึกษาที่เข้าร่วม โครงการเจ้าหน้าที่สำรวจจากสถานศึกษาที่ดูแลพื้นที่ที่สถานศึกษาตั้งอยู่ เจ้าหน้าที่จาก กระทรวงศึกษาธิการ และ องค์กรพัฒนาเอกชนมี ผู้เข้าร่วมประชุม 44 คน การประชุม มีสาระดังนี้

1. นายบุญมา หลิมเจริญ : ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี กล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมประชุม

นายบุญมา หลิมเจริญ ในฐานะผู้แทนจากกลุ่มอาชีวะสมานฉันท์ได้กล่าวต้อนรับคณะอาจารย์ เจ้าหน้าที่ ตำรวจ และผู้เข้าร่วมประชุมรวมทั้งได้กล่าวถึงความร่วมมือกันของสถานศึกษาในกลุ่ม และเจ้าหน้าที่ตำรวจทำให้ สถานการณ์ปัญหานักเรียนทะเลาะวิวาทในพื้นที่กรุงเทพฯ ตะวันออกได้รับการแก้ไขให้ดีขึ้น แต่คุณภาพของงานยังไม่ ดีเท่าที่ควร ยังทำได้เฉพาะเรื่องการป้องกันแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า เมื่อสองปีที่แล้วสภากงศ์การพัฒนาคเด็กและ เยาวชนฯ ช่วยจัดงบประมาณมาให้เป็น โอกาสของอาชีวะในพื้นที่กรุงเทพฯ ตะวันออก การมาทำงานครั้งนี้เป็นโอกาส ที่ทำให้เราสามารถทำงานในเชิงรุกมากขึ้น สร้างกิจกรรมที่เป็นระบบยิ่งขึ้น สร้างความสามัคคีในกลุ่มให้นักเรียนได้ แสดงออกในทางสร้างสรรค์ ได้ภาคภูมิใจในตัวเอง มีภาพพจน์ด้านบวกในสายตาประชาชน แม้สภากงศ์การพัฒนาค เด็กและเยาวชนฯ จะเป็นหลักในการ ประสานงาน อย่างไรก็ตามวิทยาลัยเทคนิคมีนบุรีจะยื่นหยัดฝ่าฟันพาทีมงาน ของกลุ่มให้เกิดการร่วมมือกันผลักดันการแก้ไขปัญหาค และขอขอบคุณทุกท่านที่มาร่วมกันในการประชุมครั้งนี้

2. นางศรีศักดิ์ ไทยอารี : ผู้อำนวยการสภากงศ์การพัฒนาคเด็กและเยาวชนฯ ชี้แจงวัตถุประสงค์ของโครงการ

นางศรีศักดิ์ ไทยอารี กล่าวถึงรายละเอียดในเรื่องแนวความคิดและกระบวนการทำงานของโครงการอาชีวะ สร้างสรรค์ที่ผ่านมาเป็นการทำงานจากประสบการณ์ โดยมีการเก็บข้อมูลบ้างแต่ไม่ได้เอาเครื่องมือทางวิชาการ พฤติกรรมศาสตร์หรือจิตวิทยาเข้ามาใช้ สิ่งที่เราเรารู้ก่อนข้างมากคือ ปรัชญาการณที่เกดขึ้นเกี่ยวข้องกับ ทศนคติการ หล่อหลอมทางวัฒนธรรม และภาวะแวดล้อมที่อยู่ในโรงเรียนและนอกโรงเรียนเมื่อมาทำ โครงการ โครงการนี้โดย ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย จึงมาทำในลักษณะโครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีการ ปรับกระบวนการโดยเอาวิชาการพฤติกรรมศาสตร์และจิตวิทยาเข้ามาจับ และขอความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามา ทำงานร่วมกันเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นองครวม โครงการนี้ต้องมีการเก็บข้อมูล มีการวิเคราะห์และเรียบเรียงออกมาให้ ชัดเจนว่ามีทฤษฎีอะไร มีปรากฏการณ์อะไร มีความเชื่อมโยงอย่างไรระหว่างทฤษฎีกับปรากฏการณ์ ทำอย่างไร ระหว่างปรากฏการณ์กับสิ่งที่ใส่เข้าไปเพื่อจะเป็นต้นแบบให้สถาบันอาชีวะต่างๆนำไปใช้ได้การทำงานตั้งแต่นี้ต่อไป คือจะต้องมาคุยกันว่าเราจะมีการทำอะไร จะสร้างความสมานฉันท์อย่างไร มีกระบวนการมีส่วนร่วมอย่างไร การจัดทำแผน ครั้งนี้คงจะทำให้เห็นว่าเราจะทำอะไรบ้าง โรงเรียนจะทำอะไร ตัวนักเรียนจะทำอะไรและหลังจากคิด ไปแล้วจะเป็นการลงไปดำเนินการตามที่วางไว้ ซึ่งโครงการนี้ในระหว่างดำเนินการจะมีผู้เข้าไปเก็บข้อมูล ตลอดเวลา เพื่อเอาข้อมูลเหล่านี้มาวิเคราะห์เป็นบทเรียน เป็นความรู้ต่อไปและในที่สุดก็จะต้องนำเอาผู้ที่ เกี่ยวข้องทั้งหมดมา ประชุมกันเพื่อนำเสนอบทเรียนที่เราวิเคราะห์แล้ว ดังนั้นหวังว่าการประชุมครั้งนี้จะได้แผนงานที่มีความรอบคอบ

และเป็นแผนที่ทำได้อย่างมีประสิทธิภาพและหวังว่าทุกท่านจะทำงานในโครงการนี้ได้ตลอด 1 ปีเศษจนออกมาเป็นต้นแบบได้ ผู้รับผิดชอบเป็นหัวหน้างานวิจัยคือ คุณสุจิต สุชะ และมีกลุ่มไม้ขีดไฟเป็นทีมงานในการปฏิบัติงาน

3. รายงานสาระสำคัญจากการประชุม 27 กุมภาพันธ์ 2545

นางสุจิต สุชะ กล่าวว่าการประชุมเพื่อจัดทำแผนการพัฒนานักเรียนเพื่อแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครั้งนี้เป็น การประชุมที่สืบเนื่องจากการประชุมคณะอาจารย์จากโรงเรียนในเครือข่ายกลุ่มสมานฉันท์เพื่อชี้แจงโครงการและ ระดมความคิดเห็นเบื้องต้น เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2545 ณ วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี และเนื่องจากมีผู้เข้าร่วมประชุม ในครั้งนี้ที่มีได้ร่วมประชุมในครั้งก่อน จึงขอสรุปสาระสำคัญของการประชุมโดยสังเขป

○ แม้ว่าปัญหาความรุนแรงอาจไม่ใช่ปัญหาที่ได้รับความสำคัญเป็นนโยบายของรัฐในระดับชาติ เช่น ปัญหา ยาเสพติด แต่สภาพเห็นว่าปัญหาความรุนแรงเป็นปัญหาหนึ่งในปัญหาพฤติกรรมของเยาวชนที่มีความสำคัญเพราะเป็น ปัญหาเรื้อรังที่กระทบต่อสวัสดิภาพของเยาวชนที่เข้ามาเป็น นักเรียน/นักศึกษาอาชีพจะเป็นปัญหาคลาสสิกเพราะเกิด มานานจนทำให้หลายฝ่ายเห็นว่าเป็น เรื่องปกติที่แก้ไม่ได้ ซึ่งจากการศึกษาคิดว่าน่าจะแก้ไขได้ ถ้ามีความร่วมมือกัน หลายฝ่าย ปัจจุบันปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนยังคงเกิดขึ้นและต้องเฝ้าระวังทุกวัน จากการเก็บข้อมูลจาก นักเรียนนักศึกษาอาชีพในเขตกรุงเทพฯ ตะวันออกจำนวน 392 คน พบว่าร้อยละ 59 มีประสบการณ์ในการเคยถูก ทำร้าย เข้าร่วมในการทำร้าย หรือชักชวนเพื่อนให้เข้าร่วมในการทำร้ายผู้อื่น ปัญหาการทะเลาะวิวาทเป็นรูปแบบหนึ่ง ของปัญหาความรุนแรง ซึ่งมีหลายลักษณะตั้งแต่ การด่าทอ ยั่วยุ ตบทรัพย์ ทำร้ายร่างกาย ทะเลาะวิวาท เขม่นกัน เป็นกลุ่ม ซึ่งถ้าไม่มีการป้องกัน ป้องปรามแก้ไขปัญหาก็อาจพัฒนาถึงขั้นยกพวกตีกัน

○ การประชุมครั้งก่อนได้มีการนำเสนอรายงานการศึกษาจากการรวบรวมงานวิจัยในเรื่อง การทะเลาะวิวาทของ นักเรียน และได้จำแนกตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการทะเลาะวิวาทเป็น 4 ตัวแปร คือ

- 1) ตัวแปรปัจจัยภายใน คือ ตัวนักเรียนเอง
- 2) ตัวแปรภายนอก คือ กระบวนการทางสังคม วัฒนธรรมที่หล่อหลอมโลกทัศน์ของนักเรียน/ นักศึกษา
- 3) ตัวแปรสิ่งเร้า คือ สถานการณ์ความรุนแรง
- 4) ตัวแปรเชิงโครงสร้าง คือ สภาพของระบบใหญ่ เช่น นโยบายและระบบการบริหารจัดการของรัฐ ครอบครัวยุติ

การจำแนกตัวแปรเพื่อทำความเข้าใจลักษณะของตัวแปรและพิจารณาว่าจะสามารถดำเนินการกับตัวแปรใดได้ ตัวแปรใดที่เข้าไปจัดการไม่ได้ ถ้าดำเนินการกับตัวแปรที่จัดการได้ จะสามารถส่งผลต่อการแก้ไขปัญหาได้มากน้อย แค่ไหน อย่างไรก็ตามการดำเนินงานต้องอาศัยความร่วมมือกันจากหลายฝ่าย ซึ่งแต่ละฝ่ายก็มีเงื่อนไขภายในที่แตก ต่างกัน ดังนั้นจึงต้องมาระดมข้อมูลและความคิดเห็นจากทุกฝ่ายเพื่อจัดทำแผนที่สอดคล้องกับการปฏิบัติงาน โดยคุณ กวิน ชุตินา จะช่วยทบทวนว่าการวางแผนเราจะต้องคำนึงถึงอะไรบ้างเพื่อให้เกิดการวางแผนที่มีประสิทธิภาพ

4. การบรรยายเรื่อง การวางแผนอย่างมีประสิทธิภาพ โดย นายกวิน ชุตินา

นายกวิน ชุตินา รองผู้อำนวยการภาควิชาความร่วมมือเพื่อการพัฒนามูลนิธิกองทุนไทย เป็นวิทยากรในการให้ ความรู้ในเรื่องการวางแผนมีเนื้อหาโดยสังเขปดังนี้

- ทำไมต้องวางแผน

การวางแผนเป็นเครื่องมือในการบริหาร เพราะการทำงานประกอบด้วย บุคคลที่มีความคิดเห็นประสบการณ์แตกต่างกันและมีทรัพยากรจำกัดรวมทั้งเวลาดังนั้น การวางแผนจึงเป็นการคิดก่อนทำเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

การวางแผน เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ เป็นศาสตร์เพราะมีวิชาการที่สามารถศึกษาได้ เรียนรู้ได้ พัฒนาได้ เพราะต้องนำไปปฏิบัติ

การวางแผนเกี่ยวข้องกับปัจจุบันและอนาคต คือการวางแผนเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน หรือ วางแผนเพื่อพัฒนาให้ดีขึ้นในอนาคต

การวางแผน เกี่ยวข้องกับข้อมูล ทรัพยากร และตัวการกระทำ

- กระบวนการวางแผน 2 แบบ คือ

1. การวางแผนอย่างง่าย ใคร ทำอะไร เมื่อใด ให้ได้ผลอะไร ต้องใช้ทรัพยากรอะไรบ้าง
2. การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ ในกรณีที่การวางแผนอย่างง่ายอาจไม่เพียงพอต่อการแก้ไข

ปัญหาที่ซับซ้อน จึงอาจต้องใช้การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ที่จะต้องมองภาพรวม มองทั้งกระบวนการของปัญหา มองให้ถึงรากของปัญหา การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ มีกระบวนการที่ต้องทำคือ

- มีการวิเคราะห์ภาวะแวดล้อม ทั้งภายในองค์กรและภายนอก
- มีการกำหนดทิศทางขององค์กร วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ หรือกำหนดยุทธศาสตร์ ก่อนที่จะกำหนดกิจกรรม หรือ ยุทธวิธีและการดำเนินงาน
- มีการติดตาม ประเมินผล และทบทวนวัตถุประสงค์ แผนต้องมีความยืดหยุ่นคล่องตัวในการปรับเปลี่ยน

ประโยชน์ของการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์

นอกจากเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะแล้ว ยังเป็นการนำไปสู่

- การปรับปรุงองค์กร
- การหาเป้าหมายร่วมจากการระดมสมองทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
- รู้จักผู้ที่เกี่ยวข้อง
- การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ จะเน้นที่ผลลัพธ์ของการกระทำไม่พิจารณาเฉพาะกิจกรรมที่ได้ทำ

- เครื่องมือในการวิเคราะห์ภาวะแวดล้อม

การใช้ SWOT analysis เพื่อให้การทำงานมีลักษณะเชิงรุกมีพลัง

- วิธีการวางแผนแบบเหตุผลสัมพันธ์ (Logical Framework)

วิทยากรได้อธิบายการวางแผนโดยใช้ Logical Framework ซึ่งจะต้องมีการคิดล่วงหน้าในการกำหนดตัวชี้วัด วิธีตรวจสอบ และเงื่อนไขสำคัญ สำหรับองค์ประกอบหรือสาระสำคัญของแผน อันได้แก่ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ ผลงาน ปัจจัยนำเข้า/กิจกรรม เพื่อให้การวางแผนมีเหตุผลสอดคล้องกันและวัดผลได้

สาระสำคัญ	ตัวชี้วัด	วิธีตรวจสอบ	เงื่อนไขสำคัญ
เป้าหมาย			
วัตถุประสงค์			
ผลงาน			
ปัจจัยนำเข้า/กิจกรรม			

5. การกำหนด เป้าหมาย ผลลัพธ์ และผลงาน

ที่ประชุมได้นำเอาเครื่องมือในการวางแผน มาวิเคราะห์ ภาวะแวดล้อมในการทำงาน ทั้งปัจจัยนำเข้า จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค และได้กำหนดเป้าหมาย และผลลัพธ์ที่ต้องการเห็นเมื่อทำงานครบ 1 ปี ดังนี้คือ

เป้าหมาย

- 1.) ลดปัญหาความขัดแย้ง
- 2.) มีความสัมพันธ์และความสามัคคีทั้งในกลุ่ม ครู-อาจารย์ และนักเรียน/นักศึกษา

ผลลัพธ์เมื่อครบ 1 ปี

- 1.) พัฒนาค่านักเรียนให้มี จิตสำนึก คุณธรรม เห็นคุณค่าของตัวเอง มีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม มีความสามารถในการประสานงาน มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น
- 2.) พัฒนากลไกในการทำงาน และพัฒนาการประสานงานระหว่างสถานศึกษา และ ระหว่างสถานศึกษากับสถานีดำรง

จุดแข็ง

- มีฐานความร่วมมือในกลุ่มสมานฉันท์
- สภาพองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชนฯ ประสานงาน และสนับสนุน
- เจ้าหน้าที่รัฐให้ความร่วมมือ

โอกาส

- นโยบายรัฐเอื้อต่อการทำงาน เช่น การจัดตั้ง
- สถาบันอาชีวศึกษา และนโยบายจัดระเบียบ
- สังคม
- มีการวางแผนล่วงหน้า

จุดอ่อน

- ครู-อาจารย์ทำหลายหน้าที่
- บุคลากร
- งบประมาณ

อุปสรรค

- ผู้บริหาร หรือผู้รับใบอนุญาต

ที่ประชุมได้ร่วมกันวิเคราะห์ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนเพื่อนำมากำหนดกิจกรรมโดยสภาฯ เสนอว่า กิจกรรมที่เกิดขึ้นควรเป็นกิจกรรมที่ใช้กระบวนการมีส่วนร่วม และใช้แนวคิดเชิงบวก (Positive Thinking Approach) และเสนอให้ช่วยกันพิจารณากลยุทธ์ในการทำงานด้วย เช่น

- ตัวนักเรียน/นักศึกษาจะจัดกิจกรรมกลุ่มได้บ้าง เช่น กลุ่มเสียงหรือกลุ่มแกน หรือต้องทำงานภาพรวม

- กลไกการทำงานจะพัฒนากลไกการทำงานส่วนใด เช่น กลไกครูที่ปรึกษา - เนาะแนว หรือ

กลไกครูฝ่ายปกครอง หรือระดมความร่วมมือภายใน หรือ พัฒนาเครือข่ายการทำงาน

- กระบวนการหรือวิธีการดำเนินงาน จะจัดในลักษณะใด เช่น ทำการป๊อปปราม อบรม-สัมมนา พัฒนากลุ่ม/ชมรม จัดกิจกรรมร่วมระหว่างสถานศึกษา รมรงค์/ประชาสัมพันธ์ ที่ประชุมได้ระดมความคิดเห็นเพื่อกำหนดกิจกรรม 3 ส่วน คือ

1. กิจกรรมพัฒนาตัวนักเรียน/นักศึกษา
2. การพัฒนากลไกการทำงาน
3. พัฒนาการประสานงาน

และได้ข้อสรุปแผนงานกิจกรรมดังนี้

กิจกรรมพัฒนาตัวนักเรียน/นักศึกษา

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา
1. กิจกรรมฝึกอบรมผู้นำเยาวชน 2 กลุ่ม 2 ครั้ง รุ่นที่ 1 อบรมผู้นำตามธรรมชาติ รุ่นที่ 2 อบรมผู้นำกลุ่มเป้าหมาย	สภาองค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชนฯ และสถานศึกษา	5 - 7 วัน ประมาณเดือน มิ.ย.- ส.ค.2545
2. กิจกรรมระหว่างสถานศึกษาในการทำ กิจกรรมสาธารณะประโยชน์ เช่น - การลบมลพิษ - พัฒนาชุมชน - บริการชุมชน - จัดนิทรรศการ - แข่งขันทักษะ	สภาองค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชนฯ และสถานศึกษากลุ่ม/ ชมรมนักศึกษาจัดหมุนเวียนกัน ในกลุ่มสมานฉันท์	ประมาณเดือนละครั้ง มิ.ย.2545 – ม.ค.2546
3. กิจกรรมภายในสถานศึกษา เช่น ปฐมนิเทศ, อบรมหน้าเสาธง, กิจกรรม สัมพันธ์รุ่นพี่รุ่นน้อง, กีฬา, ศึกษาดูงาน เช่น ส่องโลกตำรวจ, สมาชิกแจ้งข่าว	สถานศึกษา, สถานีตำรวจ	ขึ้นอยู่กับปฏิทินของแต่ละสถานศึกษา

กิจกรรมพัฒนากลไกการทำงาน และการประสานงาน

ที่ประชุมมีข้อเสนอให้ตั้งคณะกรรมการอำนวยการ 1 ชุด คณะกรรมการดำเนินงาน 2 ชุด เพื่อให้การดำเนินงาน และการประสานงานเป็นไปด้วยความราบรื่น

คณะกรรมการอำนวยการ

1. หัวหน้าสถานศึกษา
2. หัวหน้าสถานีตำรวจ
3. ตัวแทนสมาคม /ชมรมผู้ปกครอง
4. ผู้ช่วยฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา
5. ผู้บริหารจากกระทรวงศึกษาธิการ

รายงานการประชุมจัดทำแผนพัฒนานักเรียนอาชีวศึกษาโครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการ
เพื่อแก้ไขปัญหาความรุนแรงในเด็กนักเรียนอาชีวศึกษา
วันที่ 3 – 4 เมษายน 2545 ณ โรงแรมวังธารา แอนด์ รีสอร์ท จังหวัดฉะเชิงเทรา

การประชุมจัดทำแผนพัฒนานักเรียนอาชีวศึกษาในเครือข่ายกลุ่มอาชีวะสมานฉันท์ ดำเนินการโดย
สภาองค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชนฯ และกลุ่มอาชีวะสมานฉันท์ มีผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วย คณะทำงานจาก
สถานศึกษาที่เข้าร่วม โครงการเจ้าหน้าที่ตำรวจจากสถานีตำรวจที่ดูแลพื้นที่ที่สถานศึกษาตั้งอยู่ เจ้าหน้าที่จาก
กระทรวงศึกษาธิการ และ องค์กรพัฒนาเอกชนมี ผู้เข้าร่วมประชุม 44 คน การประชุม มีสาระดังนี้

1. นายบุญมา หลิมเจริญ : ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี กล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมประชุม

นายบุญมา หลิมเจริญ ในฐานะผู้แทนจากกลุ่มอาชีวะสมานฉันท์ได้กล่าวต้อนรับคณะอาจารย์ เจ้าหน้าที่
ตำรวจ และผู้เข้าร่วมประชุมรวมทั้งได้กล่าวถึงความร่วมมือกันของสถานศึกษาในกลุ่ม และเจ้าหน้าที่ตำรวจทำให้
สถานการณ์ปัญหาเด็กและเยาวชนในพื้นที่กรุงเทพฯ ตะวันออกได้รับการแก้ไขให้ดีขึ้น แต่คุณภาพของงานยังไม่
ดีเท่าที่ควร ยังทำได้เฉพาะเรื่องการป้องกันแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า เมื่อสองปีที่แล้วสภาองค์กรพัฒนาเด็กและ
เยาวชนฯ ช่วยจัดงบประมาณมาให้เป็นโอกาสของอาชีวะในพื้นที่กรุงเทพฯ ตะวันออก การมาทำงานครั้งนี้เป็นโอกาส
ที่ทำให้เราสามารถทำงานในเชิงรุกมากขึ้น สร้างกิจกรรมที่เป็นระบบยิ่งขึ้น สร้างความสามัคคีในกลุ่มให้นักเรียนได้
แสดงออกในทางสร้างสรรค์ ได้ภาคภูมิใจในตัวเอง มีภาพพจน์ด้านบวกในสายตาประชาชน แม้สภาองค์กรพัฒนา
เด็กและเยาวชนฯ จะเป็นหลักในการ ประสานงาน อย่างไรก็ตามวิทยาลัยเทคนิคมีนบุรีจะยื่นหยัดฝ่าฟันพาทีมงาน
ของกลุ่มให้เกิดการร่วมมือกันผลักดันการแก้ไขปัญหา และขอขอบคุณทุกท่านที่มาร่วมกันในการประชุมครั้งนี้

2. นางศรีศักดิ์ ไทยอารี : ผู้อำนวยการสภาองค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชนฯ ชี้แจงวัตถุประสงค์ของโครงการ

นางศรีศักดิ์ ไทยอารี กล่าวถึงรายละเอียดในเรื่องแนวความคิดและกระบวนการทำงานของโครงการอาชีวะ
สร้างสรรค์ที่ผ่านมาเป็นการทำงานจากประสบการณ์ โดยมีการเก็บข้อมูลบ้างแต่ไม่ได้เอาเครื่องมือทางวิชาการ
พฤติกรรมศาสตร์หรือจิตวิทยาเข้ามาใช้ สิ่งที่เราเรียนรู้ค่อนข้างมากคือ ปรัชญาการณที่เกิดขึ้นเกี่ยวข้องกับ ทักษะคิดการ
หล่อหลอมทางวัฒนธรรม และภาวะแวดล้อมที่อยู่ในโรงเรียนและนอกโรงเรียนเมื่อมาทำ โครงการ โครงการนี้โดย
ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย จึงมาทำในลักษณะโครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีการ
ปรับกระบวนการโดยเอาวิชาการพฤติกรรมศาสตร์และจิตวิทยาเข้ามาจับ และขอความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามา
ทำงานร่วมกันเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นองค์รวม โครงการนี้ต้องมีการเก็บข้อมูล มีการวิเคราะห์และเรียบเรียงออกมาให้
ชัดเจนว่ามีทฤษฎีอะไร มีปรากฏการณ์อะไร มีความเชื่อมโยงอย่างไรระหว่างทฤษฎีกับปรากฏการณ์ ทำอย่างไร
ระหว่างปรากฏการณ์กับสิ่งที่ใส่เข้าไปเพื่อจะเป็นต้นแบบให้สถาบันอาชีวะต่างๆนำไปใช้ได้การทำงานตั้งแต่ต้นต่อไป
คือจะต้องมาคุยกันว่าเราจะมีกระบวนการอย่างไร จะสร้างความสมานฉันท์อย่างไร มีกระบวนการมีส่วนร่วมอย่างไร
การจัดทำแผน ครั้งนี้จะทำให้เห็นว่าเราจะทำอะไรบ้าง โรงเรียนจะทำอะไร ตัวนักเรียนจะทำอะไรและหลังจากคิด
ไปแล้วจะเป็นการลงไปตามที่วางไว้ ซึ่งโครงการนี้ในระหว่างดำเนินการจะมีผู้เข้าไปเก็บข้อมูล ตลอดเวลา
เพื่อเอาข้อมูลเหล่านี้มาวิเคราะห์เป็นบทเรียน เป็นความรู้ต่อไปและในที่สุดก็จะต้องนำเอาผู้ที่ เกี่ยวข้องทั้งหมดมา

ประชุมกันเพื่อนำเสนอบทเรียนที่เราวิเคราะห์แล้ว ดังนั้นหวังว่าการประชุมครั้งนี้จะได้แผนงานที่มีความรอบคอบ และเป็นแผนที่ทำได้อย่างมีประสิทธิภาพและหวังว่าทุกท่านจะทำงานในโครงการนี้ได้ตลอด 1 ปีเศษจนออกมาเป็นต้นแบบได้ ผู้รับผิดชอบเป็นหัวหน้างานวิจัยคือ คุณสุจิต สุชะ และมีกลุ่มไม้ขีดไฟเป็นทีมงานในการปฏิบัติงาน

3. รายงานสาระสำคัญจากการประชุม 27 กุมภาพันธ์ 2545

นางสุจิต สุชะ กล่าวว่าการประชุมเพื่อจัดทำแผนการพัฒนาให้นักเรียนเพื่อแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครั้งนี้เป็น การประชุมที่สืบเนื่องจากการประชุมคณะอาจารย์จากโรงเรียนในเครือข่ายกลุ่มสมานฉันท์เพื่อชี้แจงโครงการและ ระดมความคิดเห็นเบื้องต้น เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2545 ณ วิทยาลัยเทคนิคมินบุรี และเนื่องจากมีผู้เข้าร่วมประชุม ในครั้งนี้ที่มีได้ร่วมประชุมในครั้งก่อน จึงขอสรุปสาระสำคัญของการประชุมโดยสังเขป

○ แม้ว่าปัญหาความรุนแรงอาจไม่ใช่ปัญหาที่ได้รับความสำคัญเป็นนโยบายของรัฐในระดับชาติ เช่น ปัญหา ยาเสพติด แต่สภาพเห็นว่าปัญหาความรุนแรงเป็นปัญหาหนึ่งในปัญหาพฤติกรรมของเยาวชนที่มีความสำคัญเพราะเป็น ปัญหาเรื้อรังที่กระทบต่อสวัสดิภาพของเยาวชนที่เข้ามาเป็น นักเรียน/นักศึกษาอาชีพจะเป็นปัญหาคลาสสิกเพราะเกิด มานานจนทำให้หลายฝ่ายเห็นว่าเป็น เรื่องปกติที่แก้ไม่ได้ ซึ่งจากการศึกษาคิดว่าน่าจะแก้ไขได้ ถ้ามีความร่วมมือกัน หลายฝ่าย ปัจจุบันปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียนยังคงเกิดขึ้นและต้องเฝ้าระวังทุกวัน จากการเก็บข้อมูลจาก นักเรียนนักศึกษาอาชีพในเขตกรุงเทพฯ ตะวันออกจำนวน 392 คน พบว่าร้อยละ 59 มีประสบการณ์ในการเคยถูก ทำร้าย เข้าร่วมในการทำร้าย หรือชักชวนเพื่อนให้เข้าร่วมในการทำร้ายผู้อื่น ปัญหาการทะเลาะวิวาทเป็นรูปแบบหนึ่ง ของปัญหาความรุนแรง ซึ่งมีหลายลักษณะตั้งแต่ การด่าทอ ยั่วยุ ดบทรัพย์ ทำร้ายร่างกาย ทะเลาะวิวาท เข่มกัน เป็นกลุ่ม ซึ่งถ้าไม่มีการป้องกัน ป้องปรามแก้ไขปัญหาก็อาจพัฒนาถึงขั้นยกพวกตีกัน

○ การประชุมครั้งก่อนได้มีการนำเสนอรายงานการศึกษาจากการรวบรวมงานวิจัยในเรื่อง การทะเลาะวิวาทของ นักเรียน และได้จำแนกตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการทะเลาะวิวาทเป็น 4 ตัวแปร คือ

- 1) ตัวแปรปัจจัยภายใน คือ ตัวนักเรียนเอง
- 2) ตัวแปรภายนอก คือ กระบวนการทางสังคม วัฒนธรรมที่หล่อหลอมโลกทัศน์ของนักเรียน/นักศึกษา
- 3) ตัวแปรสิ่งเร้า คือ สถานการณ์ความรุนแรง
- 4) ตัวแปรเชิงโครงสร้าง คือ สภาพของระบบใหญ่ เช่น นโยบายและระบบการบริหารจัดการของรัฐ ครอบครัวยุค

การจำแนกตัวแปรเพื่อทำความเข้าใจลักษณะของตัวแปรและพิจารณาว่าจะสามารถดำเนินการกับตัวแปรใดได้ ตัวแปรใดที่เข้าไปจัดการไม่ได้ ถ้าดำเนินการกับตัวแปรที่จัดการได้ จะสามารถส่งผลต่อการแก้ไขปัญหามากน้อย แค่ไหน อย่างไรก็ตามการดำเนินงานต้องอาศัยความร่วมมือกันจากหลายฝ่าย ซึ่งแต่ละฝ่ายก็มีเงื่อนไขภายในที่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงต้องมาระดมข้อมูลและความคิดเห็นจากทุกฝ่ายเพื่อจัดทำแผนที่สอดคล้องกับการปฏิบัติงาน โดยคุณ กวิน ชุตินา จะช่วยทบทวนว่าการวางแผนเราจะต้องคำนึงถึงอะไรบ้างเพื่อให้เกิดการวางแผนที่มีประสิทธิภาพ

4. การบรรยายเรื่อง การวางแผนอย่างมีประสิทธิภาพ โดย นายกวิน ชุตินา

นายกวิน ชุตินา รองผู้อำนวยการภาคความร่วมมือเพื่อการพัฒนามูลนิธิกองทุนไทย เป็นวิทยากรในการให้ ความรู้ในเรื่องการวางแผนมีเนื้อหาโดยสังเขปดังนี้

- ทำไมต้องวางแผน

การวางแผนเป็นเครื่องมือในการบริหาร เพราะการทำงานประกอบด้วย บุคคลที่มีความคิดเห็นประสบการณ์แตกต่างกันและมีทรัพยากรจำกัดรวมทั้งเวลาดังนั้น การวางแผนจึงเป็นการคิดก่อนทำเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

การวางแผน เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ เป็นศาสตร์เพราะมีวิชาการที่สามารถศึกษาได้ เรียนรู้ได้ พัฒนาได้ เพราะต้องนำไปปฏิบัติ

การวางแผนเกี่ยวข้องกับปัจจุบันและอนาคต คือการวางแผนเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน หรือ วางแผนเพื่อพัฒนาให้ดีขึ้นในอนาคต

การวางแผน เกี่ยวข้องกับข้อมูล ทรัพยากร และตัวการกระทำ

- กระบวนการวางแผน 2 แบบ คือ

1. การวางแผนอย่างง่าย ใคร ทำอะไร เมื่อใด ให้ได้ผลอะไร ต้องใช้ทรัพยากรอะไรบ้าง
2. การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ ในกรณีที่การวางแผนอย่างง่ายอาจไม่เพียงพอต่อการแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อน จึงอาจต้องใช้การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ที่จะต้องมองภาพรวม มองทั้งกระบวนการของปัญหา มองให้ถึงรากของปัญหา การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ มีกระบวนการที่ต้องทำคือ
 - มีการวิเคราะห์ภาวะแวดล้อม ทั้งภายในองค์กรและภายนอก
 - มีการกำหนดทิศทางขององค์กร วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ หรือกำหนดยุทธศาสตร์ ก่อนที่จะกำหนดกิจกรรม หรือ ยุทธวิธีและการดำเนินงาน
 - มีการติดตาม ประเมินผล และทบทวนวัตถุประสงค์ แผนต้องมีความยืดหยุ่นคล่องตัวในการปรับเปลี่ยน

ประโยชน์ของการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์

นอกจากเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะแล้ว ยังเป็นการนำไปสู่

- การปรับปรุงองค์กร
- การหาเป้าหมายร่วมจากการระดมสมองทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
- รู้จักผู้ที่เกี่ยวข้อง
- การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ จะเน้นที่ผลลัพธ์ของการกระทำไม่พิจารณาเฉพาะกิจกรรมที่ได้ทำ

- เครื่องมือในการวิเคราะห์ภาวะแวดล้อม

การใช้ SWOT analysis เพื่อให้การทำงานมีลักษณะเชิงรุกมีพลัง

- วิธีการวางแผนแบบเหตุผลสัมพันธ์ (Logical Framework)

วิทยาการได้อธิบายการวางแผนโดยใช้ Logical Framework ซึ่งจะต้องมีการคิดล่วงหน้าในการกำหนดตัวชี้วัดวิธีตรวจสอบ และเงื่อนไขสำคัญ สำหรับองค์ประกอบหรือสาระสำคัญของแผน อันได้แก่ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ ผลงาน ปัจจัยนำเข้า/กิจกรรม เพื่อให้การวางแผนมีเหตุผลสอดคล้องกันและวัดผลได้

สาระสำคัญ	ตัวชี้วัด	วิธีตรวจสอบ	เงื่อนไขสำคัญ
เป้าหมาย			
วัตถุประสงค์			
ผลงาน			
ปัจจัยนำเข้า/กิจกรรม			

5. การกำหนด เป้าหมาย ผลลัพธ์ และผลงาน

ที่ประชุมได้นำเอาเครื่องมือในการวางแผน มาวิเคราะห์ ภาวะแวดล้อมในการทำงาน ทั้งปัจจัยนำเข้า จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค และได้กำหนดเป้าหมาย และผลลัพธ์ที่ต้องการเห็นเมื่อทำงานครบ 1 ปี ดังนี้

เป้าหมาย

- 1) ลดปัญหาความขัดแย้ง
- 2) มีความสัมพันธ์และความสามัคคีทั้งในกลุ่ม ครู-อาจารย์ และนักเรียน/นักศึกษา

ผลลัพธ์เมื่อครบ 1 ปี

- 1) พัฒนาตัวนักเรียนให้มี จิตสำนึก คุณธรรม เห็นคุณค่าของตัวเอง มีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม มีความสามารถในการประสานงาน มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น
- 2) พัฒนากลไกในการทำงาน และพัฒนาการประสานงานระหว่างสถานศึกษา และ ระหว่างสถานศึกษากับ สถานีตำรวจ

จุดแข็ง

- มีฐานความร่วมมือในกลุ่มสมานฉันท์
- สภาพองค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชนฯประสานงาน และสนับสนุน
- เจ้าหน้าที่รัฐให้ความร่วมมือ

จุดอ่อน

- ครู-อาจารย์ทำหลายหน้าที่
- บุคลากร
- งบประมาณ

โอกาส

- นโยบายรัฐเอื้อต่อการทำงาน เช่น การจัดตั้ง
- สถาบันอาชีวศึกษา และนโยบายจัดระเบียบ
- สังคม
- มีการวางแผนล่วงหน้า

อุปสรรค

- ผู้บริหาร หรือผู้รับใบอนุญาต

ที่ประชุมได้ร่วมกันวิเคราะห์ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนเพื่อนำมากำหนดกิจกรรมโดยสภาฯเสนอว่า กิจกรรมที่เกิดขึ้นควรเป็นกิจกรรมที่ใช้กระบวนการมีส่วนร่วม และใช้แนวคิดเชิงบวก (Positive Thinking Approach) และเสนอให้ช่วยกันพิจารณากลยุทธ์ในการทำงานด้วย เช่น

- ตัวนักเรียน/นักศึกษাজัดกิจกรรมกลุ่มใดบ้าง เช่น กลุ่มเสียงหรือกลุ่มแกน หรือต้องทำงานภาพรวม

- กลไกการทำงานจะพัฒนากลไกการทำงานส่วนใด เช่น กลไกครูที่ปรึกษา - แนะแนว หรือ กลไกครูฝ่ายปกครอง หรือระดมความร่วมมือภายใน หรือ พัฒนาเครือข่ายการทำงาน

- กระบวนการหรือวิธีการดำเนินงาน จะจัดในลักษณะใด เช่น ทำการป๊อปปราม อบรม-สัมมนา พัฒนา กลุ่ม/ชมรม จัดกิจกรรมร่วมระหว่างสถานศึกษา องค์กร/ประชาสัมพันธ์ ที่ประชุมได้ระดมความคิดเห็นเพื่อกำหนดกิจกรรม 3 ส่วน คือ

1. กิจกรรมพัฒนาตัวนักเรียน/นักศึกษา
2. การพัฒนากลไกการทำงาน
3. พัฒนาการประสานงาน

และได้ข้อสรุปแผนงานกิจกรรมดังนี้

กิจกรรมพัฒนาตัวนักเรียน/นักศึกษา

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา
1. กิจกรรมฝึกอบรมผู้นำเยาวชน 2 กลุ่ม 2 ครั้ง รุ่นที่ 1 อบรมผู้นำตามธรรมชาติ รุ่นที่ 2 อบรมผู้นำกลุ่มเป้าหมาย	สภาก่อการพัฒนเด็กและเยาวชนฯ และสถานศึกษา	5 - 7 วัน ประมาณเดือน มิ.ย.- ส.ค.2545
2. กิจกรรมระหว่างสถานศึกษาในการทำ กิจกรรมสาธารณะประโยชน์ เช่น - การลบมลพิษ - พัฒนาชุมชน - บริการชุมชน - จัดนิทรรศการ - แข่งขันทักษะ	สภาก่อการพัฒนเด็กและเยาวชนฯ และสถานศึกษากลุ่ม/ ชมรมนักศึกษาจัดหมุนเวียนกัน ในกลุ่มสมานฉันท์	ประมาณเดือนละครั้ง มิ.ย.2545 – ม.ค.2546
3. กิจกรรมภายในสถานศึกษา เช่น ปฐมนิเทศ, อบรมหน้าเสาธง, กิจกรรม สัมพันธ์รุ่นพี่รุ่นน้อง, กีฬา, ศึกษาดูงาน เช่น ส่องโลกตำรวจ, สมาชิกแจ้งข่าว	สถานศึกษา, สถานีตำรวจ	ขึ้นอยู่กับปฏิทินของแต่ละสถานศึกษา

กิจกรรมพัฒนากลไกการทำงาน และการประสานงาน

ที่ประชุมมีข้อเสนอให้ตั้งคณะกรรมการอำนวยการ 1 ชุด คณะกรรมการดำเนินงาน 2 ชุด เพื่อให้การดำเนินงาน และการประสานงานเป็นไปด้วยความราบรื่น

คณะกรรมการอำนวยการ

1. หัวหน้าสถานศึกษา
2. หัวหน้าสถานีตำรวจ
3. ตัวแทนสมาคม /ชมรมผู้ปกครอง

กำหนดการกิจกรรมค่ายผู้นำอาชีวะสามานันท์ครั้งที่ 2
วันที่ 5 – 8 กันยายน 2545 ณ ค่ายหัตถวุฒิแคมป์

วัน/เดือน/ปี	กิจกรรม
5 ก.ย. 45 8.30 – 9.00 น. 9.00 น. 11.30 - 12.00 น. 12.00 น. 12.45 - 14.45 น. 14.45 – 17.30 น. 19.00 – 21.00 น.	พร้อมกันที่สหกรณ์เครดิตยูเนียน ออกเดินทาง ช้างแจง กล่าวเปิดค่าย อาหารกลางวัน ✎ เชื่อมความสัมพันธ์ ✎ แบ่งกลุ่ม ✎ วางกฎระเบียบการอยู่ร่วมกัน ✎ เข้าฐานวอล์คแรลลี่ ✎ กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ ✎ ประสพการณ์จากเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อสถานการณ์ความรุนแรง ✎ การจัดการกลุ่ม
6 ก.ย. 45 6.30 – 7.45 น. 9.00 – 12.00 น. 12.00 น. 13.00 – 16.00 น. 16.00 -18.00 น. 19.00 – 21.00 น.	✎ ออกกำลังกาย ✎ กิจกรรมการวิเคราะห์ปัญหาแบบเชื่อมโยง อาหารกลางวัน ✎ กิจกรรมการค้นหาศักยภาพของตัวเอง ✎ กิจกรรมทำอาหารร่วมกัน ✎ กิจกรรมตรวจสอบตัวเอง ตราประจำตัว รู้จักอารมณ์ ความรู้สึก รู้จักตัวเอง
7 ก.ย. 45 6.30 – 7.45 น. 9.00 – 12.00 น. 12.00 น. 13.00 – 16.00 น. 19.00 – 21.00 น.	✎ ออกกำลังกาย ✎ กิจกรรมการบริหารอารมณ์ การรู้จักอารมณ์ ทักษะในการจัดการอารมณ์ อาหารกลางวัน ✎ กิจกรรมการวิเคราะห์หรือหาทางออก สถานการณ์ความรุนแรง ✎ กิจกรรมรอบกองไฟ
8 ก.ย. 45 6.30 -7.45 น. 9.00 – 12.00 น. 12.30 น. 13.00 น.	✎ ออกกำลังกาย ✎ กิจกรรมการวางแผนเพื่อหาแนวทางในการจัดกิจกรรมร่วมกันของนักเรียน/นักศึกษา ✎ อาหารกลางวัน ✎ เดินทางกลับ

กำหนดการ
ค่ายดนตรีบรรณรักษ์
ระยะเวลา 2 คืน 3 วัน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีทักษะในการแต่งเพลง
2. เพื่อให้ผู้เข้าร่วมได้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

▶▶ วันที่ 1

9.30 น.- 10.00 น.	▶▶	ผู้เข้าร่วมเดินทางมาถึง ลงทะเบียน (กลุ่มไม้ขีดไฟ)
10.00 น.-10.30 น.	▶▶	เปิดค่าย ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการจัดค่าย
10.30 น.-12.00 น.	▶▶	กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ และการวางกติกาในการอยู่ร่วมกัน(กลุ่มไม้ขีดไฟ)
12.00 น.-13.00 น.	▶▶	อาหารกลางวัน
13.00 น.-13.30 น.	▶▶	กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์(กลุ่มไม้ขีดไฟ)
13.00 น.- 16.00 น.	▶▶	การสร้าง Melody (ช่างที่ 1) (วิทยากร)
18.00 น.-19.00 น.	▶▶	อาหารเย็น
19.00 น.- 20.00 น.	▶▶	กิจกรรมการวิเคราะห์ปัญหาความรุนแรงของการ ทะเลาะวิวาทและผลกระทบของปัญหา (กลุ่มไม้ขีดไฟ)
20.00 น.- 21.30 น.	▶▶	การสร้าง Melody (ช่างที่ 2) (วิทยากร)
21.30 น.	▶▶	พักผ่อนตามอัธยาศัย

▶▶ วันที่ 2

6.30 น.-7.45 น.	▶▶	กิจกรรมทางเลือก (กลุ่มไม้ขีดไฟ) “เรื่องความคิดสร้างสรรค์”
8.00 น.-9.00 น.	▶▶	อาหารเช้า
9.00น.-12.00 น.	▶▶	การเขียนเนื้อเพลง (วิทยากร)
12.00 น.-13.00 น.	▶▶	อาหารกลางวัน
13.00 น.- 16.00 น.	▶▶	ทดลองการเขียนเนื้อเพลงและทำนอง (วิทยากร)
18.00 น.-19.00 น.	▶▶	อาหารเย็น
19.00 น.-21.00 น.	▶▶	นำเสนอเพลงที่แต่ง และการพูดคุยให้คำแนะนำ(วิทยากร)

▶▶ วันที่ 3		
6.30 น.-7.45 น.	▶▶	กิจกรรมทางเลือก “เรื่องความคิดสร้างสรรค์”(กลุ่มไม้ขีดไฟ)
8.00 น.-9.00 น.	▶▶	อาหารเช้า
9.00 น.-12.00 น.	▶▶	การเรียบเรียงดนตรี (วิทยากร)
12.00 น.-13.00 น.	▶▶	อาหารกลางวัน
13.00 น.-15.00 น.	▶▶	นำเสนอบทเพลงและให้คำแนะนำแนวทาง (วิทยากร)
15.00 น. - 15.30 น.	▶▶	ปิดค่าย

ตารางกิจกรรมงานรณรงค์

“ ทำดีเพื่อแม่ ”

โครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ในการจัดการปัญหาและพัฒนาเยาวชน

โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของเยาวชนและชุมชน

ระหว่างเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ 2546

ลำดับที่	รายงาน	รายละเอียด	เวลา
1.	พิธีกล่าวต้อนรับ	ชี้แจงความเป็นมาของโครงการฯ	10 นาที
2.	ดนตรี	เรียกผู้ชม	30 นาที
3.	ชมวิดีโอ	แม่กับความสูญเสียในกรณีต่างๆ	10 นาที
4.	เสวนาเรื่อง “ อดีต ปัจจุบัน ฉันและแม่ ” โดย - ผู้อำนวยการ - แม่ที่สูญเสียลูก - นักศึกษา - พิธีกร	- ประสบการณ์ที่ทำให้แม่เสียใจ - วันนี้เรารู้อะไรบ้าง - พรุ่งนี้จะทำอะไรเพื่อแม่	45 นาที
5.	ดนตรี	รณรงค์ชวนให้ทุกคนทำดีเพื่อแม่	45 นาที
6.	พิธีกร	ขอบคุณโรงเรียน และนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม	10 นาที
	รวมเวลา		150 นาที

** หมายเหตุ เวลาอาจมีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสมในแต่ละสถานศึกษา

กำหนดการ
กิจกรรมค่ายอาสาพัฒนามัสยิดเนื่องในวันตรุษอีดี
ระหว่างวันที่ 15 – 16 กุมภาพันธ์ 2546 ณ สุเหร่ากมาลุลทวายกองดิน กรุงเทพฯ

● **วัตถุประสงค์**

1. เพื่อให้นักศึกษาอาชีวศึกษามุสลิมต่างโรงเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อกัน
2. เพื่อให้ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมได้เรียนรู้ที่จะเป็นผู้ให้

● **กลุ่มเป้าหมาย**

1. โรงเรียนเทคโนโลยีบางกะปิ
2. วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี
3. วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกมหานคร
4. โรงเรียนมีนบุรี โปลีเทคนิค

● **สถานที่**

สุเหร่ากมาลุลทวายกองดิน กรุงเทพมหานคร

ตารางกิจกรรม

15 กุมภาพันธ์ 2546

09.00 – 10.00 น.	ลงทะเบียน
10.00 – 11.00 น.	พิธีเปิด โดย จุฬาราชมนตรี ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเข้าร่วมกิจกรรม
11.00 – 12.00 น.	กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ (เพื่อสร้างความสัมพันธ์และ แบ่งกลุ่มบำเพ็ญประโยชน์)
12.32 – 13.00 น.	กิจกรรมทางศาสนา - รับประทานอาหารกลางวัน
13.00 น.	แยกกลุ่มบำเพ็ญประโยชน์ในศาสนสถาน เป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 20 คน <ol style="list-style-type: none">1. มัสยิดฮิตยาตุลอิสลามียะห์2. กมาลุลอีนาว3. อิดฮาร์อูลุมุดดีฟ4. บาและดิสลามพัฒนาวิทยา

15.52 น.	กิจกรรมทางศาสนา
16.00 น.	รับประทานอาหารเย็น
17.00 น.	เดินทางกลับมาที่สุเหร่ากมาลูล
18.32 น.	กิจกรรมทางศาสนา
19.35 น.	กิจกรรมพูดคุยแลกเปลี่ยนบทเรียน“สันติภาพในชุมชน” โดย วิทยากร
22.00 น.	พักผ่อน

16 กุมภาพันธ์ 2546

05.20 น.	กิจกรรมทางศาสนา
	การบรรยายธรรม โดย อาจารย์วินัย สมะอุณ
08.00 – 09.00 น.	รับประทานอาหารเช้า
09.00 – 12.00 น.	พูดคุยแลกเปลี่ยน “ นักเรียนมุสลิมจะมีส่วนร่วม ในการสร้างความสมานฉันท์อย่างไร ”
12.32 น.	กิจกรรมทางศาสนา
12.32 – 13.00 น.	รับประทานอาหารกลางวัน
14.00 น.	เดินทางกลับ

๘ ๘

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาคารก่เหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา

ตามที่ ได้เกิดก่เหตุทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกาย ของนักเรียน นักศึกษา ในสถานศึกษาเดียวกัน และต่างสถานศึกษา อยู่บ่อยครั้ง ทั้งของรัฐบาลและเอกชน ส่งผลกระทบต่อภาพพจน์ของนักเรียน นักศึกษา สถาบันการศึกษาและประชาชนทั่วไป ตลอดจนทรัพย์สินของทางราชการและเอกชนได้รับความเสียหาย เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยมติการประชุมผู้บริหารสถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2543 ณ ห้องประชุมกระทรวงศึกษาธิการ จึงกำหนดให้มีมาตรการป้องกันแก้ไขปัญหาคารก่เหตุทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษา ให้กรม สถานศึกษาและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติ ดังนี้

1. ให้สถานศึกษาโดยผู้รับใบอนุญาต ผู้บริหารสถานศึกษา ครู อาจารย์และเจ้าหน้าที่ทุกส่วน ถือเป็นภาระหน้าที่ที่ต้องให้ความสำคัญ กวดขัน ดูแล เอาใจใส่ นักเรียน นักศึกษา ในความรับผิดชอบ ให้มีความรู้ ทักษะ เกิดความอบอุ่นปลอดภัย โดยประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่

2. ให้มีการประสานความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร ครู อาจารย์ และนักเรียน นักศึกษา ในสถานศึกษา และระหว่างสถานศึกษา สังกัดต่าง ๆ ที่อยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกัน เพื่อการแจ้งเหตุ การเสริมสร้างความเป็นมิตร การจัดกิจกรรม และการแสดงความคิดเห็นร่วมกันของสถานศึกษา

3. สนับสนุนให้มีการสร้างรายได้ระหว่าง เรียนให้กับนักเรียน นักศึกษา ทั้งสถานศึกษาของรัฐบาลและเอกชน โดยให้กรมที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ประสานความร่วมมือในการดำเนินการ เพื่อให้ นักเรียน นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และเป็นการเพิ่มรายได้ระหว่างเรียนด้วย

4. ส่งเสริมความเป็นเอกภาพในการแต่งกายของนักศึกษาอาชีวศึกษา โดยกำหนดรูปแบบเครื่องแต่งกายให้เหมือนกัน ไม่ต้องติดเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของสถานศึกษา เพื่อให้ เกิดความเป็นหนึ่งเดียวกัน และลดความขัดแย้งระหว่างสถาบันการศึกษา

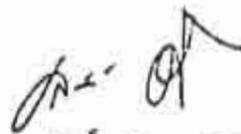
5. ให้สถานศึกษาประสานขอความร่วมมือสถานีตำรวจในพื้นที่ จัดเจ้าหน้าที่เข้าร่วมประชุม ให้ความรู้ที่ถูกต้องแก่นักเรียน นักศึกษา เรื่องกฎหมาย ระเบียบปฏิบัติ และข้อห้ามสิ่งผิดกฎหมายต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางดำเนินชีวิตที่ถูกต้องแก่นักเรียน นักศึกษา และละเว้นการปฏิบัติในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

6. กรมและสถานศึกษา สนับสนุนให้มีการเรียนวิชาพื้นฐานร่วมกันในปีแรก เพื่อให้ นักเรียน นักศึกษาได้มีโอกาสรู้จักกันในกลุ่มมากขึ้น และแยกกลุ่มชั้นเรียนในปีที่ 2 เพื่อช่วยลดปัญหาการแบ่งแยกกลุ่มภายในสถานศึกษา

7. ส่งเสริม สนับสนุน การจัดกิจกรรมเสริมสร้างความเป็นผู้นำของนักเรียน นักศึกษา อย่างต่อเนื่อง โดยจัดในรูปของสภานักเรียน นักศึกษา องค์กรหรือสมาคมักศึกษา

8. สถานศึกษาที่มีปัญหาการก่อเหตุของนักศึกษาร้ายกาจอย่างต่อเนื่อง และไม่สนับสนุน มาตรการดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจะดำเนินการร่วมพัฒนาและกำกับสถานศึกษา ตาม ขั้นตอนของแต่ละสังกัด โดยผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องร่วมรับผิดชอบต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นด้วย

ประกาศ ณ วันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2543

(นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

สรุปมติที่ประชุมหารือเพื่อแก้ไขปัญหานักเรียน นักศึกษาก่อเหตุ

ทำร้ายร่างกายและทรัพย์สิน

วันศุกร์ ที่ 21 ธันวาคม 2544 เวลา 17.30 น.

ณ ห้องประชุมกระทรวงศึกษาธิการ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายสุวิทย์ คุณกิตติ) เป็นประธานที่ประชุม ได้เรียนเชิญรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายจำลอง ครุฑขุนทด) ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล อธิบดีกรมอาชีวศึกษา ผู้อำนวยการสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ผู้อำนวยการโรงเรียนพณิชยการกรุงเทพ เจ้าหน้าที่ตำรวจ และผู้เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุม หรือกรณีเกิดเหตุให้นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ก่อเหตุทำร้ายร่างกาย ทำลายทรัพย์สิน รถยนต์ รถจักรยานยนต์ อาคารและสถานที่ในบริเวณโรงเรียนพณิชยการกรุงเทพ ตามที่เป็นข่าวจากสื่อต่าง ๆ โดยได้เกิดเหตุดังกล่าวขึ้น เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2544 เวลา 19.30 น. นั้น ที่ประชุมได้มีมติ ดังนี้

1. ให้ผู้บริหารสถานศึกษา ทั้ง 2 สถาบัน เร่งทำความเข้าใจกับครูอาจารย์ และนักเรียน นักศึกษาว่า นักศึกษาเพียงส่วนน้อยที่ทำความเสียหายให้สถานศึกษา ขอให้นักศึกษาส่วนใหญ่ได้ตระหนักถึงชื่อเสียงของสถาบัน ความรับผิดชอบต่อนตนเอง ซึ่งผู้ที่ก่อเหตุจะต้องถูกลงโทษ ตามกฎหมายโดยไม่มีการละเว้น และให้สถานศึกษาหาทางยุติเรื่องโดยเร็วที่สุด เพื่อมิให้ลุกลามต่อไป
2. ในส่วนของผู้กระทำผิด ขอให้สถานศึกษาลงโทษอย่างเด็ดขาด ตามกฎระเบียบ กระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายบ้านเมือง แต่ในส่วนของนักเรียนให้มีสิทธิในการเรียนต่อได้
3. เรื่องความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์นี้ ให้ผู้บริหารทั้งสองสถาบัน ตกลงร่วมกันว่าจะรับผิดชอบและให้การช่วยเหลืออย่างไร
4. ให้สถานศึกษาจัดชุดครูอาจารย์ โดยประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ เข้าไปดูแลนักเรียน นักศึกษา ในจุดที่นักศึกษาของทั้ง 2 สถาบัน ต้องไปรูดจำนวนมาก เช่น บริเวณสะพานพระราม 3 และจุดเลี้ยวอื่น ๆ เพื่อป้องกันมิให้มีปัญหาเกิดขึ้นซ้ำอีก
5. ให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครู อาจารย์ และนักเรียน นักศึกษาของทั้ง 2 สถาบัน พบปะทำความเข้าใจ และร่วมกันแก้ไข้ปัญหา โดยให้นักเรียนนักศึกษาจัดทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องต่อไป และให้กรมต้นสังกัด พิจารณาสับสนุนการจัดกิจกรรม ทั้งนี้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน สามารถสนับสนุนและดำเนินการต่อไป

6. ให้ผู้บริหารสถานศึกษาทั้ง 2 แห่ง ส่งปิดสถานศึกษาได้ตามความจำเป็น และเหมาะสม ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อความปลอดภัยของนักเรียน นักศึกษา และป้องกันมิให้เกิดปัญหาคุกคามขึ้นอีก

7. ให้สถานศึกษา ยึดถือและปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาคารก่เหตุทะเลาะวิวาทนักเรียน นักศึกษา ลงวันที่ 25 พฤษภาคม 2544 โดยเคร่งครัด

8. ให้สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ตั้งกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีนักศึกษารวมตัวกันไปทำร้ายร่างกายและทำลายทรัพย์สินโรงเรียนพาณิชย์การกรุงเทพ และให้โรงเรียนพาณิชย์การกรุงเทพ สืบรวจและหามูลเหตุแท้จริง ที่เป็นเหตุให้นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ บุกรุกเข้าไปก่อเหตุดังกล่าว โดยให้ทั้งสองสถาบันรายงานให้กระทรวงศึกษาธิการ ทราบโดยเร็ว

สำนักงานกิจการพิเศษ

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

21 ธันวาคม 2544

มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนเก๊กศึกษาทะเลาะวิวาท (ครูม.)

จากการที่ศึกษาก่อเหตุทะเลาะวิวาท ในหลายปีที่ผ่านมา สรุปสาเหตุ ได้ดังนี้

1. ค่านิยมและทัศนคติของสถาบัน
2. ปัญหารุ่นพี่รุ่นน้อง
3. กรณีผู้สาว
4. ความอยากเด่น อยากดัง
5. การเข้าใจผิด มีข้อความขั้ว
6. ศิษย์เก่าที่ออกกลางคัน
7. การรวมกลุ่มจำนวนมากทำให้เกิดเหตุ
8. หนีถิ่น การพนัน สารเสพติด
9. ปัญหาครอบครัว สิ่งแวดล้อม และสื่อต่าง ๆ
10. มีการแอบอ้างเป็นนักศึกษาอาชีวศึกษาต่าง ๆ กระทำความคิดทำให้เกิดความเข้าใจผิด
11. อื่น ๆ

การป้องกันและแก้ไขปัญหา

1. ให้สถานศึกษาทุกแห่งแต่งตั้ง ครู- อาจารย์ทุกคน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และครูปกครอง โดยครู 1 คน รับผิดชอบนักศึกษา 20-30 คน โดยมีแผนประวัตินักศึกษา ดูแลด้านการเรียนการสอน ความประพฤติ ให้คำปรึกษาแนะนำ ให้ความเอาใจใส่ และเก็บที่ปรึกษาแก่นักศึกษา ให้มีการพบปะนักศึกษา ทุกๆ 1-2 สัปดาห์ ทั้งนี้ ครู- อาจารย์ จะรับผิดชอบนักศึกษาต่อเนื่องจนจบการศึกษา
2. จัดให้มีการฝึกอบรมด้านจิตวิทยา แก่อาจารย์ที่ปรึกษาของสถานศึกษาใน กทม. และปริมณฑล เพื่อนำไปขยายผล
3. ให้ครู-อาจารย์ เอาใจใส่ในการสอนอย่างจริงจัง สอนเต็มเวลา ใช้สื่อการสอน ปรับกระบวนการเรียนการสอนให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติอย่างทั่วถึงทุกคน และเข้าเรียนตลอดเวลา เพื่อไม่ให้นักศึกษาออกไปนอกสถานศึกษา

4. ให้มีการประสานงานและร่วมมือระหว่างหน่วยงานในพื้นที่ สถานศึกษา อาชีวศึกษาของรัฐ - เอกชน ชุมชน ผู้ปกครอง องค์กรต่าง ๆ ตลอดจนฝ่ายตำรวจ ให้มีการประชุมหารือและร่วมมือป้องกันแก๊งค์ร้าย การทะเลาะวิวาท สารเสพติด การจัดกิจกรรมร่วมกัน หากทราบเบาะแสหรือมีเหตุร้ายเกิดขึ้น ให้ช่วยกันแจ้งข่าว ป้องกันและร่วมกัน แก้ปัญหา ซึ่งจะนำไปสู่การทะเลาะวิวาทลดลง
5. จัดทำโครงการเข้าค่ายอาชีวศึกษาสัมพันธ์ ระหว่างสถานศึกษาเอกชนและของกรมอาชีวศึกษาร่วมกับกองทัพบก และกองทัพเรือ ในการส่งนักศึกษาฝึกอบรบด้านวินัย กุศลธรรม จริยธรรม การทำงานร่วมกัน โดยกำหนดการฝึกอบรบ เมื่อปีการศึกษา 2542 จำนวน 5 รุ่น และปีการศึกษา 2543 อีกจำนวน 5 รุ่น
6. จัดกิจกรรมให้นักศึกษาอาชีวศึกษาร่วมกับบำเพ็ญประโยชน์ เช่น การออกค่ายอาสาพัฒนา
7. ร่วมมือกับกองทัพบก และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในการปฐมนิเทศและการฝึกอบรบนักศึกษาใหม่
8. ให้สถานศึกษาทุกแห่งดำเนินโครงการโรงเรียนสีขาว เพื่อให้นักศึกษา ถด ละ เลิก สารเสพติด อบายมุข สิ่งชั่วร้ายมารมด และ การทะเลาะวิวาท
9. การจัดสภาพห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ สิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา ให้สะอาด ร่มรื่น สวยงาม เพื่อให้ให้นักศึกษารักสถานศึกษา ไม่ออกไปร่วมขบวนการนอกสถานศึกษา
10. ส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ เช่น การประกวดสิ่งประดิษฐ์ของภาครุ่นใหม่ การประกวดโครงงานวิทยาศาสตร์ เพื่อให้ นักศึกษามีความภาคภูมิใจในผลงานและหันมาเอาใจใส่การเรียนการประดิษฐ์คิดค้น
11. ส่งเสริมให้สถานศึกษารับงานการค้า รับบริการ ผลิตภัณฑ์จำหน่าย โดยให้ครู-อาจารย์ร่วมกับนักศึกษาดำเนินการ ทำให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ มีรายได้ และได้ฝึกปฏิบัติในโรงงาน และในสถานศึกษาตลอดเวลา
12. ส่งเสริมให้ใช้กิจกรรมนักศึกษา เช่น กิจกรรมทูตสื่อ-เอนทรนารี องค์กรนักศึกษา (อ.ช.ท. อ.ค.ท. อ.ร.ท. อ.ก.ท. และ อ.ศ.ท.) ในการทำกิจกรรมเป็นผู้นำ การฝึกทักษะวิชาชีพ การส่งเสริมด้านศิลปวัฒนธรรม การทำงานร่วมกับผู้อื่น และการบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม เป็นต้น
13. สถานศึกษาอาชีวศึกษาภาคกลาง ได้กำหนดให้นักศึกษาแต่งกายโดยไม่มีสัญลักษณ์ของสถานศึกษา เพื่อแก้ปัญหาการแบ่งแยกพวก และการป้องกันการถูกทำร้าย

14. กรมอาชีวศึกษาได้แจ้งให้สถานศึกษาป้องกันภาวะทะเลาะวิวาท และประกาศให้นักศึกษาทราบนโยบายของตำรวจแห่งชาติ ที่จะดำเนินการจับกุมตัวกับนักศึกษาที่ก่อเหตุทะเลาะวิวาท พร้อมแจ้งให้ทราบว่าทางตำรวจจะดำเนินการจับกุมตัวกับนักศึกษาที่ก่อเหตุทะเลาะวิวาท

15. ให้สถานศึกษามีการคัดคะแนนความประพฤตินักศึกษาที่ประพฤติตนไม่เหมาะสม โดยปฏิบัติตามระเบียบกรมอาชีวศึกษา ว่าด้วย การคัดคะแนนความประพฤติ

16. ให้สถานศึกษาทุกแห่งทำโครงการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม โครงการฝึกปฏิบัติพัฒนาจิตใจแก่นักศึกษา ครู-อาจารย์ เพื่อให้ศึกษามีคุณธรรมจริยธรรม มีความอดทน อดกลั้น อ่อนน้อมถ่อมตน ทะเลาะ เลิก สวาทเสียจริต และภาวะทะเลาะวิวาท

.....

ความสนับสนุนของชุมชน

วันที่ 1 สิงหาคม 2546

เรื่อง แก้อใจปัญหานักเรียนทะเลาะวิวาทบริเวณตลาดมินบุรี
เรียน ท่านผู้ค้าทุกท่าน

ด้วยการประชุมของกลุ่มผู้ค้าตลาดมินบุรี และทางสำนักงานตลาดนำโดย คุณว่องไว วิบุรชาติ ที่ผ่านมา ได้ร่วมปรึกษาหารือเกี่ยวกับผลกระทบในการค้าขายของผู้ค้า เนื่องจากประชาชนมาซื้อสินค้าน้อยลงสาเหตุมาจากกรณีนักเรียนทะเลาะวิวาทกันขึ้นเป็นประจำ และเพื่อหาวิธีแก้อใจปัญหาดังกล่าวจึงสรุปในที่ประชุมได้ดังนี้

1. ให้มีการจัดตั้งชมรม ในบรรดาผู้ค้าในตลาดเพื่อประสานกับหน่วยราชการ โดยใช้ชื่อ "ชมรมผู้ค้าตลาดมินบุรีสัมพันธ์"
2. ผู้ค้าชาวตลาดมินบุรีเป็นสมาชิกของชมรมร่วมกับ ทางสำนักงานตลาด (บริษัทวิบูลย์ โฮลดิ้ง จก.)
3. สนับสนุนค่าใช้จ่าย โดย ท่านเจ้าของอาคารพาณิชย์ คูหาละ 100 บาท ต่อเดือน และแผงค้าในตลาดสด ตลาดนัด แต่ละแผงวันละ 1 บาท (คิดเป็นเดือนๆละ 30 บาท ต่อแผง)
4. ทางสำนักงานตลาด เดือนละ 3,000 บาท ต่อเดือน

ทั้งนี้ทางชมรมจะดำเนินการจัดเก็บเงินภายในวันที่ 1-5 ของทุกเดือน โดยเริ่มตั้งแต่ กรกฎาคม 2546 นี้ และเมื่อชมรมเก็บเงินท่านผู้ค้าเรียบร้อยแล้ว ก็จะนำเงิน ไปซื้อน้ำอัดลม ชา กาแฟ และร่วมในกิจกรรมกับทางโรงเรียนต่างๆ รวมถึงจัดซื้อเครื่องมือป้องกันการทะเลาะวิวาทมอบให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ และอาจารย์ เป็นรายเดือน เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจแก่ตำรวจที่จะเข้ามาดูแลความสงบในตลาด และลดปัญหานักเรียนทะเลาะวิวาท และปัญหาด้านอื่นๆ ให้หมดสิ้นไป

จึงขอความร่วมมือมายังทุกท่าน

.....
(นายอภิเชษฐ์ ก้องเรืองเกียรติ)
ประธานชมรมผู้ค้ามินบุรีสัมพันธ์

.....
(นายว่องไว วิบุรชาติ)
สำนักงานตลาดมินบุรี

.....
ส่วนนี้กรุณาส่งคืนกลับมายัง สำนักงานตลาดทุกแผงค้า ภายในวันที่ 7 สิงหาคม 2546

ชื่อ.....นามสกุล.....โทร.....
อาคารพาณิชย์ เลขที่.....สินค้าที่ขาย.....
ตลาดสด แผงค้าเลขที่.....สินค้าที่ขาย.....
ตลาดนัด แผงค้าเลขที่.....สินค้าที่ขาย.....
อื่นๆ.....

- ยินดีที่จะสนับสนุนค่าใช้จ่าย และร่วมเข้าชมรมผู้ค้ามินบุรีสัมพันธ์
- ไม่ยินดีที่จะเข้าร่วมชมรม และไม่ขอสนับสนุนค่าใช้จ่ายใดๆทั้งสิ้น
- ข้อเสนอแนะ.....

หมายเหตุ การตอบแบบสอบถามนี้มีผลต่อการค้าขายของท่าน ดังนั้นกรุณากรอกรายละเอียดให้ครบถ้วน ถูกต้องสมบูรณ์และชัดเจน (กรณีที่ท่านค้าขายแต่ไม่ใช่เจ้าของแผง ให้ถือว่าแผงที่ค่านั้นเป็นของท่านเอง)

๕ เทคนิคกรุงเทพ ขอลบแกลงความจริง

โปรดอ่าน

ผมในฐานะนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ
ฯ ผมมีเรื่องอยากจะระบายดังนี้ ทุกท่านที่ได้ยินข่าวการยกพวกตีกัน คงรู้สึก
เกลียดชังนักศึกษาจากเทคนิคกรุงเทพ ฯ ที่ยกโขยงกันไป แต่ท่านทราบหรือ
ยังว่าเรื่องทั้งหมดมันเป็นไปเป็นมาอย่างไรกัน เมื่อไม่นานมานี้นักศึกษา
แผนกช่างไฟฟ้าของวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ฯ จำนวน 2 คน ถูกเด็กจาก
พณิชยการกรุงเทพ ไล่ขึ้นอาคารสาธิต 1 คน อีกคนถูกฟันที่แขน แล้วที่ผม
ทราบมาอีกคือ นักศึกษาแผนกเคหะภัณฑ์ แผนกช่างกลโรงงาน ที่ถูกเด็ก
จากพณิชยการกรุงเทพเหนียว พิกุลมีการไปก็หลายคน เหตุส่วนใหญ่จะ
เกิดที่บริเวณป้ายรถประจำทางแยกมไหสวรรค์ จุดนั้นจะเป็นจุดที่นักศึกษา
จากเขตเทคนิคกรุงเทพ ฯ ส่วนใหญ่จะลงเพื่อต่อรถ เหตุนี้แหละครับที่เรา
ฮึดฮัดมานานแล้ว แต่นักศึกษาของเราถือตนอดกลั้นมาตลอด บางคนอาจ
คิดว่าทำไมไม่แจ้งตำรวจ คุณเค็ดเธอครับว่าจะจับตัวการได้ คุณเค็ดว่า
ตำรวจไทยมีประสิทธิภาพมากแค่ไหนกันเชียว แล้วที่เด็กพณิชยการกรุงเทพ
มาฟันขี้อยู่สถาบันของเขา(พ.ก.ท.)บนกำแพงของเทคนิคกรุงเทพ ฯ ซึ่ง
เป็นของหลวง โทษจะตามที่สาธารณะต่าง ๆ ที่เขาไปฟันสีว่า (พ.ก.ท. พื่อ
เทคนิคกรุงเทพ) แต่ที่เราหาไม่ได้ที่สุดคือเมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2544 เวลา
ตี 3 นักศึกษาจากพณิชยการกรุงเทพได้มาทำลายป้ายสถาบันเทคโนโลยี
ราชมงคลวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ และได้ฟันสีที่มตรราชมณฑล ซึ่งอยู่
ด้านหน้าของวิทยาเขต ทั้งคำว่าสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และป้าย
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เป็นสิ่งที่ในหลวงพระราชทานเขาทั้งสิ้น กลับ
ถูกนักศึกษาพวกนี้มาทำลาย ส่วนตัวแล้วกระผมรู้สึกโกรธแค้นเป็นอย่างมาก
แล้วที่ผมอยากบอกอีกอย่างหนึ่งคือข่าวที่ว่านักศึกษาเราชอบมีเรื่องตีจริง
แล้วส่วนใหญ่จะเป็นการมีเรื่องกันเองภายในสถาบัน และเด็กเทคนิคก็ไม่
เคยไปหาร้ายใครก่อนด้วย ย้อนไปเมื่อประมาณ 10 ปีที่แล้วที่เทคนิค
กรุงเทพ ฯ มีเรื่องกับกนก ครั้งนั้นก็เพราะว่าเด็กกนก มายิงเด็กเทคนิค
เสียชีวิตไป 2 คน ซึ่งแน่นอนครับตำรวจก็จับตัวการไม่ได้ เด็กเทคนิคจึงยก
พวกกันไปล้อมโรงเรียนกนก จนกระทั่งกนกปิดตัวเองไปในที่สุด เวลาผ่าน
มา 10 ปีเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นอีกครั้งคือฝ่ายเราถูกระห่ำก่อนแล้วก็ไม่เอา
คิดใครไม่ได้ เมื่อไม่นานมานี้ผมได้ทราบมาอีกว่าตอนที่เด็กเทคนิคยกพวก
ไปปิดขีพณิชยการกรุงเทพ ฯ ไม่ได้มีการจับรถเพลิงสาย 89 แต่ประการใดพวกเรา
จะจ่ายเงินกับทุกคน รถก็วิ่งตามเส้นทางปกติแล้วพวกเราถึงเสียจากแยก
ท่าพระ ไปยังโรงเรียนพณิชยการกรุงเทพ ฯ แล้วข่าวที่ว่าเรียดของ
พณิชยการกรุงเทพถูกยิงตัวไปนั้นไม่จริง แต่เพราะขณะที่เด็กเทคนิคถูกัน
เราไปมีเด็กช่างคณนิงของเทคนิคเห็นเรียดคนนี้กระโดดลงมาจากชั้นสองขา
งกขทางทางออกจึงได้อุ้มขึ้นรถ TAXI เพื่อให้พ้นจากเหตุการณ์นี้และผมก็
ทราบมาว่า พวกเราตกลงกันแล้วว่า จะไม่ทำอะไรผู้หญิงกับอาจารย์ ส่วนทาง
ด้านความแสบของนักศึกษา พณิชยการกรุงเทพมากแค่ไหนผมลองถามพี่สาวผม
ผ่านพี่ธน พวกเขาทั้งคู่คิดว่าแล้วแต่ไหน โรงเรียนนี้ส่วนใหญ่จะรับเด็กที่ตก
RETRY หรือถูกไล่ออกจากสถาบันอื่นสุดง่าย ๆ คือรับมาเรียนฟรีเอาเงิน

กรณีถ้าคุณเดินไปในซอย แล้วเจอพวกจ๊กโก่แล้วมัน
มาทวนคุณ คุณจะสูมันหรือป่าว หรือจะปล่อยให้มันทวน
อย่างเดียวนทวนใจแล้วไปแจ้งตำรวจ แล้วตำรวจทำท่าหน้าราคาญเรา คุณก็จะ
อโหสิกรรมมันหรือป่าวครับ สมมุติว่า
วันแรกคุณเอโหสิกรรมให้มัน แล้ววันต่อไปคุณเจอมันอีก
มันทวนคุณอีก คุณจะเอโหสิกรรมให้มันอีกหรือป่าว
หากคุณคิดว่าคุณเอโหสิกรรมให้มันได้ทุกครั้ง คุณคือ
คนดี หากคุณเสื่กคุณก็จะทวนว่า คุณโดนตำรวจจับพร้อมมัน
โดนข้อหาเดียวกัน คือทะเลาะวิวาท คุณคิดว่าคุณจะสู้หรือ
ยอมโดนทวนตลอดไป

A:203.146.0.134 X:

จากคุณ : มันใจ - [26 ธ.ค. 44 19:14:05]

๔ ความคิดเห็นที่ 2

การแก้ปัญหาที่เรียกกันติดปากว่า"เด็กอาชิวะดีกัน" ที่ผมมีความคิดว่าชื่อกระทู้ก็
เริ่มมีปัญหาแล้ว เพราะผู้ที่ไม่ประสงค์ดีไปฝังใจพื้นฐานให้แก่คงมีคำตอบนากมาย พวกเขา
เหล่านั้นที่สังคมเรียกว่า"เด็กอะชิวะ"ต้องเป็นคนแก่เอง คนฉันทุภาฯระดับไปว่าผู้
คุณวุฒิ-วิทยุสมัครกันถึงเรื่องต้องแก้กฎหมายบ้าง ต้องจัดสังคมให้เขาเช่นให้
แต่งเครื่องแบบเหมือนกันบ้าง ฯลฯ ที่คิดว่าเป็นการแก้ที่ไม่ตรงประเด็น บางท่านก็
อ้างอิงถึงศักดิ์ศรีที่ดูว่าไร้เหตุไร้ผล แต่ลองถามตัวท่านเองเกิดว่าท่านมีศักดิ์ศรีหรือ
ไม่ คำตอบว่า"มี"กันทุกคน แล้วเด็กอาชิวะมีอย่างท่านบ้างเขาคิดด้วยหรือ
สังคมไทยเราเป็นสังคมศักดินา เด็กอาชิวะก็เป็นส่วนหนึ่งของสังคมนี้ เขาถูกสังคม
ตัดสินว่า"พวกโง่ พวกก๊วย" สิ่งนี้แหละคือคำตอบเพราะสังคมไม่ได้พิสูจน์ว่าพวกเขา
โง่จริงทั้งหมด ฐานะทางบ้านไม่มีโอกาสส่งลูกได้เรียนในที่โก- มหาวิทยาลัยมีที่
ตั้งนี้คือการเสียโอกาสทางสังคม ถามหาบ่อยเถอะเด็กในมหาวิทยาลัยไปมีการดีกัน
เลยหรือ ..มันก็เหมือนกันนั่นแหละ

ถ้าสังคมให้ความสำคัญทางด้านจิตใจที่เท่าเทียมกัน เคารพในความ
เป็น"มนุษย์"เหมือนกัน เท่าเทียมกัน ปัญหาไม่ในอนาคตน้อยลง แต่ก็คงเป็ไปไม่ได้
ได้ ถ้าได้ก็ต้องใช้เวลานาน นานเท่าไรก็ไม่รู้

ถ้าข้างบ้านของท่านมีเรื่องขุ่นเคืองใจกัน เขามาทำลายป้ายชื่อบ้านของท่าน วิธแก้
ปัญหามีคำตอบที่ ฟอ-แป-ลูกชาย-ลูกสาวจะไม่ตรงกัน ..แล้วท่านไปแก้ปัญหากับ
สถาบันที่มีนักศึกษาเป็นร้อยเป็นพันเพียงการรับข่าวจากภายนอก ..มันเป็นไปได้
ต้องให้พวกเขามีส่วนร่วมแก้ไขด้วย ..ตำรวจมีหน้าที่ต้องรักษากฎหมายก็ต้องทำ
ตามนั้น .เขาทำหน้าที่ของเขาถูกแล้ว ..แต่อาจจะถือเป็นโชคที่ปล่อยกลุ่มสุด
ท้ายออกมาได้ทันเวลาก่อนที่จะมีพวกเหี้ยมใจเทือนไปช่วยเอาออกมา มันจะยุ่งกัน
ใหญ่

ใครอยู่ใกล้นายกั๊กมีกเขาช่วยกระชั้นเขาบ่อยเถอะ อยาเอาเรื่องนี้ไปเกี่ยวกับยามา
เดี๋ยวมันก็น่ากินจริงๆหลอก

A:202.44.210.127 X:unknown

จากคุณ : ราชวัตร - [26 ธ.ค. 44 08:08:51]

เป็นการระดมพลคนที่พวกเขามิได้แต่งตั้งไปแล้ว นักศึกษาเทคนิคกรุงเทพฯถูก
บังคับมาจากหน่วยงานราชการกรุงเทพฯตั้งห้าร้อยอยู่เป็นประจำเวลากลางคืน [ขอเสริม
สำหรับคนที่อยู่ในกรุงเทพฯและต่างจังหวัดที่ไม่รู้จักว่าพลเขมรกรุงเทพฯคือ
ใคร พลเขมรกรุงเทพฯมีชื่อย่อว่า พ.ก.ท. เป็นสถานศึกษาของเอกชนไปมีการ
คัดเลือกนักเรียนมาศึกษาเรียน ชื่ออาจจะดูว่าไปเอาตามศึกษาที่ดูแล้วเรียนเพราะ
เป็นภาคเรียนภาคเช้าและภาคบ่ายก็เรียกเรียนเพียงมากกว่านักเรียนกลางวัน โรงเรียน
ทานอาหารกลางวัน แต่ที่จริงมันมีอะไรที่คล้ายกันบ้างไม่แน่ใจ ที่นี้สวามิภักดิ์จะมีแต่
นักเรียนชายซึ่งแต่ละคนก็ไปต่างอะไรกับ... ผู้หญิงที่มีอยู่ไม่มากนักสุดแล้วจะ
บรรยาย คนที่อยู่ละแวกนั้นสามารถให้คาดหมายได้เป็นอย่างดีว่าพลเขมร
กรุงเทพฯเป็นเช่นไร คิดดูแล้วกันว่าเด็กภาคเช้ามีเป็นมาจนถึงตอนทำให้เด็กเทคนิค
กรุงเทพฯเสียชีวิตเป็นเยอะ เอาแต่ใจแล้วกัน] บางคนก็ถูกฟัน บางคนก็ถูกแทง หลาย
ครั้งมากที่เทคนิคกรุงเทพฯเป็นผู้ถูกกระทำแต่ก็ไม่มีใครรู้ และซึ่งมีการมาพันตาม
กำแพงเทคนิคกรุงเทพฯว่า พ.ก.ท.พลเทคนิคกรุงเทพฯอยู่เป็นประจำ เมื่อหลบออก
แล้วก็ยังมีมาพันอยู่อีกหลายครั้ง ไม่ไว้พวกนักศึกษาไม่สงวนแต่รวมตัวไปไหน
แล้ว สำสุมก็ได้มีการทำลายป้ายสถานีของเทคนิคกรุงเทพฯซึ่งเป็นป้ายซึ่งได้รับ
การพระราชทานชื่อจากพระเจ้าอยู่หัว ทำให้นักศึกษากอวตม์ก็หนีมาหลบอยู่สถาบัน
อื่นตรงที่यरติของพวกเรา จึงได้มีการกักกันเกิดขึ้น ผมอยากถามท่านจริง ๆ นัก
ศึกษาเราคิดที่บุกเข้าไปทำลายทรัพย์สินแต่มีใครถูกนักศึกษารายตามทางใหม่
ไม่มีเลยมีแต่เราที่โดนยิงตาย อาวุธที่มิดได้คิดว่ามีแต่ของเด็กเทคนิคกรุงเทพฯ
เพียงเดียวหรือ เปล่าเลขที่ของพลเขมรกรุงเทพฯรวมอยู่ด้วยแต่ดู เราจะไปบอกให้
เทคนิคกรุงเทพฯหมด ที่บอกว่าคุณนักเรียนหญิงก็ไม่ได้จุดแต่หาขึ้นรถที่นำไปส่ง
โรงพยาบาลเพราะเธอถูกคุกคาม และที่สำคัญที่สุดที่บอกว่ามีอาการป่วยหรือหลง
โหนงระริบของกลางในเมื่อมีผู้ถูกจับกุมตั้ง 200 กว่าคนของกลางหายไปไหนหมด
หรือกลับลงท้องไปหมดแล้ว อยากให้ท่านใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจนะครับ
ไม่ไปฟังจากข่าวที่เป็นอยู่

A:203.148.144.6 X:203.148.145.70

จากคน : ศพ.ม.ร. - [24 ธ.ค. 44 02:46:27]

๓ ความคิดเห็นที่ 7

บอกได้เลยว่ากฎหมาย สละหลวม เหตุการณ์นี้ผู้พิทักษ์ ๗ บ้านเมือง ยิ่งไม่รู้ถึงสาเหตุ เหตุการณ์นี้ทำให้เห็น อนุภาพทางด้านสบ และบวก ของความรัก ความสามัคคี ของนักเรียนที่จำเป็นต้องร่วมตัว เพื่อสตาบัน แต่เฝ้าความสูญเสียมาสู่ ครอบครัว พิทยา หนูก็เป็บเด็กเทคนิค หนูไม่อยากให้เหตุการณ์ icky เกิดขึ้นอีก ยิ่งกับคนที่ไม่รู้เรื่องด้วยแล้ว ลอยากให้ทุกอย่างสงบ แล้วก็ฝึกษาทุกคน ทุกสถาบันเดินทางไปเรียนอย่างปลอดภัย หนูกลัวมากเลย

A:203.107.150.230 X:

จากคุณ : กวาง - [24 ธ.ค. 44 17:24:20]

๔ ความคิดเห็นที่ 12

เรื่องนักเรียนเทคนิคกรุงเทพฯติดกับพาณิชย์กรุงเทพฯมีก่อยู่ว่า เมื่อประมาณปี 2534 - 2536 ได้มีโรงเรียนเทคโนโลยีบก มาถือแแต่ดักกับ วทท. (เทคนิคกรุงเทพฯ) โดยคัดติดตามป้ายรถเบสและทำเรือด่วนด้วยการลวนลามนักเรียนหญิง และทำร้ายร่างกายนักเรียน เช่นกรีดหน้านักเรียนหญิงและกระชากจากบนรถลงมาดีไม่ว่าจะเป็น ปวช. ปวส. หรือป.ตรี เรื่องเกิดทุก ๆ วันจนกระทั่งต้องไปแจ้งความปรากฏว่านักเรียน กนก เป็นลูกของจำบนโรงฝึกสน. หงษ์หาเมฆ เรื่องเลยเขียนนักศึกษา วทท. จึงรวมตัวกับปิดถนนและบุกไปเผา โรงเรียนกนก หลังจากนั้นไปบ้าน กนกจึงปิดและย้ายนักเรียนไปเรียนที่พาณิชย์กรุงเทพฯ และมีเหตุดักทำร้ายกันเรื่อยมาจนถึงปัจจุบันผู้บริหารของทั้งสองโรงเรียนก็รู้ดีแต่ไม่ส หารณแก้ไขได้ ลองสอบถามแม่ค้าในโรงเรียนหรือในชานันต์จตุรัส หรือลองย้อนไปถามนักเรียนและผู้ปกครอง ที่เรียนในช่วงนั้นดูจะรู้ว่าเป็นเช่นไรเหตุการณ์เผาโรงเรียน ช่วง3 เคยถ่ายเอาไว้ด้วยรวมทั้งฝึสน.หงษ์หาเมฆ ใครที่คิดว่า ทกท เป็นพวกพาณิชย์ มันลองคิดดูใหม่ลองถามคนแถวนั้นดูว่าเป็นใจ มันก็แค่ ที่ขอลงทุนแต่พวกที่ไม่มีรู้จะเข็ยมารวมกัน แล้วที่ไปฟ้องกันรึมันหนะ มีทั้ง ราชสีห์ ทั้ง สยาม และอีกตั้งหลายโรงเรียน ที่เขาแค้นไอ้พวกเด็กเวอร์มานานแล้วทั้งนั้น

A:203.148.204.38 X:

จากคุณ : fish - [24 ธ.ค. 44 18:01:56]

๓ >>> รุ่นที่ลงเรียน...ประกกันตัวรุ่นน้อง <<<

6 นักเรียนเทคนิคกรุงเทพพื้นที่เขตเรียนจำ หลังรุ่นพี่ที่เป็นศิษย์เก่าลงขันช่วยประกกันตัว

ความคืบหน้าการทำเรื่องขอประกกันตัวนักศึกษาที่เหลือ 6 คน เป็น สำสุด บรรดาศิษย์เก่าของเทคนิคกรุงเทพที่มีฐานะ ได้รวมกลุ่มกันเพื่อรวบรวมเงิน ให้ครบสำหรับการประกกันตัวรุ่นน้องทั้งหมด หลังจากที่พบว่าผู้ปกครองบาง รายมีปัญหาในเรื่องของเงินไม่พอสำหรับการประกกันตัวผู้ต้องหาตามที่ศาล กำหนด

นายทัดเจ้ บุญญะดลานนท์ เลขานุการศาลอาญาธนบุรี เป็ได้เผยว่า ศิษย์เก่า ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ได้ร่วมกันนำ หลักทรัพย์มาเป็นขอประกกันตัวนักศึกษาเทคนิคกรุงเทพทั้ง 6 คน ซึ่งถือว่าเป็นรุ่นน้องที่ถูกควบคุมตัวอยู่ที่เรือนจำพิเศษธนบุรีแล้ว โดยผู้พิพากษาศาล อาญาธนบุรีได้ลงนามปล่อยตัวนักศึกษาทั้ง 6 คนไปแล้วในช่วงปลายวันนี้ (24 ธ.ค.)

ขณะที่นายประทวน กลิ่นจำปา ผู้อำนวยการสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ กล่าวว่าได้ประมคณะอาจารย์ของสถาบัน ซึ่งที่ ประชุมมีมติให้เลื่อนกำหนดวันสอบของสถาบันออกไปจากเดิมกำหนดวันที่ 2, 3 และ 4 มกราคมมีหน้า เป็น 7, 8, 9, 10 และ 16 มกราคม เพื่อให้ นัก ศึกษาที่ต้องคดีไปรายงานตัวกับศาลวันที่ 3 มกราคม และให้นักศึกษาที่ไม่ เกี่ยวข้องเตรียมตัวสอบ

อย่างไรก็ตาม นายประทวน ปฏิเสธข่าวว่าไม่ใส่ใจปกกิกษาจนนำไปสู่การ ก่อเหตุทะเลาะวิวาทโดยขอให้สังคมเข้าใจสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เพราะช่วง ก่อนเกิดเหตุเป็นระยะเวลาที่นักศึกษาเดินทางกลับบ้าน ไปมีเหตุบ่งชี้ว่าจะ ไปก่อความวุ่นวาย

นอกจากนี้ การโทรศัพท์เข้ามาข่มขู่จากผู้ไม่หวังดีที่แจ้งข่าวการลงแค้น

หลายคนคิดว่าเป็นการกระทำที่ปัญญาอ่อนไร้สาระเอาศักดิ์ศรีมาอ้างกันเรื่องแค่นี้
ไม่เอาหากันถึงขนาดนี้ ศักดิ์ศรีมันกินไม่ได้ อยู่ๆยกขาได้ขยำนไม่ได้ โขยล่าสมัย
หมดแล้วความคิดแบบที่โบราณแยกผ่านสามารถทำได้ตัวได้ แต่ถ้าเป็นใจสมัยนี้อะไร
ก็ยอม (เป็นหลักผู้ใหญ่บางคนสมัยนี้จึงไม่เหลือศักดิ์ศรีกันแล้วใจมันแต่พวกขี้ขลาดกลัว
ไปหมด มีแต่พวกจอมปลอมเข้าหากันแล้วผลประโยชน์ ส่วนพวกที่รักษาศักดิ์ศรี
แบบฉบับของตัวเองก็จะถูกจับเข้าคุกหนะ เพราะว่าเอาใจเหมือนไร้คุณค่า ชั้นนักศึกษา
ถ้าใครก็เห็นว่าผิดป่าเถื่อนรุนแรงเพราะอะไร เพราะเรายังมีอำนาจตั้งจะไปทำที่แกล
นั้นเอง

ท่านลองคิดถึงกลางปีที่ผ่านมาเข้ามาประเทศไทย เราก็มองต่อสู่ฆ่ากันตายทั้งสองฝ่าย
ไทยไปเจรจามาไม่หยุด ไทยก็มองต่อสู่ฆ่ากันตายอีก อย่างนี้ทำไมไทยต้องสู้สะ
อย่างสู้ดีปล่อยให้เขาถึงให้เขาฆ่าเราฝ่ายเดียว ไทยรอเจรจาว่างเดียวอย่าไปสู้เขา
มันก็ไม่ไหวเพราะอะไรเพราะประเทศเรามีศักดิ์ศรีมีอธิปไตยไม่ให้ใครมารุกรานทำไม
ประชาชนไม่ประท้วงล่ะว่าประเทศไทยป่าเถื่อนทำร้ายฆ่าเขาทำไม ยิ่งใจเราก็
เป็นทีที่น้องร่วมโลกกับ เราเล่าเลยกลับเห็นดีในงามยิ่งมันเลยฆ่ากันเลยเราอยู่ด้วยต้น
มาจากประเทศไทยสมน้ำหน้าตายให้หมด อเมริกาเหมือนกันมันเอาเงินทำลายเด็ก
ทำในสหรัฐไม่เจรจาล่ะ ที่อะไรบุกเข้าไปฆ่าพลเมืองผู้บริสุทธิ์ตายไปไม่รู้เขาไหว
เพื่อจะจับคนไม่กี่คน ที่อย่างนี้หัวใจโลกทั้งไทยยิ่งยกย่อง ทำไมไม่ส่งการดีไป
ประท้วงไปไต่ถามป่าเถื่อน ไร้มนุษยธรรม ทำอะไรอย่างกับพวกไร้มีความคิดนึกจะ
ฆ่าใครก็ทำ แต่ถ้าคนไทยมีเลยไม่มีใครกล้าต้านเลยในศตวรรษเสรีนี้เพื่ออะไร
เพื่อผลประโยชน์ไปลองประณามสิ ดายเลขที่ ๖ ถูกสหรัฐตัดความสัมพันธ์

นี่ใจท่านลองเปรียบเทียบเหตุการณ์กันดูแล้วถ้าเป็นอย่างไร เพียงแต่เป็นแค่นัก
ศึกษาที่อยู่ภายใต้กฎหมายของประเทศไทย นักศึกษาเหล่านั้นเลยผิดเต็มประตู
ถูกสังคมนประณามอย่างไม่มีวันดี***

***สุดท้ายผมก็ถึงอยากจะบอกว่าพวกเขาไม่ได้เป็นคนเลว และไม่ได้โง่เพียงแต่
พวกเขารักกันมากไปหน่อย คุณลองคิดถึงดูสิว่าคน 200 กว่าคนที่มีขนาดตรกลอยข้าง
หน้าท่าไม้ถึงพร้อมใจกันไปโดนจับ หรือมันไปโดยไม่รู้ว่าจะมีใครตายบ้าง เพราะ
เราคือเพื่อนแท้ใจ ช่างกายคุณเองเนสิยามองดูสิว่ามีใครพร้อมที่จะตายกับคุณ
บ้าง หรือสองกระจกดูว่าแมแต่ตัวคุณเองพร้อมที่จะตายเพื่อใครหรือเปล่า คุณกล้า
ที่จะบอกกับเพื่อนคุณใหม่ว่าที่คิดเดิมกับเขาคุณไม่ได้ต้องการสิ่งตอบแทน คนที่
อยู่ในคุกหลายคนเขาอยากบอกว่าเขาคบกันให้ใจกันได้มากกว่าเพื่อนรักของคุณ
แหละนี่เสียอีก สำหรับผมไปว่าจะถึงใจก็ตามผมก็ยังมีหัวใจที่ได้จบจากสภเป็นอัน
ทรงเกียรติแห่งนี้อย่างดีไป***

*** **** สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต ตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร ให้อะไร
มากกว่าที่คุณคิด*****

ถนเราได้เกิดมาที่ศักดิ์ศรีอย่างสื่อแต่ 1 วัน คือว่าลุลูกอย่างหมาไปจนแก่ตาย

A: 203.148.144.6 X: 203.148.145.70

๔ ความคิดเห็นที่ 34 🗨️

เด็กเทคนิคที่ตาย ฝ่ายปกครอง พกท เป็นคนยิงนะ .. ฆ่า

พวกน้องๆน่าจะมกรอบเข้า หรือไม้ก็รอบเที่ยงนะ รอบค้ำมีแต่พวกผู้หญิง และพวก
ทำงาน หัวใจก็ไม่อยู่หรอก ..

โหดดีไล่น้องรัก ..

A:202.28.101.44 X:

จากคุณ : เด็กเก่า - [24 ธ.ค. 44 21:15:55]

๕ ความคิดเห็นที่ 12 🗨️

กิติทำได้ดีน้อยไปหน่อย ถ้าจะไปหวังอะไรได้จากกระบวนการยุติธรรมใน
ประเทศของเรา น้องๆก็ทำเท่าที่ทำได้แล้ว ดันนะที่เป็นรุ่นน้องถ้าเป็นรุ่นพี่นาง
มุ่งหมายแล้วล่ะก็ ถ้าเด็กมหามชดูกรังแกก่อนแบบนี่มันต้องทำใจแทนคืนเสีย
กันไปเลย อย่าไปพึ่งมันพวกศัตรู

A:202.183.228.67 X:203.170.156.18

จากคุณ : มหาเมฆ - [24 ธ.ค. 44 22:46:42]

๖ ความคิดเห็นที่ 43 🗨️

รู้สึกเห็นใจเด็กเทคนิคครับ เมื่อได้อ่านกระทู้

ถ้าบ่อนยุคกลับไป 30 ปี แล้วกำลังเรียนอยู่เทคนิค... ก็คงร่วมลุยกับเขาด้วย

และร่วมติดคุกด้วย !

บ๊อบก็มาใจมาก หลานทราย เพราะทุกคนที่รวมไปลุยกันวันนั้น ก็ต้องรู้ชะตากรรม
ล่วงหน้าอยู่แล้วว่าจะต้องโดนไปอย่างใดก็อย่างหนึ่ง แต่ก็ยังเต็มใจไปกับ

มีหน้าข้างข้างกอดคอร่วมเดินกลับ ให้ตำรวจมาจับอีกด้วย !

นี่ถ้าหลานเสวีงมาระกิจแล้ว พวกแกถอดเสื้อแยกย้ายกันไป... ลุงว่าน่าจะฉลาดกว่า
กันเยอะเลย

ขอมาให้กำลังใจ แม้จะรู้ว่าต้องถูกหากบ่อกก็สากปากถือศีลธรมยาความคิดเห็นนี้ก็
ตาม

คนเรารับก็ต้องมีที่ยึดเหนี่ยว มีที่รวมน้ำใจ มีพวกมีเพื่อนกันบ้าง

ไปวันๆ แต่กับหน้าเวรดาวิทย์ ใครจะเป็นยิงใจข้างไหน คนไหนเป็นใคร ใครจะรักใครใน
วันไปมาบ้างเดียว !

A:203.113.71.4 X:

จากคุณ : [24 ธ.ค. 44 22:49:14]

สัมภาษณ์นักเรียนที่ได้รับบาดเจ็บจากการทะเลาะวิวาท

☆ นายมาก (นามสมมุติ)

นักเรียนชั้น ปวช. ปีที่ 3 โรงเรียนอาชีวะเอกชนแห่งหนึ่งย่านบางกะปิได้รับบาดเจ็บถูกฟันเย็บ 100 เข็ม เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2544 เหตุการณ์เกิดขึ้นขณะนายมากเดินทางกลับบ้านกับเพื่อนและรุ่นน้องรวม 7 คน ในขณะรถเมล์มาถึงบริเวณหน้าห้างอิมพีเรียล ลาดพร้าว ได้พบนักเรียนอาชีวะอีกโรงเรียนหนึ่งซึ่งเป็นโรงเรียนอาชีวะเอกชนคู่กรณี เดินทางมากับรถเมล์อีกคันประมาณ 20 คน เมื่อทั้งสองกลุ่มเจอกัน ต่างฝ่ายต่างนำอาวุธออกมา กลุ่มของนายมากมีมีด 3 เล่ม นักเรียนอีกโรงเรียนกรูกันลงมาจากรถเมล์เพื่อเข้ามาทำร้าย โดยกลุ่มของนายมากก็วิ่งเข้าไปจะทำร้ายกลุ่มฝ่ายตรงข้ามเหมือนกัน หลังจากเข้าตะลุมบอนกัน เพื่อนของนายมากเห็นทำไม่ได้จึงวิ่งหนี นายมากซึ่งอยู่หน้าสุดจึงหันหลังจะวิ่งเหมือนกันแต่พลาดหกล้ม จึงถูกนักเรียนอีกฝ่ายรุมฟันขณะที่นายมากถูกรุมฟัน เพื่อนๆ ซึ่งวิ่งกลับมาช่วยโดยหาก้อนหินขว้างใส่หวังให้เลิกเหตุการณ์ แม่ค้าในบริเวณเกิดเหตุต่างทนมไม่ไหวกับภาพที่เห็น จึงตะโกนคำ หยิบฉวยของใกล้มือขว้างปาใส่ จนนักเรียนคู่อริวิ่งหนีไปเพื่อนจึงพานายมากข้ามถนนเพื่อนำส่งโรงพยาบาล แต่ไม่มีรถแท็กซี่คันไหนกล้ารับจนกระทั่งมีรถมูลนิธิเข้ามาช่วยเหลือนำส่งโรงพยาบาลลาดพร้าว นายมากนอนรักษาตัวอยู่ประมาณ 1 เดือน ผู้ปกครองเป็นผู้จ่ายค่ารักษาพยาบาลเองทั้งหมด ค่าตรวจจับนักเรียนคู่กรณี 6 คน และได้ประกันตัวไปในวงเงินคนละ 7,00 บาท

ถาม : ตัดสินใจอย่างไรตอนวิ่งลงไปหานักเรียนอีกกลุ่ม

ตอบ : คิดว่าเหตุการณ์นี้ต้องให้ถึงที่สุด เพราะย้อนไปเมื่อปีที่แล้วผมก็แน่เหมือนกันในเส้นลาดพร้าว

ถาม : คิดไหมว่าจะโดนอะไรบ้าง

ตอบ : ไม่คิดเลย แต่ก็คิดว่าไม่มีใครอยากเจ็บตัวหรอกพี่ พวกเขามีมีดผมก็มี ผมไม่กลัวเหมือนกัน

ถาม : เรียนรู้อะไรจากเรื่องที่เกิดขึ้น

ตอบ : ผมว่าผมไม่ควรใจเร็วขนาดนั้น และไม่ควรเป็นตัวนำ เพราะเกิดอะไรขึ้นมันหนีไม่ทัน

ถาม : เคยสอนน้องๆ บ้างไหม

ตอบ : ไม่พี่ ให้มันเรียนรู้เอง

ถาม : ถ้าย้อนเวลาได้ จะตัดสินใจอย่างไร
ตอบ : ผมคงไม่วิ่งลงจากรถ แต่จะดักอยู่หน้าประตูรถก็พอ คิดว่าผมจะไม่เจ็บตัวขนาดนี้
ถาม : ถึงวันนี้ จะเลี้ยงเหตุการณ์อย่างไร
ตอบ : ไม่เลี้ยงพี่ ตอนนีผมไปอยู่กับพ่อที่เมืองนนท์ต้องผ่านหลายจุด เวลากลับบ้านผมก็ไม่เก็บเสื้อซ้อป เวลาเจอโรงเรียนอื่น ผมก็ทำนิ่งๆ ให้เขาคิดว่าผมไม่กลัวเขา เขาก็ไม่มาหาเรื่องผม
ถาม : ไม่กลัวเหตุการณ์จะเกิดขึ้นอีกหรือ
ตอบ : ไม่กลัวพี่ ผมผ่านเรื่องนี้มาหลายครั้ง โดยเฉพาะเรื่องที่เกิดกับผม ผมรู้สึกที่ไม่ยุติธรรมเพราะคนที่ทำผมไม่เห็น โคนอะไรเลย เพื่อนๆ ที่ไปชี้ตัวบอกพ่อแม่ฝ่ายโน้นรวย เดินมายังกับตู้ทอง เคลื่อนที่ ถ้ามีโอกาส ผมก็คิดว่าอยากเอาคืนเหมือนกัน

☆ นายแจ๊ค (นามสมมุติ)

นักเรียนชั้น ปวช.ปีที่ 3 โรงเรียนอาชีวะเอกชนแห่งหนึ่งย่านบางกะปิ ได้รับบาดเจ็บจากการถูกยิงบริเวณศีรษะเมื่อเดือนสิงหาคม 2544 ขณะที่นายแจ๊คเดินทางกลับบ้านด้วยรถจักรยานยนต์ โดยซ้อนไปกับเพื่อนและกลับเป็นกลุ่มราว 7 คน ก่อนหน้าเกิดเหตุ 1 วัน มีรุ่นน้องถูกปาด้วยขวดโซดา แต่ไม่มีผู้ได้รับบาดเจ็บ วันเกิดเหตุขณะรถจอดติดไฟแดง มีนักเรียนโรงเรียนอาชีวะของรัฐบาลย่านหนองจอก นั่งกินเหล้าอยู่ในร้านบริเวณใกล้ไฟแดงประมาณ 7 – 8 คน ได้ตะโกนด่ามา แจ๊คจึงลงจากรถเดินเข้าไปหา ถูกนักเรียนกลุ่มดังกล่าวยิงสวนมา และไล่ยิงเพื่อนๆ จนทุกคนหนีไปหมด แจ๊คถูกพลเมืองดีนำส่งโรงพยาบาล รักษาตัวในห้อง ไอ ซี ยู ประมาณ 2 เดือน ปัจจุบันผู้ปกครองยอมความกันเพราะเห็นแก่ อนาคตของเด็กที่กระทำผิด คนยิงปัจจุบันหนีออกจากบ้าน

ถาม : คิดอะไรตอนเดินลงไป
ตอบ : คิดว่าคงได้ชกต่อยกัน
ถาม : คิดไหมว่าเราจะโดนอะไรบ้าง
ตอบ : ไม่มีคิด
ถาม : เคยพบกับผู้ก่อเหตุมาก่อนไหม
ตอบ : ไม่เคย จนกระทั่งวันนี้ก็ยังไม่รู้
ถาม : ถ้าย้อนเวลากลับไปได้วันนั้นจะทำอย่างไร
ตอบ : ขับรถไปเลย และไม่ลงไป

ถาม : แล้วเพื่อนๆ จะไม่ว่าหรือ

ตอบ : ว่า

ถาม : เรียนรู้อะไรบ้าง จากเหตุการณ์ครั้งนั้น

ตอบ : กลับเป็นกลุ่มใหญ่ โดยรณเมธ ซึ่งจะไม่มีเรื่องรุนแรง และสายผมมี
คนมาก อย่างมากก็แค่ขำกัน ปลอดภัยกว่า

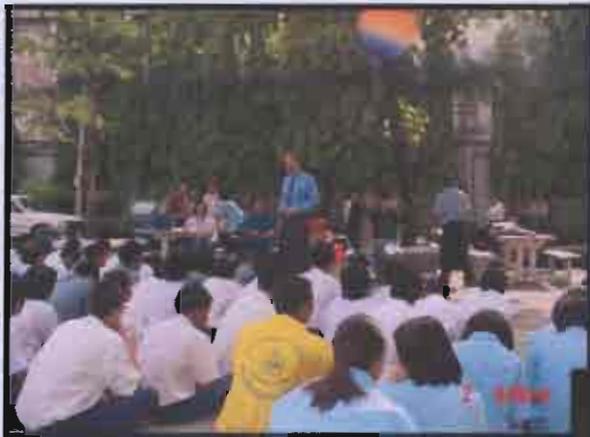
ถาม : ตอนนี้เลี้ยงเหตุการณ์อย่างไร

ตอบ : กลับรณเมธ

ถาม : ถ้าเจอกับกลุ่มต่างโรงเรียน ทำอย่างไร

ตอบ : ก็มีบ้าง ไม่หลบชะทีเดียว ในใจก็แค่นอยุ่เหมือนกันพี

ค่ายผู้นำอาสาชีวะสมานฉันท์ 2 – 4 สิงหาคม 2545

ผอ.เทคนิคมีนบุรีให้โอวาทก่อนเดินทาง

เกมสร้างความสามัคคี

กิจกรรมวิเคราะห์ปัญหาที่นักเรียนเผชิญอยู่

เก็บภาพร่วมกันก่อนจาก

ค่ายผู้นำอาสาชีวะสมานันท์ 5 – 8 กันยายน 2545

ค่ายดนตรีรณรงค์ 8 – 10 กันยายน 2545

เรียนรู้ แลกเปลี่ยน บทเพลง

แบ่งกลุ่มคิดปัญหาแบบโยแมงมูม

ระดมปัญหา เพื่อ นำเสนอผ่านบทเพลง

กิจกรรมรณรงค์ลดมลพิษที่ศูนย์ถวายเป็นหลวง 3 ธันวาคม 2545

กิจกรรมรณรงค์ทำดีเพื่อแม่ ช่วงเดือน มกราคม – กุมภาพันธ์ 46

โลโก้ รณรงค์

การประชุมสรุปบทเรียนและประเมินผลโครงการฯ

การประชุมสรุปบทเรียน

17 – 19 มีนาคม 2546

แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างสถานศึกษา

ผู้เกี่ยวข้องจากหน่วยงานต่างๆให้ข้อคิดเห็น

เสอรรถรงค์ในโครงการฯ

กิจกรรมค่ายอาสาพัฒนาน้องพี

พื้นที่ทำงาน โรงเรียนวัดไผ่ดำ

เด็กเล่น

เดินสายไฟ โรงอาหารน้อง

น้องบรรณรักษ์จำเป็น

